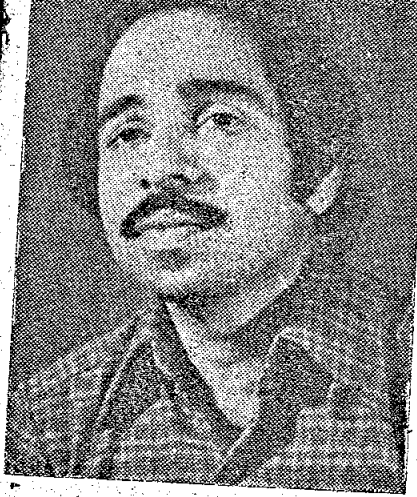

മലയാളനാട്

ചീഫ് എഡിറ്റർ
 എസ്. കെ. നായർ
 എഡിറ്റർ
 വി. ബി. സി. നായർ

സച്ചിദാനന്ദൻ

27th November 1977 Phone: 2825, 3362

ലേഖനം _____

വ സാക്ഷിന്റെ ഇതിഹാസവും
 ബാഗ്വാതിയും
 മൗലികതയുടെ പ്രശ്നം
 വ്യക്തമായ കഴ്ചപ്പാടിൽ
 സി എ. ചോഫൻദാസ്
 കേശവദേവ് എന്റെ നിത്യകാമുകൻ
 സീതാലക്ഷ്മിദേവ്
 സാഹിത്യവാമമലം
 എം. കൃഷ്ണൻനായർ
 ബോംബെയിലെ രാത്രികൾ
 കൊളാബാവിലെ
 അന്ത്യോന്ത്യനിൽ എന്തുകൊണ്ട് നമ്മെ
 അപരകിലോകത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നില്ല
 എം. കൃഷ്ണൻനായർ

കവിത _____

കവിതകളും
 കണ്ണടപ്പി

കഥ _____

എത്ര പെട്ടെന്നാണ് ഈ മനസ്സ്
 ലത

ഞാൻ (നീണ്ടു മ)
 ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ
 സ്വപ്നമൃത്യു എന്ന വരം
 ലേഖാ എസ്.

നോവൽ _____

കാമിനി പ്രിയ കാമിനി
 ഏകലവ്യൻ
 ധർമ്മപുരാണം
 ഒ. വി. വിജയൻ
 ഈ നാളുകളുടെ ലോകം
 കാക്കനാടൻ

സ്മിതം പംക്തികൾ _____

കത്തുകൾ
 മുഖഭാഗചിത്രങ്ങൾ
 വി. ബി. സി. നായർ
 സിനിമ
 രംഗലശ്ശേരി
 മുഖചിത്രം

ഫോട്ടോ : വി. സത്യമൂർത്തി

ശ്രീവിനയോലും ഒളിയമ്പെയ്യ വിഴുത്തുമാനയായല്ല. മറിച്ചു, ഭീരുതപമാണ് ശത്രു അപ്രതിരോധ്യനാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം അറിയുന്നവരാണ് ഒളിയമ്പു് അയയ്ക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. വ്യക്തിജീവിതത്തിലെ ശത്രു-മിത്രഭാവങ്ങൾക്കൊന്നും സാഹിത്യത്തിൽ നിലനില്പില്ല. സാഹിത്യത്തിന് അതിന്റെ മാത്രമായ മാനദണ്ഡങ്ങളുണ്ട്. അവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കലാസൃഷ്ടികളോടു് യോജിപ്പോ വിരോധിപ്പോ പ്രകടിപ്പിക്കാം. ഒളിയമ്പുകൾക്കൊന്നും അവിടെ സ്ഥാനമില്ല. എന്നാൽ “ബൻഗർവാടിയുടെ ഇതിഹാസ” മെന്ന ലേഖനത്തിലൂടെ (മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പ് ലക്കം 34.) ശ്രീ. ജി. എൻ. പണിക്കർ പരോക്ഷമായി സമോപിക്കാൻ ശ്രമി

ഹിതമുഖ്യം കണ്ടെത്താനല്ല പണിക്കർ ആ ലേഖനത്തിലൂടെ ശ്രമിക്കുന്നത്. ആധുനികമലയാളനോവൽ സാഹിത്യത്തിലെ നാഴികക്കല്ലായ “ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസ”ത്തിന്റെ മൗലികതയെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖ്യോദ്ദേശ്യമെന്ന് കാണാൻ വിഷമമില്ല. അദ്ദേഹം എഴുതുന്നത് “ഈ ലഘുനോവൽ വായിച്ചതിന് അടുത്തുവെക്കുമ്പോഴേക്കും പുതിയ ഒരു ലോകം കണ്ടു. ചില സത്യങ്ങൾ കണ്ടെത്തി, എന്ന ചിന്തകളോടെ നാം അസ്വസ്ഥരാവുന്നു.” പുതിയ ലോകവും ചില സത്യങ്ങളും കണ്ടെത്തിയാൽ അസ്വസ്ഥതയുണ്ടാകുമോ? അസ്വസ്ഥത കുറയാനല്ലെ കൂടുതൽ സാധ്യത. ത്രികോണപ്രോകമകളിലും അതിഭാവുകതപത്തി

ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസവും ബൻഗർവാടിയും

മൃഗീകതയുടെ പ്രശ്നം: വ്യക്തമായ കാഴ്ചപ്പാടിൽ

കേരളം, ഒ. വി. വിജയന്റെ ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസത്തിന് മൗലികത ഇല്ലെന്നാണ് “ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസം” മറാത്തി നോവലായ “ബൻഗർവാടി”യുടെ അനുകരണമാണെന്ന് സ്ഥാപിക്കാനാണ് പണിക്കരുടെ ശ്രമം. അങ്ങനെ യൊരു അപമാനം ഒ. വി. വിജയൻ നേടിയിട്ടുണ്ടെന്ന് പണിക്കർക്ക് തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ കാര്യം നേരിട്ട് വ്യക്തമാക്കുകയാണ് മാനുത. അതിന് ധൈര്യം കാണിക്കാതെ, മറഞ്ഞുനിന്ന് അതു് അയച്ചു് ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസത്തെ തകർക്കാനുള്ള ശ്രമം സ്വന്തം മനസ്സിന്റെ വികലതയെല്ലെ വെളിവാക്കുക.

വെങ്കടേശ് മാട്ഗുഴ്ക്കരിന്റെ “ബൻഗർവാടി” എന്ന ലഘുനോവലിന്റെ സാ

ലും, തെറിവാടിക്കുളപ്പ ബോധധാരാ സങ്കേതങ്ങളിലും സ്വയം നഷ്ടപ്പെട്ടവർ, ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസം ഉയർത്തിയ പുതിയ മുഴക്കങ്ങൾ കേട്ടു് ഞെട്ടിയിട്ടുണ്ടാകണം; അസ്വസ്ഥരായിട്ടുണ്ടാകണം. ആ അസ്വസ്ഥത കടഞ്ഞുകളയാൻ പലരും പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു ദശാബ്ദത്തിനുള്ളിൽ “ബൻഗർവാടിയുടെ ഇതിഹാസ”മെന്ന ലേഖനത്തിലൂടെ പണിക്കർ കടഞ്ഞുകളയുന്നത് അന്നത്തെ അസ്വസ്ഥതയാണ്.

“ബൻഗർവാടി”യുടെ കഥാസംഗ്രഹത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹം എഴുതുന്ന കുറേ വാക്യങ്ങളിൽ യഥാർത്ഥലക്ഷ്യം വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. “ബൻഗർവാടിയെല്ലാ താമസം മാസ്റ്റർ ഒരു “വഴിയമ്പലവാസം” മാത്ര

മാണ്. പക്ഷേ, വഴിയമ്പലത്തിൽ കഴിഞ്ഞപ്പോഴും അന്തർമുഖനോ, സപാതമനോ വിഷയലമ്പടനോ ആയിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് ഈ മാസ്റ്റർ പ്രത്യേകത. മദ്യവും പെണ്ണും ആ ഗ്രാമത്തിൽ അയാൾക്ക് വേണ്ടുവോളം കിട്ടിയേനേ. അതുപോലെ അഞ്ചിക്ക് ബൻഗർവാടിയെല്ലാ യാഗാശപമായി വിരാജിക്കാമായിരുന്നു. മാസ്റ്റർ അല്ലാത്ത പരമനായകരിൽ അവർ അയാളിൽ ഒരു ജപാല പോലെ ചുറ്റിപ്പടൻ കയറിയേനേ. നോവലിസ്റ്റ് കുറേയൊക്കെ ആദർശവാദിയും സമൂഹത്തിന്റെ നന്മ ലക്ഷ്യമെന്നവനും ആയതുതന്നെ വാം ഈ നോവൽ ഇങ്ങനെ “പഴഞ്ചൻ” രീതിയിൽ അവസാനിക്കുന്നത്.”

“ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസ”ത്തിന്റെയും ഒ. വി. വിജയന്റെയും നേക്ക് പ്രയോഗിച്ച വിഷലിപ്തമായ ഒളിയമ്പുകൾ നാലായി തരംതിരിക്കാം.

1. “ഖസാക്കി”ലെ രവി സപാർത്ഥനും അന്തർമുഖനും, വിഷയലമ്പടനാണെങ്കിൽ ബൻഗർവാടിയെല്ലാ മാസ്റ്റർ സപാർത്ഥനായുള്ള ബ്രാഹ്മണയുവാവാണ്.

2. ബൻഗർവാടിയെല്ലാ അഞ്ചിക്ക് വേണമെങ്കിൽ ഖസാക്കിലെ യാഗാശപമായ മൈമൂന ആകാം.

3. വെങ്കടേശ് മാട്ഗുഴ്ക്കർ ധാർമ്മികനോയല്ലെ എഴുത്തുകാരനാണ്. മറിച്ചു് വിജയൻ സമൂഹത്തിന്റെ നന്മയിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്ത അരാജകവാദിയാണ്.

4. സപാർത്ഥതയും വിഷയലമ്പടതയും അന്തർമുഖതയുമാണ് ഖസാക്കിനെ “ആധുനിക”മാക്കുന്ന ഘടകങ്ങൾ. അവയൊന്നും ഇല്ലാത്തതിനാൽ ബൻഗർവാടി “പഴഞ്ചൻ”മാകുന്നു.

2

“ഖസാക്കി” എന്ന സ്ഥലനാമംപോലും വിജയൻ ബൻഗർവാടിയെല്ലാ നിന്നാണ് സപീകരിച്ചതെന്ന് സ്ഥാപിക്കാനുള്ള പണിക്കരുടെ വ്യഗ്രത ലേഖനത്തിന്റെ ആദ്യവാക്യത്തിൽത്തന്നെ ധ്വനിക്കുന്നു. “ഖസായി” എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുകയും ആട്ടിൻരോമം വെട്ടിവിറുപ്പ് ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കുറേ മനുഷ്യരുടെ ഗ്രാമമാണ്

സി. എ. മോഹൻദാസ്

ബൻഗർവാടിയെല്ലാ പണിക്കർ ആണെല്ലോ, “ഖസാക്കി” എന്ന സ്ഥലപ്പേരിനുപോലും വിജയൻ, മാട്ഗുഴ്ക്കരോടു് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. എന്നാൽ യാഥാർത്ഥ്യം അതാണോ?

ബൻഗർവാടിയെല്ലാ മരിച്ചു മാത്രമേ “ഖസായി” എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നുള്ളൂ. അയ്യപ്പ് എന്ന കഥാപാത്രത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഈ വിശേഷണം. മറ്റൊരാൾ ഗ്രാമത്തിൽനിന്നും അങ്ങോട്ടുത്തീയ അയ്യപ്പിനെ ബൻഗർവാടിക്കാർ സ്വീകരിച്ചതു് അയാൾ ഖസായി ആയതുകൊണ്ടാണ്. ആട്ടിൻരോമം വെട്ടുന്ന ജാതിക്കാർ (ഖസായി) - ബൻഗർവാടിയെല്ലാ ഇല്ല. ആട്ടിൻരോമം വെട്ടുകാരെ അവർക്കു ആവശ്യമുള്ളതുകൊണ്ടാണ് അയ്യപ്പിനെ അവർ സ്വാഗതം ചെയ്തതെന്ന് നോവലിസ്റ്റ് വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ബൻഗർവാടി ഇടയന്മാരുടെ ഗ്രാമമാണ്. “ഖസായി”കളുടെ ഗ്രാമമല്ല. ഈ കാര്യം പണിക്കർക്ക് അറിയാമെന്നു തന്നെ കരുതണം. ഈ നോവലിലെ തികച്ചും അപ്രസക്തവും മരിക്കൽ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതായ “ഖസായി” എന്ന പദത്തിന് പണിക്കർ നൽകുന്ന പ്രാധാന്യം ഈ അർത്ഥത്തിലാകാനാണ് സാധ്യത. “ബൻഗർവാടിയുടെ ഇതിഹാസം”ത്തൊക്കൾ “ഖസായികളുടെ ഇതിഹാസം”മെന്ന ബോധം വായനക്കാരിലുണർത്താൻ പണിക്കർ സ്വന്തം മനസ്സിനെക്കൊണ്ടുപോലും കള്ളസ്സാക്ഷി പറയിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുപോലെ തോന്നുന്നു.

മാട്ഗുഴ്ക്കരിന്റെ സമകാലികനായിരുന്ന എസ്. എൻ. പെന്തസ്റ്റേ തന്റെ “ഹാർപാർ” എന്ന നോവലിൽ, ബൻഗർവാടിയെല്ലാ പോലെ ഒരു ധ്വാനപകന്റെ ജീവിതമാണ് ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിലെ ധ്വാനപകൻ യഥാർത്ഥകഥനായതാണ്. ബൻഗർവാടിയെല്ലാ അ

ശ്യാപകനാപ്പാലെ സന്ദേശാൽ കഥ പറയാൻ വരുന്ന നായകനല്ല ആ നിലയ്ക്ക് വിജയൻ മാട്ഗുഴ്ക്കരക്കാൾ പെന്തെസ്തേയോടായിരിക്കണമല്ലോ കടപ്പാട് അദ്ധ്യാപകരുടെ ജീവിതത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിമവധി കഥകളെഴുതിയ പ്രതിഭാസവനനായ കാതുമായി ഖസാക്കിലെ അദ്ധ്യാപകൻ ഖസാമുള്ളതായി ഇതുവരെ ആരും ആദരാപണം കൊണ്ടുപറഞ്ഞിട്ടില്ല.

പണിക്കർ പരോക്ഷമായി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതായും വാദത്തിനുവേണ്ടി സമ്മതിച്ചാൽ തന്നെയും, ബൻഗർവാടിയും ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസവും സൂക്ഷ്മമായി താരതമ്യപരനെന്നുള്ളതാണ് സാജാത്യത്തേക്കാൾ വൈജാത്യമല്ല അനുഭവപ്പെടുക. പ്രൈമറി സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകനായി നിയമിച്ചതുകൊണ്ടുമാത്രം ബൻഗർവാടിയെ വരുത്തുകയും അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവിടത്തെ കഥ യഥാർത്ഥമായി വിവരിക്കുകയുചെയ്യുന്ന ബ്രഹ്മനയുവാവാണ് മാട്ഗുഴ്ക്കരന്റെ നേവലിലെ കഥാനായകൻ. മൂന്നുകൊല്ലമേ അവയുടെ ജോലി ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെങ്കിലും അയാൾക്കറിയാം. പിന്നെ സ്ഥലം മാറ്റം വാങ്ങിപ്പോകാം. ഖസാക്കിലെ രവിയെ സബ്സിറ്റിടത്തോളം അതാണോ നില. അയാൾ അവിടെ എത്തിപ്പെട്ടുനന്നുതന്നെ ഒരു കഥയാണ്. ആ ദശാസന്ധിയിൽനിന്നു നിസ്സഹായതയുടെ മറ്റൊരു ദശാസന്ധിയിലേയ്ക്കാണ് അയാൾ ഒഴുകിത്തന്നത്. ബൻഗർവാടിയുടെ ഭാവബോധമല്ല ഖസാക്കിന്റെത്. ബൻഗർവാടി ഒരു ഗ്രാമത്തിന്റെ യഥാർത്ഥവും നിശ്ചലവുമായ ചിത്രീകരണം മാത്രം. ആ നിലയ്ക്ക് അതൊരു റിയലിസ്റ്റിക് നോവലാണ്. ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസം റിയലിസ്റ്റിക് നോവലാണെന്ന് പറയാൻ പണിക്കർപ്പോലും ഓരോരുത്തരും തോന്നുന്നില്ല. ബൻഗർവാടിയോടു പണിക്കർ പറഞ്ഞ മൂന്നു വരികൾ—വിഷയലമ്പതേവും, സ്വാർത്ഥതയും അന്തർമുഖതയും—കൂട്ടിയാൽ കട്ടന കരേക്കുടി വലിയെന്നോണം ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസം അന്തരീക്ഷസൃഷ്ടിയിൽ മാത്രമല്ല ഈ പൈജാത്യം അനുഭവപ്പെടുന്നതു്. ബൻഗർവാടി ഒരാറ്റം ഭാവം മാത്രം പ്രദാനം ചെയ്യുമ്പോൾ ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഭാവപ്രതലങ്ങൾ എത്രയെന്ന് ഇനിയും തട്ടപ്പെടുത്താനിരിക്കുന്നതേ ഉള്ളൂ പണോർക്കണം. ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസത്തിന്റെ സവിശേഷത വാങ്ങപ്പെട്ടാറിവിടെ കലന. ചെയ്യാൻ ഈ സന്ദർഭം യോജിച്ചതല്ല.

വെറുപൊക്ക ഗ്രാമത്തിന്റെ കഥയായി മാത്രം ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസത്തെ കാണാം. അങ്ങനെയൊരു യഥാർത്ഥതലവും അതിനോടു് മൂർച്ഛിതകളുടെ ചങ്ങലകളിൽ കുടുങ്ങിയ സങ്കീർണ്ണതയോടുകൂടിയ പർവ്വതപരമായ ഇത്തരത്തിൽ അതിനേ വലയം തുറക്കുകയുള്ളൂ. ഖസാക്കിന്റെ രൂപരീതിയിൽ ഉൾച്ചേർന്നിട്ടുള്ള നിമവധി പുരാവൃത്തങ്ങളിലൊന്നു പോലും ബൻഗർവാടിയിലില്ല അങ്ങനെയൊരു ഭാവതലമേ അതിനില്ല വാദമയ ചിത്രങ്ങൾ ജീവചരിത്രപരമായ വീക്ഷണത്തിൽ കൈരളിയുടെ വളർച്ചയോടുകൂടി ബൻഗർവാടിയിലുണ്ടെന്ന് ആർക്കു പറയാൻ കഴിയും. മലയാളസാഹിത്യത്തിനുള്ള അപരിചിതമാണ് യഥാർത്ഥമായ ഈ കൈരളി. ഈ അസാധാരണതയും ബൻഗർവാടിക്കു് അവകാശപ്പെടാമോ? ഇപ്രകാരം പണിക്കരുടെ "അസാധാരണത" കാര്യങ്ങൾ വേണ്ടി എഴുതിത്തള്ളാമെന്നു പലരും ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസത്തിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ദാർശനികഭാവം—അത് പണിക്കർ വിചാരിക്കുംപോലെ സമാർത്ഥതയും വിഷയലമ്പതേവുമായതല്ല—ബൻഗർവാടിക്കുണ്ടോ? സമൂഹത്തിന്റെ നന്മയിൽ വിശ്വാസമില്ലായ്മയോ ആദർശമില്ലായ്മയോ അല്ല അതിലെ ദാർശനികതലം രചിക്കപ്പെടാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് അതാളെ കാൻതിനെന്നു മൗലികമായൊരു വോദനയിൽ നിന്നാണ്. താനും പിതാവുമായുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ ആഴവും, പിതാവിൽനിന്നും സ്ഥലകാലങ്ങളിൽ ബഹുദൂരം അകന്നിട്ടും താൻ വസ്തുപത്തിൽ പിതാവുമായി കൂടുതൽ അടുക്കുകയായിരുന്നെന്നു ബോധവും, രചിയെ മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നും വേർതിരിച്ചുനിൽക്കുന്ന പ്രഭാവങ്ങളാണ്. പരസ്പരവിരുദ്ധമായ ഈ യഥാർത്ഥങ്ങളിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടാനുള്ള തീവ്രസാധനമെന്നാണ് രചിയുടെ ഖസാക്കിലെ

ജീവിതം. രവി അദ്ധ്യാപകന്റെ രചനാ എന്ന വസ്തുതയ്ക്ക് അമിതപ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്നവർ യഥാർത്ഥം സൗകര്യപൂർവ്വം പണ്ഡിതകുലമാണ് ചെയ്യുന്നത്. മേല്പറഞ്ഞതത്രയും സമ്മതിച്ചാൽ തന്നെയും പണിക്കരുടെ ഒളിയമ്പുകൾ പോലേല്പിക്കാൻപോലും ശക്തമല്ലെന്ന സത്യം അവശേഷിക്കുന്നു. മുകളിൽ വിവരിച്ച വസ്തുതകളുടെ പ്രാധാന്യം വാസ്തവത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നത് താഴെപ്പറയുന്ന യഥാർത്ഥവൃത്തങ്ങളിലായിരിക്കണമെന്നു തോന്നുന്നു.

3

1954-ൽ ആണ് ബൻഗർവാടി മറാത്തിയിൽ എഴുതപ്പെട്ടത്. ഇംഗ്ലീഷിലേയ്ക്കു പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയതോ 1958-ലും. ക. വി. വിജയൻ ബൻഗർവാടി വായിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ അത് 1958-ൽ ഇംഗ്ലീഷിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തതിനുശേഷമായിരിക്കുമെന്നതിനോടു് പണിക്കർപ്പോലും യോജിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. മറാത്തിയിൽ എഴുതപ്പെട്ടത് വിജയൻ വായിച്ചിരിക്കില്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കാനുള്ള ഹൃദയവിശാലതയില്ലാത്തവർ പുരുഷന്മാർ.

ക. വി. വിജയന്റെ വളരെയൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാത്ത "മൂന്നു മൂലങ്ങൾ" (കഥാസമാഹാരം) പുറത്തുവന്നത് 1957-ലാണ്. മൂന്നുകഥകളുടെ സമാഹാരമാണത്. വിജയനെന്ന സാഹിത്യകാരനെ യഥാർത്ഥത്തിൽ അറിയണമെന്നുള്ളവർ ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസം മാത്രം വായിച്ചാൽ പോരെന്നു തോന്നുന്നത് പണിക്കരെപ്പോലുള്ളവർ ഒളിയമ്പയ്ക്കുകയോക്കാം. വിജയന്റെ ആദ്യകാലകഥകളിൽ രണ്ടുണ്ണി—യുദ്ധത്തിന്റെ ആരംഭം, ഒരു യുദ്ധത്തിന്റെ അവസാനം—പണിക്കരുടെ പരോക്ഷപരാധർശനത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പരിശോധിക്കാതെ തരമില്ല. ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസത്തിന്റെ നേർക്ക് ഈ രൂപത്തിലുള്ള കടന്നുകൂട്ടലാണ് ഇതിനുമുമ്പും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ലോറൻസു ഡ്വാർലിന്റെ "Alexandria Quartet" അനുകരണമാണിതെന്ന് പണ്ടു് ആരോ

അഴിച്ചുവട്ട ആരോപണം അന്നുതന്നെ ആവിഷ്കരിച്ചായി. പീനീട്ട്, എം. കെ. മേനോൻ വാദിച്ചത് ആൽകാപ്പിന്റെ കാർട്ടൂൺ പരമ്പരകളാണ് വിജയനെ സ്വാധീനിച്ചതെന്ന്. എങ്കിലും കിളിം വിജയൻ ഒരു കാർട്ടൂണിസ്റ്റാണെന്ന് മേനോൻ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. "ഖസാക്കു്" പെറ്റൊരു കാർട്ടൂൺ നോവലാണെന്ന് സ്ഥാപിക്കാനായിരുന്നു മേനോന്റെ ശ്രമം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദകോലാഹലവും പാഴ്വേലയാണെന്ന് ഗൗരവബുദ്ധിയുള്ള വായനക്കാർക്കു് അറിയാം. ഇപ്പോഴിതാ, ജി. എൻ. പണിക്കർ കരേക്കുടി ഗൗരവമുണ്ടെന്ന് തോന്നിപ്പിക്കുന്ന മറ്റൊരു അനുകരണകഥയുടെ ഒളിയമ്പു് തൊട്ടുള്ള വിട്ടിരിക്കുന്നു. മേൽവിവരിച്ച ആരോപണങ്ങളെല്ലാം അടിസ്ഥാനരഹിതങ്ങളാണെന്ന് അറിയണമെന്നുള്ള പർ ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസം മാത്രം വായിച്ചാൽ പോര വിജയന്റെ 1957-ൽ പുറത്തിറങ്ങിയ മൂന്നു മൂലങ്ങളും 1967-ൽ പുറത്തിറങ്ങിയ ഉച്ചകോടിയും വായിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൗലികതയെ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ കഴിയുകയില്ല. മൂന്നു മൂലങ്ങളും ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസവും വായിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കു് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്ന മുഖ്യയഥാർത്ഥ്യം എന്താണ്? വിജയൻ ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസമെഴുതാൻ ആരെങ്കിലും അനുകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് മൂന്നു മൂലങ്ങളിലെ വിജയനെന്നാണ്. 1957-ലെ വിജയനെ 1957-ലെ വിജയൻ അനുകരിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്താണ് ആ അനുകരണത്തിന്റെ സ്വഭാവം? അതറിയാണെങ്കിൽ മൂന്നു മൂലങ്ങളിലെ രണ്ടു കഥകളെ വിശദമായി പരാമർശിച്ചു പറയാം.

ഒരു യുദ്ധത്തിന്റെ ആരംഭം—യുദ്ധത്തിന്റെ അവസാനം.

ഈ രണ്ടു കഥകളും കൂടിച്ചേർന്നാൽ ബൻഗർവാടിയോളം വലുതായിരിക്കും. യുദ്ധത്തിന്റെ ആരംഭം 60 പേജുകൾ നീളമുള്ള കഥയാണ്. രണ്ടാമത്തേതിന് 35 പേജുകളും. സാമാന്യം വലിയ രണ്ടു കഥകളിൽ വിജയൻ ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുള്ള കഥാപാത്രങ്ങളും കഥയും ഭാവബോധം

ലവും പാലക്കാട്ടെ ഉൾനാടൻ ഗ്രാമങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം നേരിട്ടനുഭവീച്ചതുതന്നെയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രാമത്തിലെ കരിമ്പനകൾക്കിടയിൽ "അനശ്വരമായ ഒരിതിഹാസം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട"തിന്റെ സജീവചിത്രങ്ങളാണ് അവയിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നത്. 1957-ൽ പുറത്തിറങ്ങിയ കഥാസമാഹാരത്തിൽ വായനക്കാരുടെ വിജയൻ പറഞ്ഞത് ചുവടെ ചേർക്കുന്നു. "എന്റെ നാട്ടിലെ ചെത്തുകാരും കൃഷിക്കാരും അസംഖ്യം തലമുറകളിലൂടെ നിലനിൽപോന്ന ഒരു പാരമ്പര്യം പൊട്ടിച്ചെറിയുന്നതാണ് ആ ഇതിഹാസം." ഈ വളർച്ചയുടെ പ്രതീകങ്ങളോടു വിജയൻ അന്ന് സഹാനുഭൂതിയുണ്ടായിരുന്നു. ആ സഹാനുഭൂതിയുടെ പാരമ്പര്യവും പൊട്ടിച്ചെറിയുന്നത് മുൻപോട്ടു കതിക്കുന്ന വിജയനേയാണ് നാം "ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസം"ത്തിൽ കാണുന്നത്. 1957ലെ വിശ്വാസങ്ങളുമായി തെറ്റിപ്പിരിയുകയും കരളുടി വിശാലമായ സ്വാതന്ത്ര്യസങ്കല്പങ്ങളിലേക്കും അദ്ദേഹം സ്വയം പടർന്നുകയറുകയും ചെയ്തു. വിജയനിൽവന്ന മാറ്റം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കലാസൃഷ്ടിയിൽ കാണാതിരിക്കില്ലല്ലോ. തനിക്ക് വളർ വികസിച്ച ദാർശനിക വീക്ഷണം ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസത്തിൽ നിഴലിച്ചു കാണുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാർത്ഥതയെ തുറന്നുകാണിക്കുന്നത്. തുടർന്നിങ്ങോട്ടുള്ള കൃതികളിലും ഈ നിമിത്ത പരിണാമത്തിന്റെ സ്വരം കേൾക്കാം. "ധർമ്മപുരാണം"ത്തിൽ പോലും അത് മുഴങ്ങിക്കേൾക്കുന്നില്ലേ?

രണ്ടു ചെറുകഥകളിലൂടെ വിജയൻ ആവിഷ്കരിക്കുന്നത് വാസ്തവത്തിൽ എന്താണ്?

"പാഴുതറ"യെന്നും "മണലി"യെന്നും പേരുള്ള രണ്ടു ഗ്രാമങ്ങളുടെ പശ്യാന്തലത്തിൽ, ഏതൊരു ഗ്രാമത്തിലും ഉണ്ടാകാവുന്ന കുറെ സംഭവങ്ങൾക്ക് അസാധാരണ ഭാവഭംഗിയോടെ ജീവമെടുത്തു നൽകിയിരിക്കുകയാണ് വിജയൻ. ചെമ്പൻ, അമ്മിണി, ചാമയി, മാരകോമിയച്ചൻ, ശേക്കത്താൻ വേലു. പൊന്നൻ, പങ്ങണ്ണി, വേലാണ്ടി, തുടങ്ങിയ "തനിനാടൻ" മനുഷ്യരുടെ കഥയാണ് "യുദ്ധത്തിന്റെ ആരംഭം." അവിടെ കള്ളവാററു

ണ്ടു; "ചോതറ" പട്ടാളത്തിന്റെ പരാമർശമുണ്ടു്; മന്ത്രവാദമുണ്ടു്; ബിഡികമ്പനിയുണ്ടു്; മാറ്റാപിടികളുണ്ടു്; കാവിലെ ഉത്സവമുണ്ടു്. പാലക്കാടൻ ഗ്രാമങ്ങളിലെ ഒട്ടേല്ലാ സാധാരണ സംഭവങ്ങൾക്കും അവയിൽ സജീവമായ സ്ഥാനം നൽകിയിട്ടുണ്ടു് വിജയൻ.

യുദ്ധത്തിന്റെ അവസാനമെന്ന കഥയിൽ ഗ്രാമത്തിന്റെ മറ്റൊരു മുഖഭാവമാണു് പ്രമേയം. "ചരിത്രത്തിൽനിന്നു് മാറിനിൽക്കുന്ന അമ്പതോളം ഓലപ്പുകൾ നിൽക്കുന്ന മണലി"യെന്ന ഗ്രാമത്തിന്റെ കഥ. പ്രേതങ്ങൾ, നാട്ടുഭൈരവങ്ങൾ, ചാത്താന്മാർ, പിശാചുക്കൾ ഇവയുടെ യെല്ലാം സങ്കേതമാണു് മണലി, "പുതു" വെന്ന പുശാരിയേയും — അയാൾ നാട്ടു മേവഭൂതം കൂടിയാകുന്നുണ്ടു് — ആധുനിക മതനാകർ മൈകാർച്ചയെപ്പറ്റുന്ന ഡോക്ടർ ജോസ്സിനേയും കേന്ദ്രീകരിച്ചാണു് യുദ്ധത്തിന്റെ അവസാനത്തിലെ കഥ വികസിക്കുന്നതു്. അമ്മവളയാട്ടം, പുതുവിന്റെ ഉറഞ്ഞുവെട്ടൽ, കോഴിയും ചാത്തായവും നിവേദിക്കൽ, തുള്ളൽപാട്ടു് മന്ത്രവാദം എന്നു തുടങ്ങിയ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ അന്തരീക്ഷത്തിലാണു് പുരോഗതിയുടെ പ്രകാശനാളവുമായി വരുന്ന ഡോ. ജോസ്സിനെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതു്. ചേൽപറഞ്ഞ കഥകൾക്ക് ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്നും, ബന്ധർ വാടിക്കാണു് യഥാർത്ഥത്തിൽ ബന്ധമുള്ളതെന്നും വാടിക്കുവൻ സത്യത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടും അറിഞ്ഞില്ലെന്നു് നടിക്കുന്നവരാണ്. ഇനി കഥകളുടെ ആവിഷ്കരണരീതിയും രൂപഭാവവിശേഷങ്ങളും പരിശോധിച്ചാൽ, ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസകാരൻ മുന്തൂക്കങ്ങളിലൂടെ വളർ വികസിച്ചുവെന്നല്ലാതെ മറ്റാത്തിയിലെ ബന്ധർ വാടിയിൽനിന്നും കുടിപാത്തയാളാണെന്നു് പറയാൻ കഴിയുകയില്ല. എന്നിട്ടും അങ്ങനെ കരുതുന്നവരുണ്ടെങ്കിൽ, അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം സാഹിത്യവിമർശനത്തിലോ സാഹിത്യസംഗ്രഹത്തിലോ ഒതുങ്ങുന്നതല്ലെന്നു് വ്യക്തമല്ലേ?

ചെറുകഥകൾക്ക് ആവശ്യം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഭാവതീവ്രതയോ ഏകാഗ്രതയോ ഈ കഥകൾക്കില്ലെന്നു് സമ്മതിക്കാം.

ബിഡിതന്നോരെയും ബോധിതന്നോരെയും ബോധപൂർവ്വം മറന്നിടരുതാമേ

പുരാണേതിഹാസപ്പാലിൽ ചരിത്രമോരോഴിച്ചു വർത്തമാനത്തിരാക്കി കലയാകുംകടകോൽകൊണ്ടു കലക്കി കലക്കത്തുകഞ്ചൻനമ്പ്യാർ

ആണിനു തലയകത്ത് പെണ്ണിനു തലപ്പുറത്ത്

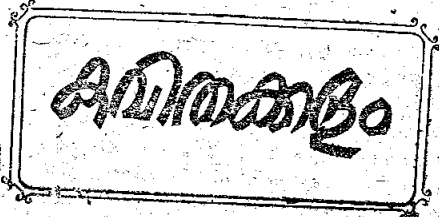
തെളിവെന്താണെ തെളിവെന്താണെ ഞാണെന്നുള്ളതിനുള്ളൊരുതെളിവെന്താണെ

ചോറില്ലാതായെന്നതുതന്നെ

ഒരുതുവമ്പ്

ആതുബാതവാലിന്റെ ആ വാലോരുപയ്യിന്റെ ആ പയ്യ നിന്റെ

ഒന്നാംകിടയിൽപെട്ട ചെറുകഥകളാണു് ഇവയെന്നും പറഞ്ഞുകൂട. ഒരു തലമുറയെക്കാൾ നീണ്ട കാലയളവിലാണു് സംഭവങ്ങൾ നടക്കുന്നതു്. ചെറുകഥയെന്ന രീതിയിൽ വിജയന്റെ ഈ രണ്ടു കഥകൾക്കും ശില്പശാലി കുറവാണെന്നു് സമ്മതിക്കുന്നു. അതല്ലല്ലോ ഇവിടെത്തെ വിഷയം. വിജയന്റെ ഭൂതകാലാനുഭവങ്ങളുടെ, കലവറയാണിതെന്നു പറയാം. ആ നില്പയ്ക്ക് ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസത്തിന്റെ അസംക്രൂതപദാർത്ഥങ്ങളാണു് ഈ കഥകൾ. ഖസാക്കിന്റെ ബീജമെന്നതിനേക്കാൾ ഒട്ടേല്ലാ ഭാവങ്ങളും പ്രമേയവും ഇതിലുണ്ടെന്നു് പറയുകയാവും ശരി. ചുരുക്കത്തിൽ ഈ കഥകളിൽ മുഴങ്ങുന്ന വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ശില്പദ്രവ്യമായ വികസിത രൂപമാണു് ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസത്തിൽ നമുക്കു് കാണാൻ കഴിയുക. രവി എന്ന കഥാപാത്രമോഴിച്ചു് മറ്റൊറ്റൊന്നും ഈ കഥകളിലുള്ളതിനെ വീടത്തി പരത്തി, ശില്പശാലിയോടെ, പുരാവൃത്തങ്ങളുടെ അലങ്കാരത്തുടിച്ചോടെ, ആവിഷ്ക

കുഞ്ഞുണ്ണി

നീയെന്റെ അതിനാൽ നിന്റെപയ്യിന്റെ വാലിന്റെതുബെന്റെ

ഹരമതിനുടെ ശുഭഗത്തിലെത്തിക്കുമൊരുസം ശുഭഗാരസം

ചരിത്രത്തിനില്ലമുന്നേറും ഇല്ലപിന്നോട്ടിറക്കവും ഉണ്ടായിടത്തേനിന്നുകൊണ്ടവർ ചാരിത്രക്കരതീണ്ടാതെ പെറ്റുമക്കളെയെന്നമേ

രിച്ചിരിക്കുകയാണ് ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസത്തിൽ.

ചുരുക്കംചില ഉദാഹരണങ്ങൾകൊണ്ടു ഇതു് വ്യക്തമാക്കാം.

1. ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ ചെമ്പൻ അത്താണിപ്പുറത്തിരുന്നു് വെയിലുകാഞ്ഞിരുന്നതു് ആളുകൾ കണ്ടു. അമ്മിണിയുടെ കച്ചച്ചുറിയായിരുന്നുപോലും അവൻ ഉട്ടത്തിരുന്നതു്. ഖസാക്കിലെ രവി സ്വാമിനിയുടെ കാവിമുണ്ടുടുത്തു് വരുന്നതു് വാസ്തവത്തിൽ ഇതിന്റെ മറ്റൊരു രൂപമല്ലേ.

2. ബന്ധർവാടിയിലെ അങ്ങിങ്ക് "യോഗാശ്വ"മായി നടക്കുമായിരിക്കുന്ന പണിക്കർ ഊഹിക്കുന്നതു് വിജയൻ, അങ്ങിയെ മൈമൂനയാക്കി രൂപമാറ്റിയെന്ന അർത്ഥത്തിലല്ലേ. പണിക്കർ, യുദ്ധത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലെ അമ്മിണിയെ അറിയുമെങ്കിൽ, ഇങ്ങനെ വാദിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. പണിക്കർക്കു് ഇതു് അറിയില്ലെന്നു് വിചാരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ അറിഞ്ഞിട്ടും അറിഞ്ഞില്ലെന്നു് നടിക്കുകയാണെന്നു് കരുതുകയല്ലേ യുക്തി. ബന്ധർവാ

വാടി വായിച്ചു സാധർമ്മ്യം കാണാൻ പാട്ടുപെട്ടവർ "യുദ്ധത്തിന്റെ ആരംഭം" തെറ്റാറി അഴഞ്ഞു നടക്കുന്നത്. ഉറക്കംനടിച്ച കിടക്കുനവരപ്പോലെയല്ല അമ്മിണിയുടെ മാററുപിടികയും അവളുടെ അയഞ്ഞ രലംഗികജീവിതവുമല്ലാം മെച്ചപ്പെട്ടതായി കാണാം. ഈ യാഗാശ്വത്തിന്റെ പ്രാഗ്രൂപം അമ്മിണിയെല്ലാ മറിച്ച് യുദ്ധത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലെ അമ്മിണിയിലാണെന്നു കാണാൻ വിഷമമില്ല.

3. ചോരപ്പട്ടാളത്തിന്റെ വരവോടെ ഗ്രാമത്തിന്റെ ചരിത്രഗതം വ്യത്യസ്തമായ മാറ്റംതെറ്റാറി യുദ്ധത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതല്ല, ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസത്തിലെ മിയാൻ ഷെയ്ക്ക് തങ്ങളുടെ പുരാവൃത്തത്തിന്റെ ബീജം. 4. "യുദ്ധത്തിന്റെ അവസാനം"ത്തിലെ പുതുതനായെല്ല, ഖസാക്കിലെ കട്ടാൻ പുരാമി ദൈവപ്പുരയും, ദേവിയുടെ ഉറഞ്ഞുള്ളച്ചും രണ്ടു സ്വലയ്യും സവിസ്തരം വർണ്ണിക്കുന്നുണ്ട്.

ഈ പട്ടിക എത്രവേണമെങ്കിലും നീട്ടാവുന്നതാണ്. വിജയന്റെ ആദ്യകാല കഥകളും ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസവും തമ്മിലുള്ള രക്തബന്ധം മനസ്സിലാക്കാൻ ഇതിൽക്കൂടുതൽ ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പ്രതീകങ്ങളുടെ ധാരാളിത്തം വഴിയുന്ന ഭാഷാശൈലി ഖസാക്കിന്റെ അനേകം സവിശേഷതകളിലൊന്നാണല്ലോ. വിജയന്റെ ഈ രണ്ടു കഥകളിലും ആദ്യാവസാനം "ഖസാക്കി"ന്റെ ശൈലിയുടെ ആദിരൂപമുണ്ട്. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു. "ഭാഗക്കേസ"ന്റെ കരുക്കേതുകഥകൾ; പേപിടിച്ച കർക്കിടകത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങിനടക്കുക; മഴ സ്വപ്നമാണ് വെടിച്ച പ്രഭാതം; വെളിച്ചപ്പെട്ടുനടക്കുക; നിശാശ്വാതകളുടെ പുറത്തു തീനാസുകൾ നിന്തക്കയറി; മഴവല്ലുകൾ കലങ്ങിമറിയുന്ന മിഴികൾ; പ്രാചീനങ്ങളായ മഞ്ഞ പല്ലുകൾ; നിലാവുപെയ്യുന്ന രാത്രി; കവിതനിറഞ്ഞ ഏകാന്തത; ഉന്തമായ സ്മരണാഭാവം; ഷാപ്പുന്ന സങ്കീർണ്ണമായ ലോകത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ചുരുങ്ങുകിടന്നുറങ്ങുന്ന ആ പ്രാകൃതജീവി; നിഗൂഢമായൊരു കാട്ടാറിനെപ്പോലെ, ബോധത്തിന്റെ മങ്ങുന്ന നിലാവിലൂടെ, വ്യർത്ഥസ്മര

ണകളെ കടപ്പഴക്കം മെറിഞ്ഞുകൊണ്ടു് അതു് തകർത്തു ഴക ; "ഇവയത്രയും ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസത്തിൽനിന്നു് എടുത്തു ഭാവിച്ചതാണെന്നു തോന്നുന്നു. എന്നാൽ, 1957-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ കഥയിൽനിന്നാണ് ഇറയെല്ലാം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന തെന്തറിയുമ്പോൾ ആരാണ് അത്ഭുതപ്പെടാതിരിക്കുന്നത്.

ഇനിയും ഒരു ചോദ്യത്തിനുള്ളി ഇവിടെ പ്രസക്തിയുണ്ട്. ഭേല്ലു ഞ്ഞതെല്ലാം സമ്മതിച്ചാൽത്തന്നെയും രവിയെന്ന ഏകാഭാസപരൻ ബൻഗർ വാടിയിലെ ഏകാഭാസപരനായി ബന്ധമുണ്ടെന്നു വാദിക്കാവുന്നതല്ല. ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ ഈ വാദത്തിൽ കഴമ്പുണ്ടെന്നു തോന്നിയേക്കാം. ലേബാറിലെ ജില്ലാ ബോർഡിന്റെ പരിപാടിയായ ഏകാഭാസപര വിദ്യാലയം വിജയൻ നേരിട്ടിരിയ്ക്കുന്നതായിരിക്കണം. പാലക്കാട്ടെ ഉൾനാടൻ ഗ്രാമങ്ങളിലെവിടെയെങ്കിലും അക്കാലത്തു് ഈ പരിപാടി നടപ്പാക്കിയിരിക്കാനാണ് സാദ്ധ്യത. പുരോഗതിയുടെ പ്രതീകമായി ഡോ: ഭാസ്കരൻ മണലിയിലേക്കു് പ്രവേശിപ്പിച്ച വിജയൻ, കേരളീ ഗൗരവമുള്ള അവർത്ഥചന്തയിൽ മെദ്ധ്യാപകനെ അവതരിപ്പിച്ചുകൂടെ.

ഇവയെല്ലാം വെളിവാക്കുന്ന സത്യം എന്താണ്? സ്വാഭാഭവങ്ങളുടെ അസംസ്കൃതപദാർത്ഥങ്ങൾകൊണ്ടു് മനഞ്ഞെടുത്ത സാഹിത്യശില്പമാണ് വിജയന്റെ ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസം. മാറിച്ച് അതിനു് ബൻഗർവാടിയോടു് കടപ്പാടുണ്ടെന്നു വാദിക്കുന്നതിൽ സത്യത്തിന്റെ അംശം പോലുമില്ല. നോവൽശില്പത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആഴമേറിയ അറിവും പരിചയവും, പഴയ അസംസ്കൃതപദാർത്ഥങ്ങളെ പുതിയ രൂപത്തിലാക്കാൻ ആ പ്രതിഭാധനനെ പ്രേരിപ്പിച്ചുവെന്നു കരുതാൻമാത്രമേ കഴിയൂ. ഇതെല്ലാം അറിയാവുന്ന ജി എൻ. പണിക്കരെ ഈ സാഹസത്തിനു് പ്രേരിപ്പിച്ച ചേതാവികാരം എന്തായിരിക്കും; എന്തായിരിക്കണം. അപരിഹാരമായ എന്തോ മനോഭാവത്തിന്റെ അന്യോന്യങ്ങളായ ആവനാഴിയിൽനിന്നുമാത്രമേ ഇത്രയ്ക്കു് വിഷലിപ്തമായ ഒളിയസ്യകൾ പ്രവഹിക്കുകയുള്ളൂവെന്നു് സമാധാനിക്കുക.

△△

'ഒരു കാര്യം കാമിനി. നാമിതു് പെട്ടെന്നു് വെളിയിലാക്കരുതു്, എന്റെ പടം പുറത്തുവരട്ടെ. അല്ലെങ്കിൽ കാമിനി കാണു് അതിന്റെ മാനക്കേടു്. ആൾക്കാർ പറയും അവൻ ആ പെൺകിടാവിയെ കൈവീക്ഷം കൊടുത്തു മയക്കിയെടുത്തുവെന്നു്."

"കാമിനി പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. അങ്ങാളം. "നല്ല പുതുമ. ഇത്രക്കുണ്ടു് ഭയന്നാലോ?" "കാമിനിക്കു് ഭയമില്ല?"

"തീരെയില്ല. ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നതു് ഇനിയും അംഗീകാരം കിട്ടാത്ത സംവിധാനമെന്നല്ല, എന്നെ സന്തോഷിക്കുമെന്നുള്ള പുരുഷനെന്നാണ്."

"ജനങ്ങൾ പറയും ഞാൻ ഒരു കാപ്പർ ചുട്ടുനിന്നാണെന്നു്."

"അവർ പറഞ്ഞു നടക്കട്ടെ. അല്ലെങ്കിലും പരദൃഷണവും മുഖസ്തുതിപറച്ചിലുമല്ലാതെ ഈ സിനിമാരംഗത്തു് വേറെ എന്തുണ്ടു്?"

തെല്ലേനേരത്തെ നിശ്ശബ്ദതയോടുകൂടി കാമിനി ചോദിച്ചു.

"എന്താ ആലോചിക്കുന്നതു്?"

"സിനിമാരംഗത്തെ യുവാക്കളെക്കുറിച്ചു്, ബുദ്ധ്യയെക്കുറിച്ചു് — ഒരു പുതുമുഖത്തിനു് ഇവർ കടിയും കൈപ്പും നല്കുന്നു. കഴിയുമെങ്കിൽ അവനെ കരിശിലേററി, ശിരസ്സിലും പാദങ്ങളിലും മുളുണികൾ തറച്ചു് കൊല്ലുന്നു."

"കാലം ഒരുത്തനുവേണ്ടി മാത്രമല്ല — എനിക്കു് തീർച്ചയുണ്ടു് സേതു, താങ്കൾ ഒരുകാലത്തു് ഈ നാട്ടിലെ എണ്ണപ്പെട്ട ഒരു സംവിധാനകനായിത്തീരും." സേതു നെടുതായി നിശ്ചയിച്ചു.

"ഒരു കാര്യം പറയാൻ വിട്ടു മറ്റൊന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ ഫോട്ടലിൽ പാർട്ടിയാണ്."

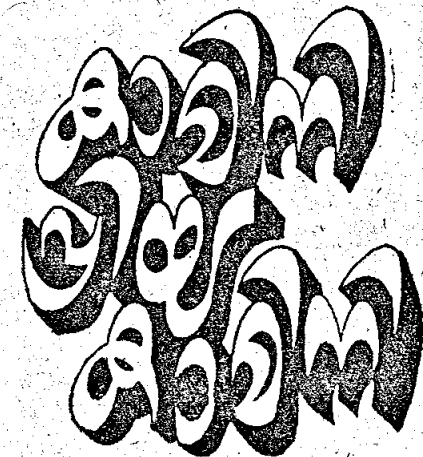
"കാമിനിയുടെ ബഹുമാനാർത്ഥമായിരിക്കും."

"അങ്ങനെ കരുതിക്കോളൂ. ആ പാർട്ടിക്കു് താങ്കൾ വരണം."

"എനിക്കതിനു് ഇൻവിറ്റേഷനില്ലല്ലോ."

"ഞാൻ ക്ഷണിച്ചാൽ പോകുമെ. അതോ അച്ചടിച്ച ജീവനിലാത്ത ക്ഷണന കാർഡാണോ പ്രധാനം?"

"എന്നാൽ തീർച്ചയായും ഞാൻ വരാം." "ഞാൻ കാത്തിരിക്കും." "പക്ഷേ കാമിനിയുടെ പപ്പ എന്ന കരിശിലേറുകയില്ലല്ലോ." അന്നു് അങ്ങയുടെ വലതുഭാഗത്തു് ഞാനും കരിശിലുണ്ടാകും പോകുമെ?" ഇരുവരും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. ഭാര്യയുടെ നാമധേയത്തിൽ നഗരത്തിൽ

ഏകലവ്യൻ

മുന്ന് നിലകളിലായി പരിലസിക്കുന്ന പ്രസിദ്ധ ഫോട്ടലാണ് നായരുടെ മേടി ഇൻറർനാഷണൽ, ഭൂമിയിലെ സർഗ്ഗമെന്നു് വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന, ധനികരെ മാടിവിളിക്കുന്ന സുഖഭോഗങ്ങളുടെ തീർത്ഥാടനകേന്ദ്രമാണതു്. പ്രമുഖ സിനിമാ താരങ്ങൾ അവരുടെ ജന്മദിനങ്ങൾ അവിടെ ആഘോഷിക്കുന്നു. നിർമ്മാതാക്കൾ അവരുടെ പടങ്ങളുടെ സിൽവർജൂബിലിയും ഗോൾഡൻ ജൂബിലിയും ആഘോഷിക്കുന്നു. ഭാഷാഭിനയ നേതാക്കന്മാരും

ഭരണാധികാരികൾക്കും, ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും പർണ്ണകുടീരങ്ങൾ അവിടെ കെട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ നായർ മേലകിടയിലുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ പാട്ടിലാക്കാൻ അതിസമർത്ഥനാണ്. നഗരത്തിൽ ആദ്യമായി മാറാം വരുന്ന അക്കൂട്ടരെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ഡോസിയർ തന്നെ നായർ കിട്ടുന്നു. ഉദ്യോഗസ്ഥൻ വിദേശമദ്യത്തിലാണോ താല്പര്യം, അതോ മാദകദ്രവങ്ങളുടെ യുവനത്തിലുള്ളിലോ, അതോ ചൂട്ടമാറാത്ത പച്ചനോട്ടുകളിലോ — അതോ ഇക്കാനിലും പെടാത്ത കറകളെത്ത നീതി ന്യായത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനാണോ? ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ നായർ ദമ്പതികൾ തന്റെ ഇമ്പോർട്ടഡ് കാറുകളോന്നിൽ ആ പുതിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ ബംഗ്ളാവിലേക്ക് യാത്രയാകുന്നു പരസ്പരം പരിചയപ്പെട്ടുകൊണ്ട്.

സുപ്രസിദ്ധ സിനിമാതാരമായ മിസ് കാമിനിയുടെ മാതാപിതാക്കൾ; മേരി ഇൻറർനാഷണൽ ഫോട്ടലിന്റെ ഉടമ. രണ്ടു നാലു സിറിക്കു ഏമ്പോറിയങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥൻ. താങ്കളെ കാണാൻ, ഒരു പരിചയപ്പെടാൻ വന്നിരിക്കുന്നു. താങ്കളുടെ സുഖമനുഭവങ്ങൾ അന്വേഷിക്കാൻ വന്നതാണ്. ഇതെന്റെ കസ്റ്റമാണ് സാർ. ഈ നഗരത്തിലെ ഏതു ഉദ്യോഗസ്ഥനും ഈ എളിയവന്റെ സേവനങ്ങൾ അർപ്പിക്കുന്നത് എന്റെ സൗഭാഗ്യമായി ഞാൻ കരുതുന്നു.

പുതിയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അവിവാഹിതനാകാം. അയാൾക്ക് സന്തോഷമായി. “കണ്ടുമുട്ടിയതിൽ ഖളമെ സന്തോഷം.” തുടന്ന് സൽക്കാരത്തിനായി നായർ പാർട്ടിക്കുള്ള ക്ഷണനപത്രിക നീട്ടുന്നു.

ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അതു സ്വീകരിക്കണമോ, അതോ തിരസ്കരിക്കണമോയെന്നു് അമ്പരന്നു് നില്ക്കുമ്പോൾ മേരിക്കുട്ടി മദഹാസമുതിർന്നു് നിർബന്ധം ചെയ്യുന്നു.

“മറിച്ചു് പറയരുതു് സാർ. ഞങ്ങൾ കാത്തിരിക്കാം.”

“ഓക്കേ.”

പോയിൽ ജയിച്ച പടനായകന്റെ അഭിമാനത്തോടെ കരകവിഞ്ഞ ആഹ്ളാദ

ത്തോടെ നായർ ദമ്പതികൾ മടങ്ങുന്നു. തലസ്ഥാനനഗരവിലെ ഉയർന്ന കലത്തിലുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ നായരുടെ സുഹൃത്തുക്കളാണ്. പോരാത്തതിനു് ലയേൺസിലും റോട്ടറി ക്ളബ്ബുകളിലും അംഗമാണ്. ഭാരിച്ച തുകകൾ സംഭവനയായി നല്കുന്നു. സിററി ജനറൽ ഫോസ്റ്ററിന്റെ മെറ്റേർണിറ്റി വാർഡിൽ അഞ്ചു കുറികൾ നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത് നായരാണ്.

ആഴ്ചയിലൊരിക്കൽ ഗ്രാമത്തിൽ തന്റെ കൈപ്പുറം കപ്പാസിറ്റിയിൽ നായരുടെ ഫോട്ടലിലെ ക്രിസ്റ്റൻ റൂമിൽ കെന്നാ രണ്ടു മണിക്കൂറുകൾ ചിലവഴിക്കാറുണ്ട്. അപ്പോഴാണ് നായരുടെ മന്ത്രിയും തങ്ങളുടെ ഇൻറർസ്ട്രക്ടുകളെ പല സ്ഥാപനങ്ങളെയും കുറിച്ചു് ചർച്ചചെയ്യുക.

കഴിഞ്ഞ ഓഴയായി നായർദമ്പതികൾ പാർട്ടിക്കുള്ള ക്ഷണനപത്രികകൾ നേരിട്ടു് അതിഥികൾക്ക് നൽകുകയും അവരുടെ സമ്മതം അതേനിമിഷത്തിൽ വാങ്ങുകയുമാണുചെയ്യുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ നായർ കരുതുന്ന പാർട്ടിക്കു് ക്ഷണനപത്രികകൾ ലഭിക്കാൻ നഗരത്തിലെ പല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ആശിക്കാറാണു പതിവു്.

നഗരത്തിൽനിന്നിറങ്ങുന്ന മിക്ക ഭിന്നപുത്രങ്ങളിലും വാരികകളിലും നായർ നടത്തുന്ന പാർട്ടിയുടെ വാങ്ങുകൾ വന്നുളളെണ്ണ.

നായരുടെ വലംകൈകളായ മധ്യസുന്ദൻ എല്ലാം ആസൂത്രണംചെയ്യുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

“മധ്യ, ഒരുഭാഗത്തുനിന്നും കാവുണ്ടാകരുതു്.”

“താങ്കൾ അശേഷം വിഷമിക്കേണ്ട സാർ.”

“നമ്മുടെ പബ്ളിസിറ്റി മിഷ്യനറി ഫുൾസവിഷിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ?”

“യെസ്സാർ” തുടന്നു മധ്യസുന്ദൻ വിശദീകരിച്ചു.

“ഒരുസംഘം റിപ്പോർട്ടർമാരും ഫോട്ടോഗ്രാഫർമാരും പാർട്ടി കവരേജ് ചെയ്യും.”

നായർ അതുകേട്ടു മദഹാസിച്ചു.

“ഒരു ഷോർട്ട്ഫീലിംഗ്തന്നെ എടുക്കാൻ ഞാൻ മാനുഷാ ആൻറ് കമ്പിനിയെ ഏർ

പ്പാടുചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.”

“മെറി മെന്ത്?”

“ആ ഷോർട്ട്ഫീലിംഗ് അടുത്താഴ്ച ഇറങ്ങുന്ന കാമിനിയെപ്പറ്റി പടത്തിനോടൊപ്പം കാണിക്കുകയുചെയ്യാം.”

“ഗുഡ് ഐഡിയ മധ്യ” നായർ തന്റെ ചീഫ് ലെഫ്റ്റനന്റിന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ടു് സന്തോഷിച്ചു.

മധ്യസുന്ദൻ, നഗരത്തിലെ പ്രമുഖ ഫോട്ടലുകളുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തി. അന്നു് രാത്രിയെത്തിയ രണ്ടു ഡസൻ കോൾഗേഴ്സുകളെ സംഘടിപ്പിച്ചു മേയ്ക്കുചെയ്തുകഴിഞ്ഞുവരുമ്പോൾ നഗരത്തിലെ ഏതു സൊസൈറ്റിലേഡികളെയും വെല്ലുവിളിക്കുന്ന ലലനാമണികൾ—

പണം ഒഴുകുകയായിരുന്നു.

നമുദ്രത്തിൽ എന്തെങ്കിലും വെള്ളം വറ്റിയിട്ടുണ്ടോ? തടാകത്തിൽനിന്നു് ഒരുകൈകമ്പിൾ ജലമെടുത്താൽ തടാകം അതറിയുമോ? നായരുടെ പണവും അങ്ങിനെതന്നെ.

നഗരത്തിൽനിന്നു് പുറത്തിറങ്ങുന്ന രണ്ടു പ്രമുഖ സിനിമാവാരികകൾ കാമിനിയെപ്പറ്റി പതിപ്പുകൾ അടിച്ചിറക്കി. അതുപോലെ ഒരു ദിനപത്രം ഒരു പ്രത്യേക സപ്ളിമെൻറും. നഗരത്തിലെ ലിഡിംഗ്സ് സ്ഥാപനങ്ങളുടെ പരസ്യങ്ങൾ നായർമുഖമെ അവിടേ ലഭിച്ചു.

പാർട്ടിയുടെ അന്നും തലേന്നുമായി കാമിനിയെപ്പറ്റി രണ്ടു പഴയ ഹിററ്പടങ്ങൾ രണ്ടു പ്രമുഖ തിയേറ്ററുകളിൽ റിലീസായി. നഗരത്തിലെ ഓരോ ഒരു വിലും ഓരോ മുക്കിലും മുലയിലും, കാമിനിയെക്കുറിച്ചുതന്നെ മുഖാമുഖം നോക്കുവൻനിറഞ്ഞ പോസ്റ്ററുകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

മേരി ഇൻറർനാഷണൽ ഒരു സ്വപ്ന വായിമാറി. അലങ്കാരങ്ങൾ, ദീപകാഴ്ചകൾ. പ്രകാശത്തിൽ മുങ്ങിയ ലോൺ, വള്ളിപ്പടർപ്പുകളിൽ മിന്നാമിനുങ്ങുകൾ പോലെ കത്തുന്ന ദീപമാലകൾ. ലോണിൽ നാലു് ബാറ്റുകൾ, മൂന്നു് ഫോട്ട് ബാറ്റുകൾ, സോഫ്റ്റ്ബാറ്റും.

പോലീസ് ബാൻറും മിലിറ്ററി ബാൻറും മാറിമാറി വാശിയോടെ പാട്ടുകളുടെ ട്യൂണുകൾ ആലപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

സന്ധ്യയോടെ ഫോട്ടലിന്റെ പുറമെ

യുള്ള റോഡിൽ വമ്പിച്ച ജനക്കൂട്ടം. പോലീസുകാർ ഓഫീസിലേയ്ക്കും ജനക്കൂട്ടത്തേയും നിയന്ത്രിക്കാൻ പാട്ടുപെട്ടു.

അന്നേദിവസം നായരുടെ അധോലോകത്തിലെ കിങ്കരന്മാരെല്ലാം വന്നെത്തിയിരുന്നു. അവരിൽ പലരും പോലീസിനു ആവശ്യമുള്ളവരാണ്. അവരുടെമേൽ അറസ്റ്റ് വാറണ്ടുകളുണ്ട്. പക്ഷേ, ആ മെറ്റേറിയലിന് അവിടെ പോലീസുകാർ തൊട്ടുകയില്ല. അവരുടെ സുരക്ഷിതത്വം നായർ വാഗ്ദാനം ചെയ്തുകൊടുത്തു. അന്നു രാത്രി നിയമത്തിന്റെ നീണ്ട കരങ്ങൾ അശക്തങ്ങളാണ്.

കൃത്യം എട്ടാണിക്ക് ആദ്യത്തെ അതിഥിയുടെ കാർ വന്നെത്തി. അതു നായരുടെ ഉററസുഹൃത്തായ മധവാറവുവും പത്നിയുമായിരുന്നു. നഗരത്തിലെ പതിനാലു് സ്റ്റുഡിയോകളിലേയ്ക്കു് എക്സ്ട്രാ നടനടന്മാരെ വിതരണം ചെയ്യുന്ന സ്ഥാപനത്തിന്റെ മുതലാളി. നായരുടെ മേരിക്കുട്ടിയും അവരെ സ്വീകരിച്ചു് ലോണിലേയ്ക്കു് ആനയിച്ചു.

അതിഥികൾ വന്നുതുടങ്ങി. സിനിമാലോകത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടവർ. സ്റ്റുഡിയോ ഉടമസ്ഥന്മാർ, വിതരണ മുതലാളികൾ, പണംകൊടുക്കുന്ന മാർവാഡികളായ പ്രമുഖ മെറ്റേറിയലിന്റേഴ്സ്, നിർമ്മാതാക്കൾ—

ലോണിൽ അതിഥികൾ സംഘം സംഘങ്ങളായി വട്ടംകൂടിനിന്നു. അവരുടെ മദ്ധ്യേ ദൈവൻവെയിററർമാരും ബേയർമാൻമാരും കപ്പികളും ഗ്ളാസ്സുകളും തീറ്റസാധനങ്ങളുമായി നടന്നു.

സമയം അടുത്തതോടുകൂടി വി. ഐ. പി കളുടെ വരവു് ആരംഭിച്ചു.

റാഷ്ട്രീയനേതാക്കന്മാർ, ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, എം. പി മാർ, എം. എൽ. എ. മാർ..

കാർ പാർക്കിൽ അതിഥികളുടെ കാറുകൾ ബംബുകൾ കണിഞ്ഞു. കൂട്ടിമുട്ടിക്കിടന്നു.

നായരും സഹധർമ്മിണിയും ഹസ്സുദാനം നല്കിയും ബോക്കെ കൊടുത്തും മദഹാസിച്ചും, കശലപ്രശ്നങ്ങൾ നടത്തിയും എണ്ണമറ്റ അതിഥികളെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ആ അവിസ്മരണീയരംഗങ്ങൾ മുവി കട്ടാമറകൾ പ്പെ

തെളുത്ത. സ്റ്റീൽഫോട്ടോഗ്രാഫർമാർ എല്ലാ പ്രധാനപ്പെട്ട പൊസിഷനുകളിലും നിലയുറപ്പിച്ചു. അതിഥികൾ ക്യാരിൽ വന്നിറങ്ങുമ്പോൾ, നായർ ഹസ്തദാനം നല്കുമ്പോൾ, മേരിക്കുട്ടി അതിഥികളുടെ ധർമ്മഭാരങ്ങൾക്ക് ബോക്കെ സമ്മാനിക്കുമ്പോൾ, അവരെ ലോണിലേക്കും ഫോയറിലേക്കും നയിക്കുമ്പോൾ എറ്റവും ഒട്ടവിലാണു് മന്ത്രീമാരെത്തിയതു്.

മന്ത്രിമാരെ സ്വീകരിക്കാൻ നായർദമ്പതികളും കാമിനിയും കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. ഗുണം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ പാതിമ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. തലമുത്ത രാഷ്ട്രീയനേതാക്കളാലും മന്ത്രിമാരും സ്ഥലം വിട്ടിരുന്നു.

ബോൾറൂമിലെ ഡാൻസ് ഫ്ളോറിൽ ഇണകൾ ഇറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. രാജസ്ഥാനിലെ കറുത്തതും വെളുത്തതുമായ പൊക്കാരൻ മാർബ്ബളുകൾ പാകിയ, തായിൽ, ഖജുരാഹോവിലെ മൈഥുനശില്പങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ചുമരുകളിൽ അജ്ഞാതഗൃഹകളിലെ കറുത്ത സുന്ദരികളെ കൊത്തിവെച്ച മേൽത്തട്ടിൽ— നവയൗവനങ്ങളുടെ അട്ടഹാസവും പൊട്ടിച്ചിരിയും ചീറലും ചീററലും അലയടിച്ചു.

വാദ്യസംഗീതങ്ങൾ തുടങ്ങി. ടംബറുകൾ മുഴങ്ങി. ഡ്രമ്മുകൾ താളമടിച്ചു. ബോംഗോവിൻറെയും ഗിത്താറിൻറെയും

സംഗീതം ഹരം പിടിച്ചിരുന്ന മനഃമയക്കുന്ന യൗവനത്തിൻറെ പുളകം വാരിവിതറുന്ന സപർഗ്ഗസംഗീതധാര.

ഒറ്റക്കുവന്ന അതിഥികൾക്കുവേണ്ടി കോൾഗേളുകൾ, വില്കൂടിയ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച്, പാരമ്വികപരിമളതൈലങ്ങൾ പുരട്ടി തയ്യാറായിനിന്നിരുന്നു.

നായർ ആരംഭത്തിൽ, തന്റെ ഭാര്യ മേരിക്കുട്ടിയുമായി ഗുണംതുടങ്ങി. അവരുടെ അരികിൽ പോലീസ് കമ്മീഷണർ ഒരു പ്രസിദ്ധനടിയുമായി സല്ലപിക്കുന്നു. അതിനപ്പുറം കുടവയറൻ, സ്റ്റുഡിയോമാണർ, രാമൻചെട്ടിയാർ ഒരു കോൾഗേളിനെ അടക്കിവിടിച്ചു് വട്ടം കറങ്ങുന്നു. സുപ്രസിദ്ധനടൻ കാമേശപറാവു് രണ്ടാമത്തെ മകൾ സുജാതയുമൊത്താണു് ഗുണം ചെയ്യുന്നതു്.

ഭാര്യയുമായി ഗുണംവെയ്ക്കുന്നതിനിടയിൽ നായർ കാമിനിയെ നോക്കി.

“കാമിനിയെവിടെയാണു്?”

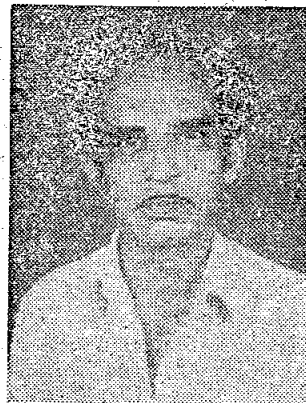
“അവളിവിടെതന്നെയുണ്ടാകും?”

ബാൻഡിൻറെ ഈണം മുറുകി. ഗുണംത്തിൻറെ വേഗത വർദ്ധിച്ചു. ക്ഷീണിച്ചവർ ഹാളിൻറെ ഇരുവശവും നിരന്തരയായി ഇട്ടിരിക്കുന്ന ഡബ്ബിലെപ്പു് ഫോംസെററികളിൽ ചാഞ്ഞിരുന്നു, മദ്യം നുണച്ചിറക്കി.

പ്രസിദ്ധ സിനിമാതാരം കെടാമംഗലം അലി പുതിയ കഥയുമായി കഥാപ്രസംഗവേദിയിൽ.

കഥ: സ്ത്രീ

ബുക്കിംഗിനു്—
കെടാമംഗലം അലി
പി. ഒ. കാർ
വഴി ഏറിയാട്ടു്, കേരളാ,

NBS NEWS

സൗന്ദര്യനന്ദം

അശ്വപോഷൻ

വിവ: എൻ. ഡി കൃഷ്ണസ്വാമി
സംക്ഷേപരൂപത്തിൽ ബുദ്ധചരിതവും വിശദരൂപത്തിൽ ബുദ്ധസിദ്ധാന്തങ്ങളും കോത്തിണക്കിയിരിക്കുന്ന ഈ കൃതി അനുവാചകരിൽ അസുലഭമായ ആത്മഹർഷം പകരുന്നു. ശ്രീ. സുകുമാർ അഴീക്കോടിൻറെ അവതരിക. വില 10 ക.

എളിന്റെ ഉപഹാരം

ഡി. ശ്രീമാൻ നമ്പൂതിരി
കവിതപത്തിൻറെ തികവും മികവും വിളംബരംചെയ്യുന്ന കവിതകളുടെ സമാഹാരം. ദ്രാവിഡവൃത്തത്തിൽ 133 ഉം സംസ്കൃതവൃത്തത്തിൽ 130 ഉം. മഹാകവി പാലായുടെ പ്രശസ്തജ്ഞപലമായ അവതരികയും. വില 9-50 ക.

ആഷാഡം

ജോസ് പനച്ചിപ്പുറം

ആധുനിക കഥയുടെ സമസ്തവശ്യതകളുമുൾക്കൊണ്ട 12 കഥകളാണു് ഉള്ളടക്കം. ഭാവങ്ങളുടെ വൈവിധ്യമനുസരിച്ചു് കഥ ഏതെല്ലാം രൂപപരിണാമങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുവെന്നതിൻറെ നിദർശനമാണു് ഇതിലെ കഥകൾ എല്ലാംതന്നെ വില 4-00.

ചെസ്സ്

സി. വി. വാസുദേവഭട്ടതിരി

വിധുഭൂഷൺലാൽ

ചെസ്സ് കളിയെക്കുറിച്ചു് അതിവിശ്വസ്തമായി സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള ഈ കൃതി ചെസ്സ് കളിക്കാർക്കൊരു ഗ്രഹമാണു്. വില 12-50.

നാഷണൽ ബുക്കസ്റ്റാൾ
കോട്ടയം- 686001

“ഫലോ സാർ കമോൺ.”

നായർ, സെററിയിലിരുന്നു വിശ്രമിക്കുന്ന കസ്റ്റംസ് സൂപ്രണ്ടിനെ ഫ്ളോറിലേക്കു് ക്ഷണിച്ചു. അയാൾ പുതുതായി ലഭിച്ച ഉൾജ്ജ്വലമായൊരു ഫ്ളോറിലേക്കു് മടങ്ങിച്ചെന്നു്. അയാൾ കണ്ണു് വെച്ചിരുന്ന നായരുടെ രണ്ടാമത്തെ മകൾ സുജാതയുടെ ചുമലിൽ തട്ടി. കനളക്കെട്ടിൽ ഒരു പുനോട്ടം ചുമന്നു് നടക്കുന്ന പളപളാമിന്നുന്ന കാഞ്ചിപുരം സാരി ധരിച്ച സുജാത തിരിഞ്ഞുനോക്കി.

“ഫ—യ!”

അവൾ റാവുവിനു് മാപ്പു് പറഞ്ഞു്, സൂപ്രണ്ടിൻറെ കരങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു. ഒരു വെണ്ണക്കൽ പ്രതിമയെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന അവയവവടിവുള്ള സുജാതയെ, ഗുണം ചെയ്യുമ്പോൾ സൂപ്രണ്ടു് പ്രശംസിച്ചു.

“യു ലുക്ക് വെരി ബ്യൂട്ടി ഫുൾ യങ്ങ് ലേഡി.”

“താങ്കയു്”

“പറിക്കുകയാണോ?”

“യു.”

“എവിടെ?”

“പ്രസിഡൻസി കോളേജിൽ, ബി എഫ്സ് ഇയർ.”

“വെരി റൈസു്.”

നായർ ഇതിനകം മൂന്നാമത്തെ ഇണയെ മാറിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. മേരിക്കുട്ടി നെററിയിലെ വിയർച്ചുളളികൾ തുടച്ചു് കാമിനിയെത്തരിക്കി ആർക്കുട്ടത്തിനിടയിലൂടെ നടന്നു.

മുകളിൽ തുങ്ങി കിടന്നിരുന്ന ചാൻഡലിയേഴ്സിളുള്ള വിളക്കുകൾ കെട്ടു് ഒപ്പംതന്നെ സീലിങ്ങിലും ചുമരുകളിലുമുള്ള “കൺസീൽഡു്” വിളക്കുകളും. ഹാളിൽ ഇരുൾ. പൊട്ടിച്ചിരികൾ, ചുംബനസീൽക്കാരങ്ങൾ, ഇക്കിളി പുണ്ട പെണ്ണങ്ങളുടെ നിലവിളികൾ.

പൊട്ടുന്നനെ വിളക്കുകൾ തെളിഞ്ഞു.

ഗുണം ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്ന നായരുടെ അടുക്കലേക്കു് മധ്യസുന്ദനവന്നു.

“സാർ,”

നായർ നോക്കി.

“സോറി ഡേഡം, എക്സ“യുസ“മി” നായർ ഇണയെ വിട്ടു ജനക്കൂട്ടത്തിനിടയിലൂടെ നടന്നു.

എത്ര
പെട്ടെന്നാണ്
ആ
മണ്ഡൂപം

യാത്രക്കാർ തിരക്കു പിടിച്ചു. അന്യോന്യം പിറുപിറുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. നഗരത്തിൽ പണിമുടക്കായതുകൊണ്ടു് ബസ്സുകൾ ഒന്നും ഓടിയിരുന്നില്ല. വിദ്യാർത്ഥിനികൾ കൂട്ടം കൂടിനിന്നു് കൃത്രിമമായ സംഭ്രമം അഭിനയിച്ചു് അകലെ നിൽക്കുന്ന യുവാക്കളെ ഉളികണ്ണിട്ടു് നോക്കി. മൗന കാവ്യങ്ങൾ നിരവധി അവരുടെ മുമ്പിൽ ഉപ്പു.

തിരക്കിൽനിന്നൊഴിഞ്ഞു് പള്ളിക്കു് സമീപമായി ഞാനും നിമ്മിയും നിൽക്കുകയായിരുന്നു. ഇരുണ്ടവരുന്ന സന്ധ്യയേയും, കൂടിക്കൂടി വരുന്ന തിരക്കിനെയും നോക്കി നിമ്മി മന്ത്രിച്ചു.

“തങ്കം. ഇന്നിനി ബസുണ്ടാവുമോ?”

മറുപടി അർഹിക്കുന്നില്ലെന്നു് തോന്നിയതുകൊണ്ടു് ഞാൻ നിശബ്ദം രോഡിലേക്കു് നോക്കിക്കൊണ്ടു് നിന്നു..

“നോക്കു് പച്ചത്തുള്ളൻ.” നിമ്മി ശബ്ദം താഴ്ത്തി പറഞ്ഞു.

വിളക്കുകളും ചാടിനിൽക്കുന്ന പച്ചത്തുള്ളൻ—.

കഥ

കഴിഞ്ഞമുൻവർഷമായി അതൊരു പതിവായിരിക്കുന്നു നഗരത്തിലെ ബസ്—സ്റ്റോപ്പിൽ ഞങ്ങൾ ബസ് കാത്തുനിൽക്കുമ്പോൾ അല്പം മാറി നസ്സംഗനെപ്പോലെ അയാൾ നില്പുണ്ടായിരിക്കും.

നേരിയ പച്ചനിറമുള്ള ഷർട്ടും കറുത്ത പാൻസുമണിഞ്ഞാണ് ഞങ്ങൾ അയാളെ കൂടുതലും കണ്ടിട്ടുള്ളതു്. പിന്നെ അയാൾക്കുള്ളതു് ഒരു ഖദർ ഷർട്ടാണ്. ആകെ കൂടി പറന്നുകിടക്കുന്ന കോലൻമുടിയും (നീട്ടിവളുത്തിയതു്) കറുത്ത കണ്ണടയും മുഖത്തെ പ്രത്യേകഭാവവും അയാളെ ശ്രദ്ധേയനാക്കിയിരുന്നു.

ഓവിലെ ഞങ്ങൾ ബസ്സിറങ്ങി വരുമ്പോൾ അയാൾ ചിലപ്പോൾ നീല പെയിൻറടിച്ച വാനിൽ കയറുന്നതു കാണാം. നഗരാതിർത്തിയിലുള്ള ഗവേഷണശാലയിൽ അയാൾ ഭൂഗർഭജലത്തെക്കുറിച്ചു്

ഗവേഷണം നടത്തുകയാണെന്നു് നിമ്മി പറഞ്ഞിരുന്നു.

ഓരോ മിവസവും അവർക്കു് ഓരോ വിശേഷം പറയാൻ കാണാം. ചുറ്റുപിറുന്നതെ സംസാരിക്കുന്നതിനിടയ്ക്കു് പെട്ടെന്നായിരിക്കും കണ്ണടക്കിടയിലൂടെ നീണ്ടുവരുന്ന കൂർത്തനോട്ടം കാണുക. നിമ്മിയുടെ മുഖം ആദ്യം വിളറുകയും പിന്നെ തുടക്കുകയും ചെയ്യും.

“അയാളെന്താ പോകാഞ്ഞതു് അസത്തു്—.”

കടന്നുപോകുന്ന ടെലൻബസ്സി ലേക്കു് ഞാൻ നോക്കുമ്പോൾ നന്നേമാറിയാത്തമട്ടിൽ കണ്ണുകൾ പീൻവലിച്ചു് അയാൾ നില്പുണ്ടാവും.

ഞങ്ങൾക്കു് പോകേണ്ട ബസ്സിൽതന്നെയാണ് അയാൾക്കും കയറേണ്ടതു്. എന്റെ സ്റ്റോപ്പു് കഴിഞ്ഞാൽ നിമ്മിയുടേതു്. പിന്നെ പച്ചത്തുള്ളന്റെ.

ലത

ഞങ്ങൾ, ബസ്സു വന്നാലുടൻ തിരിക്കിത്തീർക്കി കയറിപ്പറ്റാം. പക്ഷേ, അപ്പോഴും വിദൂരതയിൽ തറച്ചുനോട്ടവുമായി അയാൾ നില്പായിരിക്കും.

പിന്നെ എല്ലാം പെട്ടെന്നാണ്. തൊട്ടു പിന്നാലെ വരുന്ന ബസ്സിൽ എത്ര തിരക്കുണ്ടായാലും അയാൾ കയറിപ്പറ്റാം. എന്തായാലും ഞങ്ങൾക്കയറുന്ന ബസ്സിൽ കയറില്ലെന്നുള്ളതു് ഒരു ശപഥം പോലെ.

ഒരുദിവസം ഞങ്ങൾ കയറിയ ബസ്സ് വഴിക്കു് ബ്രേക്കു് ഡൗണായി. തൊട്ടു പിന്നിൽ വന്നിരുന്ന ബസ്സിൽ എല്ലാരുമും തള്ളിക്കയറി. ഞങ്ങൾ കയറിയപ്പോൾ തൊട്ടു മുന്നിൽ നിന്നിരുന്ന അ

യാൾ അസഹ്യതയോടെ മുന്നിലേക്കു് നഴ്ത്തുകയറി.

നിമ്മിയുടെ മുഖം ചുവന്നു.

“കണ്ടോ തങ്കം, അയാളുടെ ഭാവം. അസന്തു്. വലിയ ജീനിയസ്സാണെന്ന ഭാവം.”

നിമ്മിയുടെ ശബ്ദത്തിൽ അയാളോടുള്ള ദേഷ്യം നിറഞ്ഞുനിന്നു. അകാരണമായിട്ടുള്ള ഈ ദേഷ്യത്തിന്റെ വേരുകൾ കണ്ടുപിടിക്കാനാവാതെ ഞാൻ കഴങ്ങി. മൂന്നുവർഷമായി വളർന്നുവന്ന ഈ ശത്രുത വാസ്തവത്തിൽ എന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി.

“നോക്കു് തങ്കം, പച്ചത്തുള്ളൻ മുടി തീരെ വെട്ടാറില്ല.”

അശ്രദ്ധയോടെ ഞാൻ മുട്ടി. ഫയലും കക്ഷത്തിടുക്കി അയാൾ അപ്പോഴും നിശ്ചലനായി നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

“തങ്കം, അയാൾ കറേജ്സ് കാടി വളർത്തിയിരിക്കുന്നു.”

നിമ്മിയുടെ ശബ്ദത്തിലെ തളെ എനിക്കൊട്ടുണ്ടായി. കറുത്ത നിറമായതുകൊണ്ട് താടി വളർന്നിട്ടു് ശ്രദ്ധിച്ചാൽ മാത്രമേ അറിയുകയായിരുന്നുള്ളൂ.

നോക്കി നിൽക്കേ ബസ്സ് ഇറച്ചുവന്നു. മണിക്കൂറുകളായി കാത്തുനിന്ന ജനം തള്ളിക്കയറി. ഈ തിരക്കിൽ കയറിപ്പറ്റാനുള്ള വീക്ഷാമംഭരത്തു് ഞങ്ങൾ അറച്ചുനിൽക്കേ അയാൾ സാവധാനം അടുത്തുവന്നു. സമീപത്തുനിന്ന വൃദ്ധനോടു് അയാൾ പറയുന്നതു കേട്ടു.

“അമ്മാവോ, നോക്കിനിൽക്കേണ്ട. ഇനിനി വേറെ ബസ്സില്ല, വരൂ.” നിമ്മി എന്നെ തട്ടിവിളിച്ചു.

“തങ്കം കേട്ടില്ലേ നമ്മൾ കേൾക്കാനാണു് അയാൾ പറഞ്ഞതു്.” ഞങ്ങൾ നോക്കിയപ്പോൾ ബസ്സിനുള്ളിലെ തിരക്കിൽ അയാൾ മറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. നിമിഷങ്ങളോളം കിണഞ്ഞശ്രമിച്ചപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കും കയറിപ്പറ്റാൻ കഴിഞ്ഞു.

സന്ധ്യയും, ആളുകളുടെ തിരക്കും എല്ലാം കൂടിച്ചേർന്നു് ബസ്സിനുള്ളിൽ വല്ലാത്ത നിശ്ശബ്ദത സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നു.

ശ്വാസംവിടാൻപോലും കഴിയാത്ത തിരക്കു്. പെട്ടെന്നാണു് വണ്ടി കുലുക്കത്തോടെ മുന്നോട്ടാഞ്ഞുനിന്നു. സർവ്വബ്രെക്കിന്റെ ശക്തിയിൽപ്പെട്ടു് മുന്നോട്ടു മറിഞ്ഞ നിമ്മിയെ പെട്ടെന്നു് ഒണ്ടു കൈകൾ വീഴാതെ തടഞ്ഞുനിർത്തി.

കൈകളുടെ ഉടമസ്ഥനെന്നേടി മുഖമുയർത്തിയപ്പോൾ കണ്ടതു് കറുത്ത കണ്ണുട

ക്കിടയിലൂടെ പാഞ്ഞുവരുന്ന കൂർത്ത നോട്ടമായിരുന്നു. മൂന്നുവർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അയാൾ ആദ്യമായി. ഞങ്ങൾ കയറിയ ബസ്സിൽ കയറിയിരിക്കുന്നു എന്നെന്നില്ലാത്ത ഒരു തിളക്കം ആ കറുത്ത മുഖത്തു് മിന്നിമറഞ്ഞതുപോലെ.

ഈവർഷയോടെ നിമ്മി ആ കൈകൾ വിട്ടുവിട്ടു് നേരെ നിന്നു. അവൾ ദേഷ്യത്തോടെ പിറുപിറുത്തതു് അയാൾക്കു് കേൾക്കാമായിരുന്നു.

“—കഴുത നാണക്കേട്ട കഴുത—”

പച്ചത്തുള്ളന്റെ ദർശനംപോലും അവളെ ദേഷ്യംപിടിപ്പിക്കും. അപ്പോൾ അയാൾ കടന്നുപിടിച്ചതു് പറയാനില്ലല്ലോ.

എനിക്കും അയാളോടു് ദേഷ്യം തോന്നിത്തുടങ്ങി.

എന്തായാലും തേളുകത്തിയ മുഖഭാവത്തോടെ അയാൾ മുന്നോട്ടു് നീങ്ങിനിന്നു. സ്റ്റോപ്പപ്പത്തുന്നതുവരെ നിമ്മി അയാളെ വഴക്കുപറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

പിന്നെ ഒരുമാസത്തോളം എനിക്കു് നിമ്മിയെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഇടയ്ക്കിടെയുണ്ടായ പനിയുംമക്കെ കാരണം എന്നിങ്ങനെയുള്ള കോളേജിൽ പോകാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പിന്നീടു് ഇന്നലെയാണു് ഞാൻ കോളേജിൽ പോയതു്. നിമ്മിയുടെ സ്റ്റോപ്പിൽ അവളെ കണ്ടില്ല. ഒരുപക്ഷേ, ഫസ്റ്റ് ബസ്സിൽ പോയിരിക്കും.

ഒരേവർഷമാണെങ്കിലും ഞാനും നിമ്മിയും ഒണ്ടു കോളേജിലാണു്. കോളേജു് വിട്ടു് വൈകുന്നേരമാണു് സാധാരണ ഞങ്ങൾ കാണുന്നതു്.

ഇന്നലെയും ഞാൻ പഴയസ്ഥാനത്തു് നിമ്മിയെ കാത്തുനിന്നു. ബസ്സ് വരാൻ ഇനിയും വൈകും. നാലരയുടെ ആദ്യത്തെ ബസ്സിനുമുമ്പു് നിമ്മി എത്തേണ്ടതാണു്.

പെട്ടെന്നാണു് ഞാൻ പച്ചത്തുള്ളനെ കാണതു്. നിമ്മിയെ കാക്കുമ്പോഴൊക്കെ അയാളും കാർമ്മയിൽ തെളിയും. അയാളുടെ സ്ഥലം ശൂന്യമായിരുന്നു. നിമ്മി ഇന്നതു് കണ്ടെങ്കിൽ എത്ര സന്തോഷിച്ചേനെ. കാരണം അയാളെ അവൾക്കത്രയ്ക്കു് വെറുപ്പാണു്.

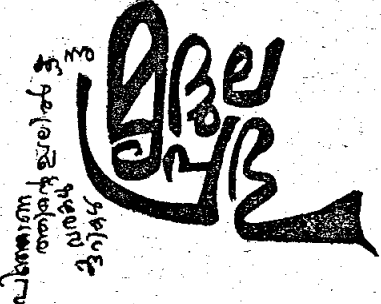
റോഡിലൂടെ ഒഴുകിനീങ്ങുന്ന ജനത്തെ (ശേഷം 57 ൽ)

മുറ്റല എന്നെ കളിപ്പിക്കുകയാണു്. അവസാനത്തെ പുഷ്പാഭിവൃദ്ധി എന്നെ അവൾക്കാവശ്യമുണ്ടു് — അജ്ഞാതവും ഭയങ്കരവുമായ എത്രോ കരാവശ്യം. അക്കാദ്യം യോനീപുഷ്പാഭിവൃദ്ധി അവൾ തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചതാണു്

ഞാനവളുടെ മകനാണെങ്കിൽ എന്നെ കൊണ്ടു് യോനീപുഷ്പ ചെത്തിക്കുമോ?

സംക്രമത്തിന്റെ അസാധാരണമായ ഒരു നന്മയ്ക്കും സൃഷ്ടിച്ചു്, നിങ്ങളെ എന്നേക്കുമായുള്ള ഒരനുഭൂതി മണ്ഡലത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു.

മലയാറ്റൂർ രാമകൃഷ്ണന്റെ

മലയാള നോവൽ സാഹിത്യത്തിലെ പുതിയൊരു വഴിത്തിരിവു്

മലയാളനാടിൽ

1977 ഡിസംബർ

അവസാനം മുതൽ

പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു തുടങ്ങുന്നു.

പതിനൊന്ന്

രാഷ്ട്രപതിയുടെ തീട്ടംതിന്നുന്നവരിൽ പ്രതിപക്ഷവും പെട്ടെന്ന്-ധർമ്മപരിയുടെ നിയമസഭയിൽ ആയിരം അംഗങ്ങളാണ്. ആയിരത്തിൽ നൂറു ഇരപ്പിടങ്ങൾ പ്രതിപക്ഷത്തിന് നീക്കം ചെയ്യവയാണ്. അദ്ധ്യക്ഷകക്ഷിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഭരണകൂടത്തെ വിമർശിക്കുകയായിരുന്ന പ്രതിപക്ഷത്തിന്റെ ജോലി. തൊള്ളായിരവും നൂറുമെന്ന തോത് അംഗീകരിക്കാത്ത കറേപ്പർ നാട്ടിലുണ്ടെന്ന് ഭരണകൂടം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. അവരെ പ്പെട്ടിച്ചായിരുന്ന തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നിട്ടിക്കാണുപോയതും. തൊള്ളായിരത്തിനു നൂറായ പ്രതിപക്ഷം വളരെ വിനയത്തോടെയാണ് അതിന്റെ കത്തവും നിറവേറ്റിയത്. കാലേക്രൂരി ഭരണകൂടത്തിന്റെ അനുമതി വാങ്ങി

യശേഷമേ അവർ ഭരണകൂടത്തെ വിമർശിച്ചുള്ളൂ. എന്തെങ്കിലും ചോദ്യവിമർശനം നടത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ പ്രതിപക്ഷാംഗങ്ങൾ നേരിട്ടുചെല്ലുക രാഷ്ട്രപതിയ്ക്കുമായിട്ടുണ്ടാണു്. അവിടെച്ചെന്ന് മുട്ടുകുത്തിനിൽക്കുകയോ വാവിട്ടു കരയുകയോ ചെയ്യും. "ആരോടാ അത്? പ്രതിപക്ഷമാണോ?" രാഷ്ട്രപതി വിളിച്ചപ്പോൾ "റാൻ", പ്രതിപക്ഷാംഗം പറയും. "എന്തുവേണമെട?" രാഷ്ട്രപതി ചോദിക്കും. ഉത്തരം പറയുകയില്ല. പകരം കൂട്ടിൽ ഉച്ചത്തിൽ കരഞ്ഞുതുടങ്ങും. അപ്പോൾ രാഷ്ട്രപതി യോവാനാവും. "ഇന്ന് നീ ഭരണകൂടത്തെ വിമർശിച്ചോടാ?" രാഷ്ട്രപതി അന്വേഷിക്കും.

ഇളക്കോവിന്റെ മകളും മനോഹരിക്കാരും....

വിങ്ങിവിങ്ങി പ്രതിപക്ഷാംഗം ഉത്തരം പറയും. "റാൻ." "സാരമില്ല". രാഷ്ട്രപതി പറയും. "ശരി, നിനക്കെന്തെങ്കിലും വേണോടാ?" "തീ-തീ-തീ" പ്രതിപക്ഷാംഗത്തിന് സ്വരമിടറിപ്പോകും. "പറയൂ", വീണ്ടും രാഷ്ട്രപതി കല്പിക്കും. "തീ-തീ-തീട്ടം." രാഷ്ട്രപതി പ്രസാദിക്കും. "ആരവിടെ?" രാഷ്ട്രപതി ഉത്തരം വിടും. "ഇതാ ഇവൻ" ഭണ്ഡാരത്തിൽ

നിന്നു് ചെറിയൊരു കണ്ടിയെടുത്തുകൊടുക്കും."

ഇറയോരത്തിരുന്നുകൊണ്ടു് തീട്ടംതിന്നുന്ന പ്രതിപക്ഷാംഗത്തിന് തീട്ടത്തിന്റെകൂടെ എന്തെങ്കിലും സമ്മാനവും കിട്ടുക പതിവായിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ സ്ഥിതി മറിച്ചായിരുന്നു. ലോകവിപ്ലവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന അവർക്ക് സമ്മാനത്തിന്റെയും കോഴയുടെയും ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. അവർ തങ്ങൾക്കനുവദിച്ച കസേലകളിൽ ഇരുന്നില്ല. പകരം ഭരണകക്ഷിയംഗങ്ങളുടെ കാലിൻചോട്ടിലാണ് ഇരുന്നത്. ചിലപ്പോൾ കാലിൻചോട്ടിലിരുന്ന് ഉറക്കംതുങ്ങി. ചിലപ്പോൾ കാലിൻചോട്ടിൽ ചുരുങ്ങുകിടന്ന്, കാലുകൊണ്ടു് ചെവിചൊറിയ്ക്കു് ഉറങ്ങി. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്ക് വിചിത്രമാ

ഒ. വി. വിജയൻ

ന്നു. പുഴകൾ വരണ്ടു. ചെടികളും മരങ്ങളും ഉണങ്ങി. പശുക്കളും മനുഷ്യരും ചത്തുവീണു. ഈ പശ്വാത്തലത്തിലായിരുന്നു മുങ്ങിമരിയ്ക്കാതിരിക്കാൻ എന്തുചെയ്യണമെന്നുള്ള വിശദവിവരങ്ങളടങ്ങിയ ലഘുലേഖകൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ പ്രകാശിപ്പിച്ചത്. ജലവിരോധയോഗങ്ങൾ വിളിച്ചുകൂട്ടി അവർ പ്രസംഗിച്ചു. ആളുകൾ അവരെ കൂവിവിളിക്കുകയും കല്ലെറിയുകയുമൊക്കെ ചെയ്തു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാർ കൂട്ടാക്കിയില്ല. ചരിത്രസത്യം

യൊരു ചരിത്രമുണ്ടായിരുന്നു. പണ്ടൊരിയ്ക്കൽ ധർമ്മപുരിയിൽ വലിയൊരു വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടായി. നിർഭാഗ്യവശാൽ ആ സമയത്തു് സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ വരൾച്ചയായിരുന്നു. വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിച്ചാവുന്ന ധർമ്മപുരിക്കാരോടു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ വരൾച്ച വിരോധം പ്രസംഗിച്ചു. വെള്ളം വാനു വെടിച്ചശേഷം അവർ തെറ്റുതിരുത്തി. അഞ്ചുവർഷം കഴിഞ്ഞു് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടി ജലവിരോധനയം അംഗീകരിച്ചു. അപ്പോഴേയ്ക്കു് ധർമ്മപുരിയിൽ വരൾച്ച തുടങ്ങിയിരു

ത്തങ്ങൾക്കുമാത്രമല്ല അറിയു, കൂവിവിളിക്കുന്നവർക്കെന്തിനും? ചരിത്രസത്യത്തിന്റെ കരുത്തിൽ അവർ അതൊക്കെ സഹിച്ചു. എന്തൊക്കെയായാലും ഒടുവിൽ അവർതന്നെ ജയിക്കുമെന്ന് പുരാതന ഗുരുക്കന്മാർ താളിയോലഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ എഴുതിവെച്ചിരുന്നു.

ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പു് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ഭരണകൂടത്തോടു പോരാടുന്നതുകയുമുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. കാലപ്പഴക്കവും കരുതലുകളുപോടിയും ഉപ്പും മാത്രമായിരുന്നു ആയുധങ്ങൾ. അത്തരം ആയുധങ്ങളുപയോഗിച്ചു് ഒരു താരാ

വിൻപറഞ്ഞോട്ടുപോലും യുദ്ധംചെയ്യാൻ പറയില്ലെന്ന് സാമാന്യബുദ്ധിയുള്ളവർക്കൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാമായിരുന്നു. എന്നാൽ അസാമാന്യമതികളായ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ താളിയോലഗ്രന്ഥങ്ങളുടവിട്ട് വിജയത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു. ആ യുദ്ധം നടത്തി. ഏഴാം ദിവസം യുദ്ധമവസാനിച്ചു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാർ തടങ്ങലിലായി. സോവിയറ്റ്ററുയണിയൻ അരിശാവനം. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ അടുത്തുണ്ട് നിൽക്കുന്ന ചെൽസിക്, സ്റ്റോക്ക്ഹോം, ബുഖാരസ്, താഷ്കെന്റ് തുടങ്ങിയ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ ഇടയ്ക്കിടെ നടത്താറുള്ള കഞ്ഞിപാർച്ചകളിൽ അവരെ കേറുകയില്ലെന്നും സോവിയറ്റ്ററുനേതാക്കന്മാർ പറഞ്ഞു. അങ്ങിനെ കൈവിടപ്പെട്ട കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ വളരെക്കാലം ദുഃഖിതരായി തടങ്ങലിൽ കഴിഞ്ഞു. ത്രിസന്ധ്യകളിൽ അവർ ഇളങ്കോവിനെ വിളിച്ചു കരുത്തു. ഒടുവിൽ സോവിയറ്റ്ററുയണിയൻ ഭയംതോന്നി. എത്രയായാലും വർഗ്ഗസഖാക്കളല്ലേ? പ്രധാനമന്ത്രി ഇളങ്കോവ് യർമ്മപുരിക്കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടിനേതൃത്വത്തിൽ ആൾവഴിയായി ഒരു രഹസ്യസന്ദേശമയച്ചു.

അതിനിടയ്ക്ക്, കറേ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുതൊഴിലാളികൾ മലകടന്ന്, പുഴനിന്നി, പുലികളോടു മല്ലിട്ട് സോവിയറ്റ്ററുയണിയനിലെത്തി. സോവിയറ്റ്ററതിന്തികടന്ന ഉടൻ അവർ മോസ്കോവിനേരെ തിരിഞ്ഞു വന്നങ്ങി സോവിയറ്റ്ററുമാണ്ണെന്ന് നെറുകയിലിട്ടു.

“റഷ്യ, പുണ്യഭൂമേ, ചുവന്ന മാതാവേ”; അവർ പറഞ്ഞു, “ഇതാ ഞങ്ങൾ നിന്റെ സാർവ്വഭൗമികൾ വന്നിരിക്കുന്നു. ഇളങ്കോവടികളേ, പിതാവേ, ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ചുവന്നമാതാവിന്റെ മൂലകൾ കൂടി

യ്ക്കുളെ.”

അവർ കണ്ണുചിമ്മി ധ്യാനത്തിൽ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സംഘനേതാവിന്റെ നെറുകയിൽ ഒരു കുറുവടിയെല്ലുവീണു.

“അയ്യോ! കർക്കിടകവിപ്ലവം ജയിക്കട്ടെ!” എന്ന മുറവിളിയോടെ അയാൾ കണ്ണുതുറന്നു. മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്ന അതികായനായ ഒരു റഷ്യൻ കമിസാർ.

“തസുരാനേ” എന്നുപറയുന്ന ദാസ്യതയോടെ സംഘനേതാവു പറഞ്ഞു, “സഖാവേ—

“സഖാവേ, എന്തു സഖാവേയേ?” കമിസാർ പറഞ്ഞു. “നിന്റെ യെല്ലാം പാസ്റ്റോർട്ടുകളെവിടെ?”

“ലോകവിപ്ലവത്തിന് അതിരുകളില്ല,” വിലകറഞ്ഞ ഒരു ലഘുലേഖയിൽനിന്ന് സ.ഘനേതാവ് ഉദ്ധരിച്ചു. “അതിനാൽ ഞങ്ങൾക്ക് പാസ്റ്റോർട്ടുകളില്ല.”

“ഓഹോ, ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുകയോണോട, ശുശ്രൂഷകളേ?” കമിസാർ പറഞ്ഞു. “അതിരില്ല. സോവിയറ്റ്ററുയണിയന്റെ മൂലകളെപ്പറ്റി നീ യെല്ലാം സംസാരിച്ചുവോ?”

സംഘനേതാവിന്റെ മുഖം കേളിഞ്ഞു.

“സംസാരിച്ചു,” അയാൾ വിനയത്തോടെ പറഞ്ഞു. “ഞങ്ങൾക്ക് ആ മൂലകൾ കൂടിയുണ്ട്. ഞങ്ങൾ ഇളങ്കോവിന്റെ മക്കളാണ്.”

നെറുകയിൽ കെടികൂടി വീണു. സംഘനേതാവ് ചോര തുപ്പി ബോധം കെട്ടു നിലംപാറി. അനായാസികൾ യാതൊരു നിരസവുമില്ലാതെ അതുകണ്ടുനിന്നതേയുള്ളൂ. മാത്രമല്ല, ഞടിയുടെ വിവരണങ്ങൾ വിസ്തരിച്ചു കുറിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. കാരണം, ഈ കുറുവടിയെല്ലും എന്തെങ്കിലും അർത്ഥമുണ്ടെന്ന് അവർക്കുറപ്പായിരുന്നു. സോവിയറ്റ്ററുയണിയൻ നെറുക പറുകയി

ല്ലല്ലോ.

ഒരുച്ചോഷിണിയെടുത്തു കമിസാർ വിളിച്ചു, “സഖാക്കളേ, വരുവിൻ! സോവിയറ്റ്ററു മാതൃകത്തിന്റെ മൂലകൾ അപകടത്തിൽ!”

വലിയൊരു സംഘം റഷ്യൻതൊഴിലാളികളും കറേ രഹസ്യപ്രോലീസുകാരും സ്ഥലത്തെത്തി. യർമ്മപുരി സംഘത്തിന്റെ നേതാവിന് ഇതിനകം ബോധം തെളിഞ്ഞിരുന്നു.

“സർവ്വരാഷ്ട്രങ്ങളിലെയും തൊഴിലാളികളേ,” ദുർബ്ബലമായ സ്വരത്തിൽ അയാൾ വിളിച്ചുചൂവി, “സംഘടിതവിൻ!”

“സർവ്വരാഷ്ട്രങ്ങളിലെയും തൊഴിലാളികളേ!” റഷ്യൻ തൊഴിലാളി സംഘത്തിന്റെ നേതാവു പറഞ്ഞു. “ശമശ്രൂ!”

“കാപ്പിരികൾ!” കമിസാർ പറഞ്ഞു “വെളുത്ത മൂലകൾ വേണമെത്ര!”

“കർക്കിടകവിപ്ലവം നീണ്ടാൽ വാഴട്ടെ!” യർമ്മപുരി സംഘത്തിന്റെ നേതാവ് വിളിച്ചു. “ഇളങ്കോവടികൾ നീണ്ടാൽ വാഴട്ടെ!”

“മിണ്ടരുത്!” കമിസാർ പറഞ്ഞു. റഷ്യക്കാർ എന്തോ കൂടിയാലോചിച്ചു. അവസാനം അവരുടെ തൊഴിലാളി നേതാവു പറഞ്ഞു, “കണ്ടില്ല, പട്ടിണിക്കുലങ്ങൾ! നമ്മുടെ റൊട്ടിയും പന്നിയിറച്ചിയുമെല്ലാം തട്ടിയടുക്കാൻ വന്നിരിക്കുന്നു. പോരേകിൽ താഴ്ന്ന കൂലിയ്ക്കു പണിയെടുക്കാമെന്നോ” നമ്മുടെ കൂലിനിലവാരത്തെ തകരാറിലുമാക്കും. കാപ്പിരികൾ തിരിച്ചുപോവട്ടെ.”

ബഹളമെന്തെന്നു കണ്ടറിയാൻ അവിടെയെത്തിയ മെമേരിയൻ വിനോദയാത്രാസംഘവും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. “ശരിയാണ്. കാപ്പിരികൾ തിരിച്ചുപോവട്ടെ.”

റഷ്യക്കാർ കൂട്ടത്തല്ല തുടങ്ങി.

“ഇളങ്കോവടികളേ ശരണം!” എന്നു മുറവിളി കൂട്ടിക്കൊണ്ടു യർമ്മപുരിക്കാർ തിരിഞ്ഞു ഓട്ടമായി. പലരും ഉരുണ്ടുവീണു. വീണവർ മുകളത്തു ചവിട്ടു കിട്ടി. റഷ്യക്കാർക്കുളെ, മൂത്രവാക്യങ്ങൾ മുഴക്കിക്കൊണ്ടേയിരുന്നു!

“കർക്കിടകവിപ്ലവം—

അപകടത്തിൽ!”

“കാപ്പിരികളേ—

തിരിച്ചുപോകവിൻ!”

“ലോകതൊഴിലാളിമേക്രം—

ജയിക്കട്ടെ!”

“ഒലിവിഷൻ സെറും അലക്ഷ—

യത്രയും—നീണ്ടാൽ വാഴട്ടെ!”

“അമേരിയയിലെമ്പോലെ—

ഭൂമിയിലും!”

“ചെങ്കോടി— ഉയരട്ടെ!”

“പന്നിയിറച്ചിയ്ക്കു—

വിലകറയട്ടെ!”

“നമ്മുടെ മൂലകൾ—

കാപ്പിരികൾക്കല്ല!”

“കൊളനിജനതകളുടെ സമരം—

നമ്മുടെ സമരം!”

“കാപ്പിരികളുടെ—എല്ലൊടിയ്ക്കുക!”

“നമ്മുടെ മൂലകൾ—

അപകടത്തിൽ!”

“കാപ്പിരിലിംഗങ്ങൾ — മുറിയ്ക്കുക!”

“കർക്കിടകവിപ്ലവം—

ജയിക്കട്ടെ!”

ധർമ്മപുരണം

ധർമ്മപുരിയിൽനിന്നു വന്ന തീർത്ഥാടകർ പലായനമായി. തലപൊളിഞ്ഞു എല്ലൊടിഞ്ഞു. ആത്മാവു ക്ഷതപ്പെട്ട അവർ ഓടി.

“സോവിയറ്റ്യൂണിയൻ തെറ്റു പററില്ല,” അശരണരായി അവർ അപ്പോഴും വിളിച്ചു. “ഇളങ്കോവടികളേ, പിതാവേ!”

നിന്റാൻ വയ്യാതെ പലരും പുഴകളിൽ മുങ്ങിച്ചത്തു. മലയോരങ്ങളിൽ നിന്നും കാലുതെറ്റി ചിലർ ഉരണ്ടു ചത്തു. ചിലരെ ചിലന്തി കടിച്ചു. ചിലരുടെ ചെവികളിൽ ചെവിപ്പാമ്പുകൾ കേറി. ചിലരെ പാമ്പു കൊത്തി. ചിലരെ പുലിപിടിച്ചു. ചിലർ പേടിച്ചു ചത്തു. എങ്ങിനെ ചത്താലും അവരെയും സോവിയറ്റ്യൂണിയനിലും കർക്കിടകവിപ്ലവത്തിലും ഗാഢമായി വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു ചത്തു...

ഇളങ്കോവു് ധർമ്മപുരിയ്ക്കടുത്തുനിന്നു നേതൃത്വത്തിനായ സന്ദേശം നാനാമാർഗ്ഗമായി അവസാനം പാർട്ടിയുടെ കേന്ദ്രത്തിൽ വന്നെത്തി. സാമ്പ്രാനിയും കന്തിയുടും പുകയിച്ചു് ശംഖുവിളിച്ചു് കളഭെഴുതി പുക കെട്ടിയാടി പൂവിട്ടു നമസ്കരിച്ചു് പാർട്ടി നേതാക്കന്മാർ ലക്കോട്ടു പൊളിച്ചു. അതിനകത്തു കിടന്ന ചുവന്ന കടലാസ്സിൽ ഇത്രമാത്രം എഴുതിയിരുന്നു:

“തീട്ടം തിന്നെടാ പന്നികളേ!” അനുമുതൽ പാർട്ടിയുടെ നയംമാറി. ചെലപ്പടക്കം ചുറ്റിലും മുളകു പൊടിയ്ക്കലും നിന്തി, സമാധാനത്തിന്റെയും സഹവർത്തിത്വത്തിന്റെയും പാത പിൻപറ്റി അവർ തീട്ടംതിന്നു പറിച്ചു തുടങ്ങി. അദ്ധ്യാത്മകക്ഷി അതിന്റെ മിച്ചമായ തീട്ടം അവർക്കൊടുത്തു. ആദ്യമാദ്യം ചെറുപ്പക്കാരായ ചില സഖാക്കൾക്കു് വിഷമം തോന്നി. വിട്ടിൽ ഭാര്യമാർ മുറുമുറുത്തു്. ഭാര്യമാരെ പലപലായനം കാണിച്ചു

വിരട്ടാം. പക്ഷെ, കർഷകരും ഗുരും മറ്റും ഇറങ്ങിപ്പുറത്തിറങ്ങാൻ ചെല്ലുമ്പോൾ കയ്യിൽപെട്ട പുകക്കളികൾ തീട്ടവുമായി ഇണങ്ങാൻ കൂട്ടാക്കിയല്ല. അവസാനം ഗത്യന്തരമില്ലാതെ ഈ ചെറുപ്പക്കാരായ സഖാക്കൾ തീട്ടം നാറ്റനവെന്നു് പാർട്ടിയുടെ മഹദ്യയോഗങ്ങളിൽ ആവലാതി ബോധിപ്പിച്ചു. പാർട്ടി നേതൃത്വം അവരെ ശാസിച്ചു. പുകക്കളികളെ വിപ്ലവത്തിന്റെ പേരിൽ ഭീഷണിപ്പെടുത്താനുപദേശിച്ചു. ഇളങ്കോവടികളുടെ വാക്കുകൾ ശാസ്ത്രസത്യമാണു്. അതുകൊണ്ടു് പാർട്ടിയുടെ നയപാശത്തിനു വിധേയരായി. അവരും തീട്ടംതിന്നു പറിച്ചു തീട്ടത്തിൽ ദുസ്വാഭുണ്ടെങ്കിൽ അതിനു കാരണം അദ്ധ്യാത്മകക്ഷിയിലെ വലതു പക്ഷതാല്പര്യങ്ങളാണെന്നും അവ കാലക്രമത്തിൽ പരാജയപ്പെട്ടുകൊള്ളുമെന്നും പാർട്ടി നേതൃത്വം അംഗീകരിച്ചു. ധർമ്മപുരിയ്ക്കടുത്തു് ഇപ്പോഴത്തെ രാഷ്ട്രപതി അദ്ധ്യാത്മകക്ഷിയ്ക്കുകത്തു് അധികാരം പിടിച്ചു പററിയതു്. അദ്ദേഹം സോവിയറ്റ്യൂണിയന്റെ സുഹൃത്തായിരുന്നു. പക്ഷെ നീറിക്കുടന്നു, മീൻപിടുത്തം മുതലായ വിനോദങ്ങൾക്കായി അയാൾ ധർമ്മപുരിയുടെ കരയും കടലും റഷ്യക്കു കൈമാറി. ഈ ആനുകൂല്യങ്ങൾക്കു പകരമായി റഷ്യക്കാർ ധർമ്മപുരിയെ പല തുറകളിലും സഹായിച്ചു. പത്രസാമന്ത്രിയും, കലകളിലെ സാമന്ത്രിയും, ദാർശനികസാമന്ത്രിയും, ഇവയെല്ലാം വിപുലപ്പെടുത്തേണ്ടതെങ്ങിനെയെന്നു് ധർമ്മപുരിയെ പറിപ്പിച്ചു മെന്ന് സോവിയറ്റ്യൂണിയൻ ഏറ്റവും ഇളങ്കോവുമാ രാഷ്ട്രപതിയും ഒരേ മേടയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു പ്രസംഗിച്ചു. അതോടെ, ഒരു മഹാസമ്മേളനത്തിൽ രാഷ്ട്രപതിയുടെ തീട്ടം അമൃതാണെന്നു്

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടി പ്രഖ്യാപിച്ചു.

ഇപ്രകാരത്തിൽ ധർമ്മപുരിയുടെ ജനാധിപത്യം പ്രവർത്തിച്ചുവന്നു. മന്ത്രിസഭാംഗങ്ങളുടെ കാലിൻചോട്ടിൽത്തന്നെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ഇരിപ്പുറപ്പിച്ചു. ആ അടുപ്പത്തിന്നു് ചില മെച്ചങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. മന്ത്രിസഭാംഗങ്ങൾ കസേലയിൽ കുത്തിയിരുന്നു് ഉറപ്പു നോക്കിക്കൊണ്ടു തങ്ങളാണു് രാജ്യം ഭരിക്കുന്നതെന്നു് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ നടപ്പിച്ചു. വിശ്വസിച്ചു. ഈ സഹചര്യത്തിൽ ഇളങ്കോവിനും പിടിച്ചു.

കാസ്റ്റിൽ രാഷ്ട്രപതിയുടെ മരുമക്കളിലൊരുവൻ സോവിയറ്റ്യൂണിയനിലേക്കു മയിൽപീലി കയറിയതുകൊണ്ടു വാണിജ്യസ്ഥാപനം തുടങ്ങി. എല്ലാ മയിലുകളേയും തെളിച്ചു പിടിക്കാൻ ഭരണകൂടം അനൗദ്യോഗികകല്ലുറ പുറപ്പെടുവിച്ചു. ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും വിദഗ്ദ്ധന്മാരും മയിലുപിടിക്കാനിറങ്ങി. ധർമ്മപുരിയുടെ പട്ടാളക്കാരനെയും അതേ ഉദ്യമത്തിൽത്തന്നെ ഏർപ്പെട്ട മയിൽപ്പീലികയെക്കുറിച്ചു് നാട്ടുകാർ അങ്ങിങ്ങു് പരാതിപറഞ്ഞു. ഹലമുണ്ടായില്ല. കറേക്കുഴിഞ്ഞപ്പോൾ വിമർശനവർഷംതന്നെ നാണമായിത്തുടങ്ങി. . . . സോവിയറ്റ്യൂണിയനു് മയിൽപീലിയുടെ യാതൊരാവശ്യവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പക്ഷെ ചീനക്കാരെങ്ങാനും മയിൽപീലി വാങ്ങിയെങ്കിലോ എന്നു പേടിച്ചു് അമേരിക്കക്കാരെങ്ങാനും മയിൽപീലി വാങ്ങിയെങ്കിലോ എന്നു പേടിച്ചു മാത്രമായിരുന്നു സോവിയറ്റ്യൂണിയൻ ഈ വേണ്ട വാണിജ്യത്തിനു സമ്മതിച്ചതു്. ഏതായാലും പയ്യൻ ഏതാനുംകോടി വരഹൻ സമ്പാദിച്ചു ഈ സമ്പാദ്യത്തെക്കുറിച്ചു് നിയമസഭയിൽ ചില ചില്ലറ വിമർശനങ്ങൾ പൊന്നിവന്നപ്പോൾ ഭരണകൂടത്തിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നു് ആരും ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. എ

ധർമ്മപുരി

നാൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ കാലിൻചോട്ടിൽനിന്നു ചാടിയെന്നിറു് ഭരണകൂടത്തെ പിന്താങ്ങി.

“ഇതു് സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ നൂണുതാണ്,” അവർ പറഞ്ഞു. “രാഷ്ട്രപതിയുടെ മരുമകൻ ശാകന്തളവും സാമ്രാജ്യവും നടപ്പാക്കുകമാത്രമാണു് ചെയ്യുന്നതു്. കച്ചവടം നടത്തി പണം സമ്പാദിക്കുകയല്ല.”

“പണം സമ്പാദിക്കുന്നതിനെ ഞങ്ങൾ എതിർത്തില്ലല്ലോ,” പ്രതിപക്ഷം പറഞ്ഞു. “അതു് ഒരാഗോളപ്രതിഭാസമല്ലേ? അതിലേന്തിമിന്നുന്നു? മയിൽപീലികച്ചവടത്തിൽ ഞങ്ങളെ എന്തുകൊണ്ടു കൂട്ടുചേർത്തില്ല എന്നു് ആവലാതിപ്പെടുക മാത്രമാണു് ഞങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതു്.”

“ഹാഷിസം നശിക്കട്ടെ!” കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ഒരുമിച്ചു കൂവിവീളി.

“ജനാധിപത്യം അർത്ഥവത്താപണമാകിൽ കൂട്ടുകച്ചവടം ഉണ്ടായേ തീരൂ,” പ്രതിപക്ഷം കേണപറഞ്ഞു.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ ക്ഷോഭം പൂർവ്വാധികം വർദ്ധിച്ചു. ഇപ്പോഴുള്ള കൂട്ടുകച്ചവടം മതി പ്രതിപക്ഷവുമായി അദ്ധ്യാത്മകക്ഷി പുതുതായൊരു കൂട്ടുകച്ചവടമെങ്ങാനും തുടങ്ങിയാൽ തങ്ങൾക്കെത്രസംഭവിയ്ക്കും? ഇല്ല, അങ്ങിനെ വരല്ല. കർക്കിടകവിപ്ലവം തുണക്കും. ഇളങ്കോവടികൾ രക്ഷിയ്ക്കും. (ശേഷം 45-ൽ)

തൂണു രഹസ്യം....?

നിങ്ങൾക്കും അതിൽ പങ്കാളിയാവാം

ഇപ്പോൾ ആരും പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന എൻ്റെ അതുവുമായ സമ്പാദ്യ പദ്ധതി പ്രൊവിഡൻ്റ് ഫണ്ടു്, സി.സി.ഡി, ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസ് പോളിസിക്ൾ എന്നിവയിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്ന സംഖ്യകൾക്കു് ആദായ നികുതി ആകു് ആകർഷകമായ ഇളവുകൾ നൽകുന്നു.

ഇവയിൽ, ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസ് നിങ്ങളുടെ നികുതികൾ മാറ്റിക്കുവാൻ മാത്രമല്ല സഹായിക്കുന്നതു് പിന്നെയും, ഇതു മാത്രമാണു് അപകടത്തിനെതിരെയുള്ള സംരക്ഷണം വഴി നിങ്ങൾക്കു് ഒരു സമ്പത്തു് തന്നെ ഉറപ്പു വരുത്തുന്നതു്. അതും നിങ്ങൾ ഇൻഷുറർ ചെയ്യുന്ന ദിവസം മുതൽ.

ഇൻഷുറൻസ് പ്രീമിയം വഴി നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്ന പരമാവധി നികുതിയിളവുകൾക്കു് കൂടിയിട്ടുള്ള പൂർണ്ണ വിവരങ്ങൾ അറിയുവാൻ, എന്തു് ചെയ്യാം? ഇന്നു തന്നെ നിങ്ങളുടെ ഇൻഷുറൻസ് എജൻ്റിനെ സമീപിച്ചുകൂടാ?

**ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസ്
അനുപമമാണു്.**

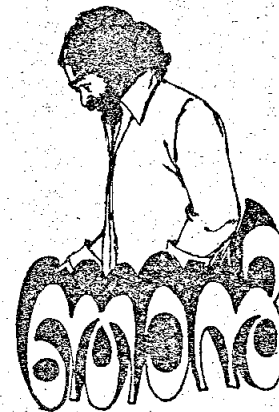
ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസ് കോർപ്പറേഷൻ ഓഫ് ഇൻഡ്യ

PRATIBHA-LIC-1156/77 MAL

ആറു്

ഇതുവരെയും ചുവന്ന വട്ടക്കണ്ണുകളും, കൂത്തകാവൻ മീശയും, ബലിഷ്ഠമായ കൈത്തണ്ടയും ഉള്ള ഹോമയുടെ ഘാതകൻ, തന്റെ മുമ്പിൽ പ്രാമന്നവേഷനായി വന്നിരിക്കയാണെന്നു പോലും മനസ്സിൽ തോന്നാതിരുന്നില്ല. തനിക്ക് ഹോമയെ അറിയാമെന്നുള്ള സത്യം ലക്ഷ്മി പറഞ്ഞപ്പോഴും സുരേഷ്ജിക്ക് ഒരു ഭാവവ്യത്യാസവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നൃത്തശാലയിലെ

ക്കു ക്ഷണിക്കയും വിവരം ഹോമയോടു കൂടി പറയാമെന്നു കൂടി സുരേഷ്ജി പറയുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ഞാനും സത്യനേശനും ഭയന്നു പോയി. എല്ലാ രഹസ്യങ്ങളും വിളിച്ചു പറയണമെന്നു് തനിക്കാഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും സ്കൂളിൽ പോകാൻ തയ്യാറായി നില്ക്കുന്ന ലക്ഷ്മിയുടെ നിഷ്കളങ്കമായ കണ്ണുകളിലേക്കു നോക്കിയപ്പോൾ ആ ആഗ്രഹം ഉറഞ്ഞു തണുത്തു പോകുകയാണുണ്ടായതു്. ബധിരയായ വൃദ്ധമാതാവു് ഉൽസവപ്പൂമ്പിലെ വെടിക്കെട്ടു കാണുന്നതുപോലെ തങ്ങളുടെ ചിരിയും സംഭാഷണവും സകൃതം ശ്രദ്ധിക്കുകയായിരുന്നു.

ശേഖരൻമാസ്റ്റർ തയ്യാറായി എണീറ്റുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ തന്റെ മനസ്സ് ഹോമയിൽ കൂടി ലക്ഷ്മിയിലേക്കും സുരേഷ്ജിയുടെ നൃത്തശാലയിലേക്കും സ്വപ്നങ്ങളുടെ നൂൽപാലം നെയ്തു് കോക്കുകയായിരുന്നു. മാസ്റ്റർ തോളിൽ തട്ടി ഉണഞ്ഞിയപ്പോൾ ആ പാലം പണിതുയർന്നു വെള്ളത്തിൽ തന്നെ ആഞ്ഞു പതിച്ചു് അദൃശ്യമായി കഴിഞ്ഞു. മരിച്ചു പോയ ലക്ഷ്മിയെ തേടി, അല്ല ഹോമയെ തേടിയുള്ള എൻ്റെ രണ്ടാമത്തെ യാത്ര. സുരേഷ്ജി പറഞ്ഞു തന്നിരുന്ന ടി.സി.സി. നമ്പരുള്ള വീടു് കണ്ടു പിടിക്കാൻ നഗരത്തിലെ മുക്കും മുഖയും ചിരപരിചിതമായി കഴിഞ്ഞിരുന്ന ശേഖരൻ മാസ്റ്റർക്കു് ഒട്ടും ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടിവന്നില്ല. വീടിന്റെ മുമ്പിൽ നൃത്തശാലയുടെ ബോർഡറും കാണാഞ്ഞപ്പോഴും ആ മുഖത്തു് യാതൊരു പരിഭ്രമവും കണ്ടില്ല. മരിച്ചു മുഖത്തു് അത്ഭുതപ്രകാരമായ ഒരു പുഞ്ചിരി - ഓളം വെട്ടുകയായിരുന്നു. മുൻവശത്തു

നീണ്ടകഥ

ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ

ഉള്ള പോർട്ടിക്കോയിൽ തണുത്ത സിമൻറു തറയിൽ ഒരു നേരിയ ഒറ്റത്തോളത്തു മുട്ടത്തു് കമിഴ്ന്നുകിടന്നുറങ്ങുന്ന സുരേഷ്ജിയെ കണ്ടപ്പോഴാണ് തനിക്ക്, മാസ്റ്റർക്കു് തൊറ്റുപറുകയില്ലെന്നു് തീർത്തും ബോധ്യമായതു്. പക്ഷെ സുരേഷ്ജിയുടെ വാച്ചോ, ചെയിനോ, മോതിരങ്ങളോ കാണാഞ്ഞതു് അല്ല. സംശയത്തിനു് ഇടനൽകാതിരുന്നില്ല. സുരേഷ്ജി ഉടുത്തിരുന്ന കൗപീനവും മററു വൃക്കമായി പുറത്തു കാണാമായിരുന്നു. അത്ര നേരിയതും വിതികാഞ്ഞതുമായ ഒരു തോളത്താത്രമേ സുരേഷ്ജി ധരിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. മാസ്റ്റർ നേരേ അകത്തേക്കു നടന്നു. സ്വീകരണമുറിയെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന ഒരു ചെറിയ ഹാളിലേക്കാണ് ഞങ്ങൾ പ്രവേശിച്ചതു്. വിലകൂടിയ സെറ്റി, കണ്ണാടി അലങ്കാരകൾ, റേഡിയോ, ഫാൻ, ഫോൺ

ഇല്ലാതെ

വിറ്റാറമിൻ സി, ഡി, ബി, ടി ചേർന്ന **ക്യാൽഷിയം-സാൻഡോസ്** ഒരു പുതിയ വിശിഷ്ട പാക്കിൽ കിട്ടുന്നുണ്ട്.

നിങ്ങൾക്കിപ്പുറപ്പെട്ട ക്യാൽഷിയം-സാൻഡോസ് ഗുളികൾ ഇപ്പോൾ കൂടുതൽ വിലകൊടുക്കാതെ ഒരു മനോഹര പാക്കിൽ കിട്ടുന്നു. നിങ്ങളുടെ മേൽമേൽ അടുക്കളപ്പെൽ. മി. ശിശുപരിചരണ ശാലകൾ എന്നിവയിലൊക്കെ വയ്ക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് അതിയായ സന്തോഷം തോന്നും. ഓക്കിടക, തലകിടന്നായ റാസ് ബെറി സാദൃശ്യ ക്യാൽഷിയം-സാൻഡോസ് ഗുളികൾ ഉറപ്പുള്ള പല്ലുകൾക്കും ബലമുള്ള എല്ലകൾക്കും വളരെ വിശേഷമാണ്.

200 ഗുളികൾ

ക്യാൽഷിയം-സാൻഡോസ്
 സിറ്ററാസ്സർലണ്ടിൽ
 സാൻഡോസ് വികസിപ്പിച്ചെടുത്ത,
 ലോകത്തിലെ സമുന്നത ക്യാൽഷിയം.

daCunha/CS./24k/Mal.

രണ പട്ടാളക്കാരനായിരുന്നിട്ടും എല്ലാവരും അവനെ രമേശ് സാബ് എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. സാബ് എന്നുമാത്രം വിളിക്കുന്നവരുമുണ്ട്. താൻപോലും അറിയാതെ സാബ് എന്നു വിളിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയം. അവൻ എങ്ങനെ സാബ് ആയി എന്നതിൽക്കൂടുതൽ ചോദ്യങ്ങൾ എങ്ങനെ സാബ് അല്ലാതാകും എന്ന വിഷയത്തിലാണ്. ക്യാമ്പിലെ ഏറ്റവും പൊക്കംകൂടിയ രമേശ്, ഏറ്റവും തടിച്ച, ഭാരമുള്ള, രമേശ്, കളികളുടെ അങ്കത്തട്ടിലായാലും, യുദ്ധമുന്നണിയിലായാലും മുൻപന്തിയിൽത്തന്നെ. അതിലുപരി തീൻമേശയ്ക്കു മുമ്പിലായാലും ബാറിലായാലും രമേശ് ഒന്നാമൻതന്നെ. സംസാരിക്കുന്നതിൽ, പാട്ടുപാടുന്നതിൽ, വഴക്കുണ്ടാക്കുന്നതിൽ, പിണങ്ങുന്നതിൽ, സ്നേഹിക്കുന്നതിൽ എന്നുവേണ്ടാ എല്ലാറ്റിലും രമേശ് ഒന്നാംസ്ഥാനത്തുതന്നെ. തണുത്തു വിറങ്ങലിച്ചു, ബുദ്ധഭിക്ഷുക്കളുടെ മന്ത്രോച്ചാരണങ്ങളുടെ നടുവിൽ, വാടിയപുകൾവിരിച്ച മെത്തയിൽ ചലനമറുകടക്കുന്ന രമേശ് മരണത്തിലും അത്ഭുതകാട്ടിയവനാണ്. ക്യാമ്പിൽനിന്നും വെളിയിൽപ്പോയ രമേശിനെ പിന്നീടൊരിക്കലും ആ ക്യാമ്പിലേക്ക് തിരിച്ചുവരുത്തിയില്ലെന്ന് ആരും വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. മരണത്തിന്റെ പട്ടുകിടക്കത്തേടിപ്പോകുകയാണെന്നറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ ക്യാമ്പ് മേധാവിയായ താൻ തീർച്ചയായും അനുവദിക്കയില്ലായിരുന്നു. ബാംഗ്ലൂർക്കോക്കിലെ പ്രസിദ്ധമായ സായാമിസ് വേൾഡ് താമസിക്കുന്ന ആ വീട്ടിൽ എട്ടു മൈൽ നൂറുനൂറു മരണം സ്വയം വരിക്കുകയായിരുന്നു രമേശ്. രമേശിന്റെ മരണത്തെപ്പറ്റി ആക്ഷം ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഇന്നും അജ്ഞാതമായ ഒരു രഹസ്യം. മൂന്നു ദിവസം രമേശിന്റെ ശവത്തിനുചുറ്റും മുടങ്ങാതെവന്ന് പുഷ്പപൂഷ്പിയും ശരണമന്ത്രങ്ങളും ഉരുവിട്ട ബുദ്ധസന്യാസിമാരും അതിനെപ്പറ്റി ഒന്നും പറഞ്ഞുകേട്ടില്ല. രമേശിനെ തിരക്കിച്ചെന്ന ഞാനും എന്റെ ഭൃഷ്ടം മിന്നിട്ടുകൾക്കുള്ളിൽ പ്രാഡയായ ആ സായാമിസ് വേൾഡുടേ മാസ്റ്റർക്കുടിയെടുത്തുപോകയാണുണ്ടായത്. ചിത്തനാററുമുള്ള ഡ്വാരൻ പഴങ്ങളും ഫ്രഞ്ചു ബ്രാണ്ടിയും ഞങ്ങളെ

അടിക്കപ്പെടുത്തിയില്ല. മറിച്ച് മനോഹരമായ കിടക്കമുറകളിൽ വശ്യതയ്ക്കു പുഞ്ചിരിയിൽക്കൂടി കടക്കുണ്ണറിഞ്ഞു. മാടിവിളിച്ചുകൊണ്ട് ദാഹാത്തമായി നില്ക്കുന്ന അർദ്ധനഗ്നകളായ സായാമിസ് പെൺകൊടികൾ ഞങ്ങളെ ഓരോരുത്തരേയും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം രോമാഞ്ചകമ്പളി പൊതപ്പിച്ചപ്പോൾ രമേശ് ഒരു കടംകഥയായി മാറുകയാണുണ്ടായത്. ബാംഗ്ലൂർക്കോക്കിലെ പട്ടാളക്യാമ്പിൽ, ഒഴിഞ്ഞ ഒരു മൂലയിൽ, ഒരു വലിയ ടിൻ വീപ്പയ്ക്കുകയ്ക്ക് പെടോളിനോടൊത്തു കരിഞ്ഞു വാതകമായി രമേശ് ഉയർന്നപ്പോൾ അന്തരീക്ഷം ആ സയാംപെൺകളിനുള്ള മണികിലുക്കവും രമേശ് ബാബുവിന്റെ സഹപ്രവർത്തകരുടെ ചൊട്ടിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു തളിമണിയുകയായിരുന്നു. ഡയറിയിൽനിന്നും ഊർവ്വിണ ഒരു കൊച്ചുബുക്ക് കേണലിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപെട്ടു. മനോഹരമായ പുറംചട്ടയിട്ട് വൃത്തിയായ ഒരു കൊച്ചുബുക്ക്. ആ പുറംചട്ടയിൽകൂടെ ഒരു പടം കേണലിനെ പല്ലുളിച്ചുകാണിക്കുന്നതുപോലെ. ബാംഗ്ലൂർക്കോക്കിൽ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട രമേശ് ബാബു തന്നെന്നോക്കി അടുമസിക്കുന്നതുപോലെ. കേണൽ ഭിതിനിറഞ്ഞ കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് വീണ്ടും നോക്കി. വ്യക്തമല്ലാത്ത ആ മുഖം രമേശിന്റെതെന്നയാണോ, അതിന്റെ അടിയിൽ കുറിച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന അക്ഷരങ്ങളിലേക്ക് കേണലിന്റെ ശ്രദ്ധ തിരിഞ്ഞു ശേഖരൻമാസ്റ്റർ. കേണൽ സ്വയം പറഞ്ഞു, കഷ്ടപ്പെട്ടതായി തലമുടിയും ശോഷിച്ച ശരീരവും ദുരന്തയിലേയ്ക്കു നോക്കിനിൽക്കുന്ന കഴിഞ്ഞ കണ്ണുകളും, അതിലോലമായ പുഞ്ചിരിയും കേണലിന്റെ ശ്രദ്ധയെ പെട്ടെന്നു പിടിച്ചെടുത്തു. കേണൽ ആ ബുക്കുടേയ്ക്ക് വീണ്ടും വീണ്ടും ആ പടം നോക്കി. ആ കണ്ണുകളിലേക്ക്, ആ ചുണ്ടുകളിലേക്ക്, ആ അക്ഷരങ്ങളിലേക്ക്. ആരെയും ആകർഷിക്കുന്ന, ആവാഹിക്കുന്ന ആ പ്രത്യേകതയിലേയ്ക്ക്. കേണലിന്റെ ഉള്ളിൽ സന്തോഷത്തിന്റെയും സംതൃപ്തിയുടേയും അലകൾ പരന്നു. താൻ ദീർഘനാളായി അന്വേഷിച്ചുനടക്കുന്ന ഓരോരുത്തരുടേയും സന്തൃപ്തി, ചിരിക്കലും കാണുകയില്ലെന്ന നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന, കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത എന്തോ

ഒന്ന് പെട്ടെന്നു കണ്ടുകിട്ടിയ സന്തോഷം. കേണൽ വീണ്ടും വീണ്ടും ആ കണ്ണുകളിലേക്കും ചുണ്ടുകളിലേക്കും അക്ഷരങ്ങളിലേക്കും നോക്കി. ഒന്നു പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പരീക്ഷയിൽ ജയിച്ച കട്ടിയുടെ സന്തോഷത്തോടെ, സ്വന്തം കഞ്ഞിനെ വാസലുനിധിയായ ഒരു പിതാവെടുത്തു് ഓമനിച്ച്യാശ്ളേഷിക്കുന്ന ലാളിത്യത്തോടെ ആ കൊച്ചുബുക്കിന്റെ താളുകൾ മറിച്ചു. എന്റെ ശേഖരൻമാസ്റ്റർ ഒരുവരിമാത്രം. കേണൽ സ്വയം പറഞ്ഞു. അതേ എന്റെ ശേഖരൻമാസ്റ്റർ. പെട്ടെന്നു് ആ മുഖം മാഞ്ഞുപോയതുപോലെ ഒരു തോന്നൽ കേണലിന്റെ ഉള്ളിൽ കടന്നു കയറി. വീണ്ടും ആ പടം തിരിച്ചുനോക്കി. മാഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും മായത്തില്ലെന്നും ഉറപ്പുവരുത്തിയശേഷം ആ ബുക്കിന്റെ താളുകൾ ഒന്നുകൂടി മറിച്ചുനോക്കി. എന്റെ ശേഖരൻമാസ്റ്റർ. വീണ്ടും വായിച്ചു. അടുത്ത പേജിലേക്കു കടന്നു.

പച്ചകർപ്പുരത്തിന്റെയും അഴുത്തുകല്ലിന്റെയും തീക്ഷ്ണമായ ഗന്ധം തളം കെട്ടിനിന്ന അകത്തളത്തിൽ, പിണ്ഡത്തെ ലത്തിന്റെയും രാമച്ചത്തിന്റെയും നേരിയ സുഗന്ധം അലിഞ്ഞുചേർന്നപ്പോൾ, ആച്ചിമാരുടെ വാസ്തവകളുടെയും ആയമാരുടെ പൊട്ടിച്ചിരികളുടെയും നടുക്കു് ദിഗന്ധം പൊട്ടുമാറു നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു് റേളി പൊട്ടിച്ചെറിഞ്ഞു് ഇറങ്ങിവന്ന ശേഖരൻ. ഉണ്ണിരാജാവു് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. നേറ്റിയൽ ഭസ്മം ചൂടി, കക്ഷത്തിൽ താളിയോലഗ്രന്ഥവും അടക്കിപ്പിടിച്ച്, ഓലക്കുടക്കിഴിൾ, കാര്യക്കാരുടെയും ശേമകക്കാരുടെയും അകമ്പടിയോടെ പടികയറിവന്ന ജേഷ്ഠൻ രാമവർമ്മയുടെ കൈക്കമ്പിളിയിൽ പഴവും ശർക്കരയും വിളമ്പി ഒരുങ്ങിനിന്നു. ജേഷ്ഠന്റെ രൂപവും ഭാവവും തന്നെ ശേഖരനെന്ന് സമർത്ഥിച്ച സന്തോഷിച്ചു. രാമവർമ്മ അർത്ഥഗർഭമായി ഒന്നു മുട്ടി. കോട്ടയ്ക്കു ചുറ്റും ഉയർത്തിക്കെട്ടിയ കരിങ്കൽ ചുവരുകൾക്കുള്ളിൽ, പുറംലോകത്തെ അന്ധകാരത്തെ ഓളിച്ച് ഭയപ്പെടുന്ന അകത്തമ്മമാരുടെ ലോകത്തുനിന്നും മാറി.

(തുടരും)

ഈനാസ്തയുടെ

ലോകം - 9

‘രാപ്പിനോട്ടു്’ രാവിലെ എന്ന കാണ്മാൻ പറയു.” പിള്ള പറഞ്ഞു: “ഇതേ തായാലും നിനക്കു വട്ടച്ചിലവിനിരിക്കട്ടെ. ഇതും അതും തമ്മിൽ ബന്ധമില്ല.”

കായലിൽ മുങ്ങാം കഴിയിട്ടു കയറിയ കാറു് മുറിയുടെ ജനലുകൾ തേടിവന്നു.

അടുത്തനാൾ രാവിലെ മാർത്ത കരകത്തുകുമായി പിള്ളയുടെ ആഫീസ് മുറിയിലേക്കു കടന്നുവന്നു.

“ഗുഡ് മോർണിങ്, സർ.” അവൾ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു അയാൾ പ്രത്യഭിവാദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞു: “സിനിമക്കാരെ കാണാൻ ഉള്ള പുതിയ ഇനം ലെക്കൊണ്ടു തീർന്നു സർ. മതിയായി.”

പിള്ള പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

“ദേ, എന്തു പറി?”

“ഒന്നും പററിയില്ല” മാർത്തയുടെ ശബ്ദത്തിൽ പ്രകടമായ നിരസമുണ്ടായിരുന്നു. “സാറവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു്. മേ. എന്തൊക്കെയായിവർ പറയുന്നതു്!”

“മാറ്റുള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ച് ഇവരെത്രയോ ഭേദം!” പിള്ള പറഞ്ഞു.

“അതു ശരി,” മാർത്ത അത്ഭുതപ്പെട്ടു. “അപ്പോൾ ഇതിലും മോശമാണോ മാറ്റുള്ളവർ?”

“പിള്ള മറുപടി പറയാതെ കത്തുകൾക്കു കൈനീട്ടി. അവ മേശപ്പുറത്തുവെക്കുന്നതിനിടയിൽ മാർത്ത പറഞ്ഞു: “സാറാ! ഒരു പ്ളെസൻറു് സർപ്രൈസുണ്ടു്.”

“എന്താതു്?” പിള്ള ജിജ്ഞാസകാട്ടി. കത്തുകൾക്കിടയിൽ ചികഞ്ഞു് ഒരു കത്തെടുത്തു് മാർത്ത തന്റെ ബോസ്സിനു നീട്ടി ആ കയ്പട കാണുമ്പോൾതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖഭാവം മാറുമെന്നും അദ്ദേഹം തന്നിലേക്കുതന്നെ ചുരുങ്ങുമെന്നും മരറല്ലാം മറക്കുമെന്നും അവൾക്കറിയാമായിരുന്നു. നാളുകളായി അവൾ അതു ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടു് പക്ഷേ, അതിന്നു കാരണ

മെന്നാണെന്നു് എത്ര ആലോചിച്ചിട്ടും അവൾക്കു പിടികിട്ടിയിട്ടില്ല.

ആരാണ് ഈ മല്ലിക?

അറിയില്ല പക്ഷേ, ഒന്നു് മാർത്തയ്ക്കു് അറിയാമായിരുന്നു. ഏതു പ്രതിസന്ധിയിലും പതറാത്ത, ഏതു പ്രശ്നവും നിസ്സാരമായി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഈ മനുഷ്യന്റെ ഒരു ഭൗമബുദ്ധ്യമാണു് മല്ലിക.

കത്തു് കയ്യിൽ വാങ്ങിയതോടെ, മാർത്ത പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെതന്നെ പിള്ളയിൽ ഭാവപ്പകർച്ച ഉണ്ടായി. അയാൾ അതു തിരിച്ചും മറിച്ചും നോക്കി. ഏതോ ഒരു കൗതുകവസ്തു തട്ടിയും തിരിച്ചും മറിച്ചും നോക്കുന്ന ഒരു പുച്ഛക്കുട്ടിയുടേതുപോലെ ഉണ്ടായിരുന്നു പിള്ളയുടെ ഭാവം.

അയാൾ ടെലിഫോൺ കയ്യിലെടുത്തു്

ആരാണു് ഈ മല്ലിക?

റിസപ്ഷനിസ്റ്റിനു നിർദ്ദേശം കൊടുത്തു. “ഇനി ഞാൻ വിളിക്കുന്നതുവരെ കാളകളൊന്നും തരണ്ട. സന്ദർശകരെ ഇങ്ങോട്ടു യക്കുകയുംവേണ്ട.”

അയാൾ അർത്ഥഗർഭമായി മാർത്തയെ നോക്കി. അവൾക്കു് അതു മനസ്സിലായി അവൾ തന്റെ മുറിയിലേക്കു പിൻവാങ്ങി. ടൈപ്പ്റൈറ്റർ യന്ത്രത്തിന്നു മുൻപിൽ ചെന്നിരുന്നു — കാർബൺപേപ്പറും കടലാസും യന്ത്രത്തിൽ ഘടിപ്പിച്ചു. ഒരു ഫയലിലെടുത്തു നിവർത്തിവച്ചു. ഒരു സ്റ്റേറൈൽമെൻറു് ടൈപ്പ് ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. പക്ഷേ, മാർത്തയുടെ ശ്രദ്ധ ജോലിയിൽ തങ്ങിനിന്നില്ല. അവളുടെ ചിന്ത ഒരു കൃഷ്ണപ്പുതുന്നിനെപ്പോലെ മല്ലികയ്ക്കു ചുറ്റിലും വട്ടമിട്ടു പറന്നുനിന്നു. താൻ

കാക്കനാടൻ

ആവശ്യത്തിലധികം താല്പര്യം. ആ വിഷയത്തിൽ കാട്ടുന്നവെറും അതു് കുറുകരമാണെന്നും അവൾക്കുതോന്നി. തന്റെ ബോസ്സിന്റെ സപകാര്യബന്ധങ്ങളിൽ രലിയിടാൻ തനിക്ക്തന്നെ വകാശമാണുള്ളതു്? അതു പാടില്ല. പാടില്ലെന്നു് ഉള്ളിൽ തീർപ്പുകല്പിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടും ബോസ്സിന്റെ മേശപ്പുറത്തിന്നു ചിരിക്കുന്ന മല്ലിക എന്ന പെൺകുട്ടിയുടെ ഫോട്ടോഗ്രാഫു് അവളുടെ മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞുനിന്നു. ആ മുഖം അവൾ വ്യക്തമായി ഓർത്തു. ആ കണ്ണുകളും ആ മുക്കും ആ ചുണ്ടുകളും ഒക്കെ അവൾക്കു പരിമിതമാണു്. എന്നും ആ മുറിയിൽ പോകുന്ന അവൾ ആ മുഖം മറന്നെങ്കിലല്ലേ അത്ഭുതപ്പെടാനുള്ള. കണ്ടുകണ്ടു ആ മുഖത്തെ താൻ ഇഷ്ടപ്പെടാനും തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നു് മാർത്ത അത്ഭുതത്തോടെ അറിഞ്ഞു.

എന്നാൽ ആരാണ് ഈ കുട്ടി?

ഒരിക്കൽ അവൾ പിള്ളയോടു ചോദിച്ചു: “ആരാണു് സർ, ഈ മല്ലിക?”

അയാൾ അവളുടെ മുഖത്തേക്കു ഗൗരവത്തിൽ നോക്കി. എന്നിട്ടു് കർശനമായി പറഞ്ഞു: “അതു നിന്റെ ആഫീസ് പണിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു വിഷയമല്ല.”

“അയാൾ സോറി, സർ.” അവൾ പറഞ്ഞു.

അയാൾ അടുത്ത ആഫീസ് വിഷയത്തിലേക്കു കടന്നു.

പലപ്പോഴും അവൾ ചോദിക്കാതെ തന്നെ വിട്ടുകാര്യങ്ങളും നാട്ടുകാര്യങ്ങളും സംസാരിക്കുകയും തമാശകൾ പറഞ്ഞു ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ബോസ്സിന്റെ പല മുഖങ്ങളിൽ ഒന്നായി മാത്രമല്ല അവൾക്കു് ആ ഭാവപ്പകർച്ചയെക്കുറിച്ചു തോന്നിയതു്.

അവളുടെ മേശപ്പുറത്തിന്നു ടെലിഫോൺ ശബ്ദിച്ചു.

“യെസ്” അവൾ ഫോണെടുത്തു.

ടെലിഫോൺ ഓപ്പറേറ്റർ പറഞ്ഞു: “മാർത്ത, ബോസ്സ് വിളിക്കുന്നു.”

ഷോർട്ട് ഹാൻഡ് ബുക്കും പെൻസിലുമായി മാർത്ത ചേന്നപ്പോൾ പിള്ള അവളോടു ഇരിക്കാൻ പറഞ്ഞു. അസാധാരണവും മാർത്തയെ അമ്പരപ്പിച്ചതുമായ ഒരു ചോദ്യമാണ് തുടൻ അയാളിൽ നിന്നു പുറത്തേക്കു വന്നത്.

“മാർത്താ, ഏറ്റവും വലിയ തെറ്റൊന്നാണ്?”

അവൾ ചെറുപ്പത്തിൽ പഠിച്ച പത്തു കല്പനകളെക്കുറിച്ച് ആലോചിച്ചു. “ഞങ്ങളുടെ മതമനുസരിച്ച്,” അവൾ പറഞ്ഞു: “പത്തു കല്പനകളുടെ ലംഘനമാണ്. പ്രധാനമായും കൊല, വ്യഭിചാരം തുടങ്ങിയവയൊക്കെ.”

“എനിക്കു തോന്നുന്നത് കൊലയെക്കാളും വ്യഭിചാരത്തെക്കാളും വലിയ പാപങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നാണ്.” പിള്ള പറഞ്ഞു. ആത്മരക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടി കൊലചെയ്താൽ അതു വലിയൊരു തെറ്റാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ജീവിക്കാൻ വേണ്ടി

വ്യഭിചരിക്കുന്നവരെ ഞാൻ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയില്ല. ഏതെങ്കിലും അഭിപ്രായത്തിൽ ഏറ്റവും നീചവും അധമവുമായ തെറ്റാവിശ്വാസവഞ്ചനയാണ്. സി ദിസ!”

അയാൾ ഒരു കത്തെടുത്തു നീട്ടി. കമ്പിയുടേ ഒരു ബോംബ് ഏജൻറിന്റെ കത്തായിരുന്നു അത്. “മുൻ മാസം മുൻപു നടന്ന ഒരു കരാറിനെ മാനിക്കാതെ പുതിയ വ്യവസ്ഥകൾ വച്ചുവീക്കുകയാണിരിക്കുന്നത് ബോംബ് ഏജൻറിന്.”

മാർത്തയുടെ മുഖം വീളി.

“നമ്മൾ എത്രമെന്റു റദ്ദാക്കുകയാ

ണ്.” പിള്ള ദുഃഖസ്പർശത്തിൽ പറഞ്ഞു.

“പക്ഷേ, സാർ, നമുക്കു അതു കൊണ്ടു—”

“വലിയ നഷ്ടമുണ്ടാകും.” പിള്ള മാർത്തയുടെ വാചകം മുഴുവനായിട്ട്. അയാൾ തുടർന്നു: “അതു വന്നോട്ടെ.”

അയാളുടെ കണ്ണുകളിൽ ക്രൂരമായ ഒരു തീളമുണ്ടായി. “അവൻ അനുഭവിക്കും.” പല്ലുകൾ കടിച്ചുഞെരിച്ചുകൊണ്ടു ശബ്ദം താഴ്ത്തിയാണ് പിള്ള പറഞ്ഞത്.

മാർത്ത ചേടി.

“ഒരു കത്തെഴുതാം,” പിള്ള പറഞ്ഞു.

കത്തു കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും അയാളുടെ ദേഷ്യം ഒട്ടൊന്നു ശമിച്ചിരുന്നു.

ഒരു ആഫീസ് ബോയി ചായ കൊണ്ടുവന്നു.

ചായ കുടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടെയിൽ പിള്ള പറഞ്ഞു: “താങ്കൾ യുമാർത്ത.”

അവൾ മനസ്സിലാകാത്തതു പോലെ നോക്കി.

“ആ പ്ലേസൻറ് സർപ്രൈസിന്.”

“അതുശരി,” മാർത്ത ചിരിച്ചു.

“ഞാൻ നാളെ മദിരാശിക്കു പോകുന്നു”

പിള്ള പറഞ്ഞു: “വേണ്ട ഏർപ്പാടുകളെല്ലാം ചെയ്യണം.”

“ഓകേ സർ.”

“മറ്റൊന്നാൽ മല്ലികയുടെ ബർത്ത്ഡേ ആണ്” അയാളുടെ ശബ്ദം സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു പുരിതലായനി ആണെന്നു തോന്നി. അയാളുടെ കണ്ണുകൾ മേശപ്പുറത്തിരുന്നല്ലികയുടെ ഫോട്ടോയിൽ ഉരുവുകയായിരുന്നു.

മാർത്ത തനിക്കെതിരെ ഇരിക്കുന്ന അത്ഭുത മനുഷ്യന്റെ സ്വഭാവ വൈചിത്ര്യത്തെക്കുറിച്ച് ആലോചിച്ചു.

“മാർത്ത എന്നെക്കുറിച്ചാണ് ആലോചി

കുന്നതു്, അല്ലേ?" പിള്ള ചോദിച്ചു.

മാർത്ത ചുട്ടി. അവൾ അവരന: ഈ മനുഷ്യനു് മറ്റുള്ളവരുടെ മനസ്സു വായിക്കാൻ കൂടി അറിയാമെന്നു തോന്നുന്നു.

"അല്ലേ മാർത്താ? പറയൂ."

"നേരപറഞ്ഞാൽ, അതേ സർ." മാർത്ത സമ്മതിച്ചു.

പിള്ള ചിരിച്ചുകൊണ്ടു് മാർത്തയെ നോക്കി തെല്ലിട നിശ്ശബ്ദനായിരുന്നു. പക്ഷേ, സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അയാളുടെ കണ്ണുകൾ മാർത്തയെവിട്ടു് മല്ലികയുടെ ചിത്രത്തിൽ ചെന്നു മുട്ടി, അവിടെ തങ്ങിനിന്നു്.

"മാർത്താ," അയാളുടെ ശബ്ദം സംസാരത്തിന്റേററായിരുന്നില്ല. ഒരു സ്വയോക്താവിന്റെ സാദൃശ്യം വ്യക്തിനിഷ്ഠവുമായ ശബ്ദമായിരുന്നു അതു്. "നീ ഒരിക്കൽ എന്നോടു ചോദിച്ചില്ലേ മല്ലിക ആരാണെന്നു്? അന്നു് ഞാൻ ദേഷ്യപ്പെട്ടു്." മാർത്തയുടെ ശരീരവും മനസ്സും മുഴുവൻ കാതുകളായി. അത്രയ്ക്കു് അവൾക്കറിയാൻ താല്പര്യമുള്ള ഒരു വിഷയമായിരുന്നു മല്ലിക. "അവളെക്കുറിച്ചു് എനിക്കു വളരെയധികം പറയാനുണ്ടു്." ഒരിക്കൽ ഞാൻ പറയാം." അയാൾ ഒന്നു നിറുത്തി. മാർത്ത നിരാശപ്പെട്ടു. കേൾക്കാൻ കാത്തിരുന്ന കഥ നിലച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. ഒരു നല്ല ചലച്ചിത്രം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ വിദ്യാർത്ഥിനി നിലച്ചുപോവുന്ന അനുഭവമായിരുന്നു അതു്.

"ഒരു കാര്യം മാത്രം ഞാൻ ഇപ്പോൾ പറയാം." പിള്ള സ്വയോക്താവിന്റെ നാടകീയമായ സംഭാഷണത്തിൽ പറഞ്ഞു: "എന്റെ രക്തത്തിൽ അവശേഷിക്കുന്ന ഒരേ ഒരു ബന്ധുവാണ് മല്ലിക. എന്നെ ഈ ലോകവും ജീവിതവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ഒരേ ഒരു കണ്ണിയാണ് മല്ലിക."

മാർത്ത മിഴിച്ചു നോക്കിയിരുന്നപ്പോൾ പിള്ള തുടന്നു്: "നീനക്കു മനസ്സിലാവുന്നില്ല, അല്ലേ? ഇപ്പോൾ അത്രയും മനസ്സിലാക്കിയാൽ മതി."

പിള്ള ഒരു സിഗരറ്റു് കൊടുത്തി. കസേരയിൽ പിന്നോക്കം ചാഞ്ഞു, അലസമായഭാവത്തിൽ സിഗരറ്റു് പുക ചുരുളകളായി ഉത്ഘാറ്റിച്ചു് ആ ചുരുളകളിലേക്കു നോക്കിയിരുന്നു. അയാളുടെ ചുണ്ടുകൾ ഏതോ അന്തർപ്രേരണയാലെ

ന വണ്ണം ചലിക്കാൻ തുടങ്ങി. അയാളുടെ ശബ്ദം ഒരു നാടകത്തിലെ നായകന്റെ ഉന്മേഷം: "അവൾക്കു മറ്റൊന്നാൽ പതിനേഴുവയസ്സാവും. പെണ്ണിനു് ഒരു ചെറുക്കനെ തിരക്കാറായി."

സെലിഫോൺ ബെൽ ശബ്ദിച്ചു. റിസീവർ എടുക്കുന്നതിനിടയിൽ പിള്ള പറഞ്ഞു: "മാർത്ത പൊയ്ക്കോളൂ. ആ ബോംബെക്കാരനുള്ള കത്തു് ഉടനെ ടൈപ്പ് ചെയ്യാൽ തരക്കേടില്ല."

മാർത്ത പോയി.

"പിള്ള ഹീയർ."

"ഗുഡ് മോർണിങ്," സെലിഫോൺ കമ്പിയുടെ അപമാഗ്രത്തിൽനിന്നു് നീലിമയുടെ ഉറക്കച്ചുടവുള്ള മാദകമായ ശബ്ദം ഒലിച്ചുവന്നു.

"ഗുഡ് മോർണിങ്," നീലിമാ, ഇതു വരെ ഉണർന്നില്ലേ?"

"ഉണർന്നു്," അവൾ പറഞ്ഞു. ഉണർന്നിട്ടു് പിന്നെയും കിടന്നു. ചായകുടിച്ചിട്ടു് വീണ്ടും കിടന്നു. കിടക്കാൻ നല്ല സുഖം."

പിള്ള അലസമായി മുട്ടി.

"മുതലാളി എന്തുചെയ്യുകയാ?"

ഞാൻ എന്റെ ജോലി ചെയ്യുന്നു."

"ഞാൻ ഓരോന്നും ഓർത്തോണ്ടിങ്ങനെ കിടക്കുവാ." അവൾ കൊഞ്ചി: "എന്താ ഞാൻ ഒക്കുന്നതെന്നു പറയാമോ? ഓ, ഓക്കുമ്പോൾ കോരിത്തരിക്കുന്നു." പിള്ള മറുപടി പറയാതിരുന്നപ്പോൾ അവൾ തുടന്നു: "ഇന്നലെ നമ്മളൊന്നിച്ചു് ചെലവഴിച്ച സമയത്തെക്കുറിച്ച് ഞാനോക്കുന്നതു്. ഓ, എന്തു രസമായിരുന്നു, അല്ലേ?"

"ഉം" പിള്ള വീണ്ടും ഉദാസീനമായി മുട്ടി.

"എന്താ മുതലാളി ഇം ഇം നു മുട്ടിക്കോണ്ടിരിക്കുന്നതു്?" അവൾ ചൊടിച്ച്. എന്നിട്ടു് ശബ്ദം ആവുന്നത്ര മാദകമാക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു് അവൾ ക്ഷണിച്ചു. "വരുനോ ഇങ്ങോട്ടു്?"

"എന്തിനു്?"

"എന്തിനെന്ന് റിഞ്ഞുടേ?" അവൾ ചിരിച്ചു. "കള്ളൻ! വരുനെന്നിൽ വാ."

"എനിക്കു വേറെ ജോലിയുണ്ടു്."

"കണ്ടോ?" നീലിമ പരിഭവം പ്രകടിപ്പിച്ചു. "ഇത്രേയുള്ളു. കാര്യം കഴിഞ്ഞാപ്പിന്നെ..."

അതിനും പിള്ള മുട്ടിയതേയുള്ളു.

"ഞാൻ ചുട്ടാ പറഞ്ഞതാണു്. മുതലാളി പിന്നെല്ലേ. പിന്നെ ഒരു സ്വപകാര്യം ഞാനിപ്പോൾ എന്തുവേഷമാണിട്ടിരിക്കുന്നതെന്നറിയാമോ? ചെവി ഇങ്ങോട്ടു് അടുപ്പിച്ചു പിടിച്ചാൽ പറയാം. പിന്നെ, പിന്നെ— ശേ, എനിക്കു നാണമുവന്നു." അവൾ കൊഞ്ചി മൊഴിഞ്ഞു: "പിന്നെ, ഒന്നുമില്ല. ഷിററിനിടയിൽ ഞാൻ പിറന്നപടി കിടക്കുവാ."

"അതുശരി," പിള്ള പറഞ്ഞു. "ആ കുറുപ്പിനെ കണ്ടില്ലല്ലോ." അയാൾ വിഷയം മാറ്റി.

"കുറുപ്പുചേട്ടൻ വിളിച്ചിരുന്നു. അങ്ങോട്ടുവരുന്നുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. "അവൾ പറഞ്ഞു.

"ശരി." പിള്ള റിസീവർ താഴ്ത്തിവെക്കാൻ ഒരുങ്ങിയപ്പോൾ നീലിമ ചോദിച്ചു: "മുതലാളി ഇന്നുവരുമോ?"

"തീർച്ച പറയുന്നില്ല. നീലിമാ. പറയാൻ വരാം. എന്നെ ഏതായാലും പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ട. ഇന്നു രാത്രി എന്റെ ഭാര്യക്കുള്ളതാണു്. അവളുടെ മുയലുകൾക്കും."

"ങേ, റോ? മുയലുകൾക്കോ? നീലിമ ജിജ്ഞാസ പ്രദർശിപ്പിച്ചു.

അതൊക്കെ പിന്നെപ്പറയാം. ഓകേ."

അയാൾ റിസീവർ താഴ്ത്തിവെച്ചു.

റിസപ്ഷനിസ്റ്റിനെ വിളിച്ചു് പിള്ള പറഞ്ഞു. "ആ രാമചന്ദ്രൻ വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ വരാൻ പറയൂ."

രാമചന്ദ്രൻ വന്നപ്പോൾ പിള്ള പറഞ്ഞു. രാമചന്ദ്രനു് ഇവിടെ ജോയിൻ ചെയ്യാം. തല്പാലം ജനറൽ ആഫീസിൽ വർക്ക് ചെയ്യുക. നാലഞ്ചുമാസം കഴിഞ്ഞു് നമ്മുടെ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക സെക്ഷനിൽ ആക്കാം. അതുപോരേ?"

രാമചന്ദ്രൻ ചിരിച്ചു.

"എന്നാൽ, രാമചന്ദ്രൻ പൊക്കോളൂ. ഞാൻ കൃഷ്ണൻനായരോടു സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ടു്."

"ശരി, സർ." രാമചന്ദ്രൻ പിൻവാങ്ങി അവൻ പോയപിന്നാലെ നോക്കിയിരുന്നപ്പോൾ അദ്വൈതമായ ഏതൊക്കെയോ ചിത്രങ്ങൾ പിള്ളയുടെ മനസ്സിലൂടെ പായുകയായിരുന്നു. കാലങ്ങളായി ഓടാ പാലുകളിട്ടു് പൂട്ടിവെച്ചിരുന്ന ചില പഴയ അറകൾ താമര ഇറന്നുവരുന്നതായി അയാൾക്കു മുന്നറിയിപ്പു്. അയാൾ ചെട്ടെന്നു ത

ന്റെ പ്രൈവറ്റ് ടെലിഫോണുണ്ടെന്നു് ധ്വനിയെടുത്തു.

"ഹലോ ഫിലിപ്പ്. ആർ യൂ ഫ്രീ?... ഒരൻ ഹൗ എബൗട്ട് ജോയിനിങ് മീ ഫോർ ഏ ഡിങ്ക്— ഓററിസ് നൈസ് ഓഫ് യൂ— വേണ്ട, ഞാൻ ആവശ്യവരാം. ഒരു പതിനഞ്ചുമിനിറ്റിനുള്ളിൽ ഞാനൊരു ഫ്രണ്ടിനെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഓകേ."

അയാൾ റിസീവർ താഴ്ത്തിവെച്ചു് മറ്റൊരു ഫോൺ ശബ്ദിച്ചു. റിസപ്ഷനിസ്റ്റിന്റെ ശബ്ദം വന്നു.

"സർ, മിസ്റ്റർ ഗോപാലക്കുറുപ്പ്."

"വരാൻ പറയൂ."

ഗോപാലക്കുറുപ്പുമായുള്ള സംസാരം ശ്രദ്ധപാലായിരുന്നു. ഒടുവിൽ പിള്ള പറഞ്ഞു "എനിക്കു പലിശയൊന്നും വേണ്ട. പക്ഷേ വാക്കുപാലിക്കണം."

"തീർച്ചയായും മുതലാളി" ഗോപാലക്കുറുപ്പ് നന്ദി പുരസ്കാരം പറഞ്ഞു.

"ഇന്നു ചുരുക്കശേഷം ചെക്ക് അവിടെ എത്തും."

ഗോപാലക്കുറുപ്പ് യാത്രപറഞ്ഞിറങ്ങിയപ്പോൾ പിള്ള നീലിമയെ ഫോൺ ചെയ്തു. "നീ ഇന്നിടയാക്കെ ഉടുത്തോണ്ടിരിക്കാമെങ്കിൽ ഞാൻ അതിലേവരാം."

അവൾക്കു വലിയ സന്തോഷമായി.

പിള്ള എണ്ണീററു. അയാൾ നേരെ പോയതു് മാത്തയുടെ മുറിയിലേക്കാണ്. അവൾ ചാടി എണ്ണീററു.

"ആ കത്തു് ടൈപ്പ് ചെയ്തോ മാർത്താ?"

"ഉവ്വു് സർ, ഞാനങ്ങോട്ടു് വരാൻ തുടങ്ങുകയായിരുന്നു."

അയാൾ കത്തുവാങ്ങി വായിച്ചുനോക്കി ഒപ്പിട്ടുകൊടുത്തു. "നൂ, ഇനി ഇന്നു ഞാൻ ആഫീസിലില്ല. ടെക്കററുവരുമ്പോൾ വീട്ടിലേക്കു കൊടുത്തുവെച്ചു. ഇടയ്ക്കു ഞാനിങ്ങോട്ടു് വിളിക്കാം. എന്തെങ്കിലും അത്യാവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ അപ്പോൾ പറഞ്ഞാൽ മതി. ഓകേ?"

"ഓകേ സർ."

മാത്തയുടെ മുറിയിൽനിന്നിറങ്ങി, മാനേജർ കൃഷ്ണൻനായരെ വിളിച്ചു ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൊടുത്തിട്ടു് പിള്ള തന്റെ ബെൻസ്കാറിൽ കയറി.

* * *

നീലിമ വാതിൽ തുറന്നപ്പോൾ പിള്ള

പരിചയപ്പെടുത്തി: “എന്റെ സുഹൃത്തു മിസ്റ്റർ ജേക്കബ് ഫിലിപ്പ്. ഇവിടുത്തെ ഒരു ബിസിനസ്സ് മാൻ ആണ്. നീലിമ. ഫിലിം ആർട്ടിസ്റ്റ്.”

അതു പറഞ്ഞോ? ഫിലിപ്പ് വെളുക്കെ ചിരിച്ചു. “കാണാൻ സാധിച്ചതിൽ വളരെ സന്തോഷം.”

ഫിലിപ്പ് ആകപ്പാടെ വിരണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന് പിള്ളയ്ക്കു മനസ്സിലായി. ഫിലിപ്പിന് സിനിമാനടികളെന്നുവെച്ചാൽ ഭ്രാന്താണ്. പോരെങ്കിൽ തപസ്സിഭീരികുന്ന വിശ്വാമിത്രനെപ്പോലും ഹർഷപിപ്പിക്കുന്നതരത്തിലായിരുന്നു നീലിമയുടെ വേഷം. ഇറുകിപ്പിടിച്ചുകിടക്കുന്ന ജീൻസും അതിലേറെ ഇറുകിപ്പിടിച്ചുകിടക്കുന്ന ഒരു ജേഴ്സിയുമാണ് അവർ ധരിച്ചിരുന്നത്. അവളുടെ ഭംഗിയുള്ള ആകാരം അപ്പാടെ വ്യക്തമാക്കുന്ന വേഷം. ഊറൻ മുടി അഴിഞ്ഞു പടന്നുകിടന്നു. ഫിലിപ്പിന്റെ മുഖത്ത് നിറഭേദങ്ങൾ ചാഞ്ചാടി

ക്കളിക്കുന്നത് പിള്ള കൗതുകത്തോടെ നിരീക്ഷിച്ചു.

വിന്ധി മണ്ടുമണണ്ണം ഉള്ളിലായിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഫിലിപ്പ് ഒരു കട്ടിയെപ്പോലെ പെരുമാറാൻ തുടങ്ങി, നീലിമയും പിള്ളയും അതു പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. നീലിമ അടുത്തിരിക്കുകയും തോളത്തുകയ്യിടുകയുംക്കൊണ്ട് ചെമ്പുപ്പോൾ ഫിലിപ്പ് നാണംകൊണ്ട് പുളഞ്ഞു.

നീലിമയോടു യാത്രപറഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടനതിനുമുമ്പ്, ഫിലിപ്പ് ബാത്റുമി ലേയ്ക്കു പോയപ്പോൾ അവൾ കൊഞ്ചിക്കുഴഞ്ഞു, വികാരവതിയായി പറഞ്ഞു: “മുതലാളി ഇപ്പോൾ പോകുന്നു. എനിക്ക് കോരം—”

പക്ഷേ, പിള്ള വഴങ്ങിയില്ല. മടക്കത്തിൽ, കഠിൻവെച്ചു, ഫിലിപ്പ് പറഞ്ഞു: “ഓ, എന്തൊരഴകാണ് ആ പെണ്ണിന്. ഞാനിന്നു വൈകിട്ടു വരും ഗസ്റ്റ് ഹൗസിൽ.”

1978 ജനുവരിയിൽ തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരണമാരംഭിക്കുന്നു!

കെ. എസ്. ചന്ദ്രന്റെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ

“ചതുരംഗം”

(രാഷ്ട്രീയ സാംസ്കാരിക വാരിക)

ജനങ്ങൾ രാഷ്ട്രീയ-ചതുരംഗങ്ങളെത്തിലെ കരുക്കൾമാത്രമല്ലെന്ന്

വിളിച്ചറിയിക്കുന്ന മെഗഫോൺ

പൊതുജീവിതത്തിന്റെ ഇരുണ്ട ഇടനാഴികളിലേയ്ക്ക്

ഉറുപ്രകാശംപരത്തുന്ന ടോർച്ചുലൈറ്റു!

സാഹിത്യം, സിനിമ, നാടകം, ബഹുമുഖമായ നമ്മുടെ സാംസ്കാരിക ജീവിതം—ഇവയുടെയെല്ലാം പ്രാതിനിധ്യം ചതുരംഗത്തിന്റെ താളുകളിലുണ്ടായിരിക്കും.

മാനേജർ,

ചതുരംഗം

ടി.സി. നമ്പർ 36/1394

തിരുവനന്തപുരം-8

ഫോൺ: 3268

മധുരമായ ചിരി, ആകർഷകമായ പെരുമാറ്റം, വേണമെങ്കിൽ കണ്ടേയ്ക്കാൻ നിന്നെഴുന്നേറ്റുള്ള ചേതോഹരമായ നടത്തം. ഇതൊക്കെയുള്ള വില്ലനക്കാരികളെ പ്രിയപ്പെട്ട വായനക്കാർക്കു അറിയാമായിരിക്കും. ഒരാഴ്ച നിങ്ങളെ ആ കടയിൽ കണ്ടില്ലെങ്കിൽ പ്രിയതമയുടെ ഭാവപാശ വശ്യത്തോടെ “എന്താണ് ഈയിടെ കാണാത്തത്?” എന്ന് കൊഞ്ചിച്ചോദിക്കും. അവളുടെ പണം എങ്ങനെ വേണമെങ്കിലും കൊടുക്കും. നിങ്ങളുടെ കൈയിൽ അവൾ സ്ഥിരീകൃതമായിരിക്കില്ല. വാങ്ങിയ വസ്തു നിങ്ങളുടെ കൈയിലേക്കു തരുമ്പോൾ

ഇതാ പതിവ് വിപരീതമായി സാമികളും ബംഗ്ലൂസ് പിന്തുകൾ മധുരപലഹാരങ്ങളും വിട്ടുകൊണ്ടുവന്നു മറിക്കുന്നു. ഭാര്യ അറയുന്നുണ്ടോ മുത്തീന്റെ ഹരം പിടിപ്പിക്കുന്ന സ്ഥിരമാണ് അയാളുടെ താൽകാലികമായ കണ്വേരതപത്തിനു ഹേതുവെന്ന്! സഹധർമ്മിണികളേ! നിങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കന്മാർ പൊട്ടുന്നവേ ഉദാര ശീലന്മാരായി മാറുന്നുണ്ടെങ്കിൽ സംശയിച്ചുകൊള്ളൂ. അല്ല, ഞാനു പുരുഷന്മാരെ അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ടാണല്ലോ ഈ ലേഖനം തുടങ്ങിയത്. അതുകൊണ്ടു അവരോടുതന്നെ പറയട്ടെ. സുഹൃത്തുക്കളേ! ആ ചിരിയും പെരുമാറ്റവും തലോടലും എല്ലാം വഞ്ചനകളാണ്. എന്ന് നിങ്ങളുടെ കൈയിലെ പണം തീരുന്നുവോ. അന്ന് അവൾ നിങ്ങളുടെ ശത്രുവാണ്. ഇനി പതിവായിട്ട് ആ കടയിൽ പോകുന്നവെ

സാഹിത്യമാരംഭം

എം. കൃഷ്ണൻനായർ

നിന്മയമായും വിരലുകൾകൊണ്ട് ഒരു തലോടൽ നടത്താതിരിക്കില്ല. നിങ്ങൾ വിചാരിക്കും “ഇവൾ തമ്മണികളിൽ ഒരു മുത്താണ്.” ഈ മുത്തീന്റെ ചിരിയ്ക്കു വേണ്ടി, തലോടലിനുവേണ്ടി നിങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത പണം കടം മേടിച്ചും പലതും വാങ്ങുന്നു. വീട്ടിൽകൊണ്ടു ചെല്ലുമ്പോൾ ഭാര്യയ്ക്ക് ആഹ്ലാദവും അഭ്യർത്ഥനയും. ഇന്നുവരെ ഇങ്ങനെയൊന്നും പെരുമാറിയിട്ടില്ലല്ലോ എന്ന് അവയ്ക്ക് വിസ്മയം. “ഒരു ജന്മവിനു തുണി വേണമെന്നു” ആയിരം പ്രാവശ്യം കൈയ്യിൽ വെക്കുന്നേരം വെറും കൈയോടെ വരുന്ന മനുഷ്യൻ, “ഹൽവ തിന്നണമെന്ന്” മകൻ ആഗ്രഹത്തോടെ പറയുമ്പോൾ “വല്ല മറച്ചിനിയാ മറ്റൊരു തിന്നോണ്ടു കിടക്കട്ടെ” എന്ന് ദേഷ്യത്തിൽ പറയുന്ന മനുഷ്യൻ

ന്നു വിചാരിക്കും “അതിപരിചയമാക്കും മാനമില്ലാതെയാക്കും” ചിരി കറഞ്ഞുകറഞ്ഞുവരും. സ്ഥിരം തീരെയില്ലാതെയാവും. നിങ്ങൾ നിരാശരായി പിന്തടങ്ങും. വാരികകളിലെ ചെറുകഥകൾ പീടികകളിലെ വില്ലനക്കാരികളാണ്. വെള്ളക്കടലാസ്സിന്റെ മന്ദമാസം. സൗന്ദര്യമുള്ള തലക്കെട്ടിന്റെ തലോടൽ. നിങ്ങൾ അന്യമായി പരിചയം നേടുന്നു. പാരായണം പൂർണ്ണമാക്കാതെ ഇടയ്ക്കുവെച്ചു പിന്മാറിയാൽ ഒന്നൊരാം. മുഴുവനും വായിച്ചാലും ഒന്നൊരാം.

ആൻറണി ഈസ്റ്റ്മാൻ എടുത്ത ഫോട്ടോ മുഖചിത്രമായി നല്കിയിട്ടുള്ള മലയാളനാട്ട്. കഥ അനേപക്ഷിച്ചു മറിക്കുന്നു. 17-ാം പുറം. “പാർവ്വതി.” മലയാളനാട്ടിന്റെ ചിത്രകാരൻ ഭംഗിയായി അക്ഷര

ങ്ങൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അച്ചടിച്ച രീതിയും നന്നും. വെള്ളക്കടലാസ്സ്. രണ്ടു കോളത്തിലുള്ള അച്ചടി. വാല്യനക്കാരിയുടെ നടത്തത്തിനുള്ള ലയമുണ്ടു്. ഖണ്ഡിക തിരികിലിന്നും. തുടക്കത്തിന്നു് ഒരു "മാദകമധുരമി." പക്ഷേ അത്യന്തിമലത്തു നോൾ നൈരാശ്യം. പാരായണം ജനപ്രിയപ്പെട്ട പരിചിതരും കഥയെ പരസ്യം മുഖ്യയാക്കിക്കളയുന്നു. പാർവ്വതി വിട്ടിൽ പോകുമ്പോൾ കൂട്ടുകാരി സുനിയും കൂടെ പോകുന്നു. റീലേസ് ററിക്കായ തുടക്കമാണു്. അവർ നടന്നിട്ടും നടന്നിട്ടും വീടേത്തുനില്ക്കുന്നു. സുനി-ക്ഷിണിച്ചു് വഴിയിൽ വീണുപോകുന്നു. പാർവ്വതി അതു കൂട്ടാക്കാതെ നടന്നു് അപ്രത്യക്ഷയാകുന്നു. നേരം റെളുത്തു. പാർവ്വതി പോയസ്ഥലത്തേക്കു സുനിക്കും പോയേപറ്റു. അപ്പോഴാണു് അവർ— പത്തൊൻപതുവയസ്സുകാരിയായ അവർ— സ്വന്തം മുഖം ജലത്തിൽ പ്രതിഫലിച്ചുകണ്ടതു്. അവർ വൃദ്ധയായിരിക്കുന്നു. തലമുടി നമുച്ച, മുഖത്തു ചുളിവുകൾ വീണു കിഴവി. അങ്ങനെ റീയലിസം ഫാൻറസിയ്ക്കുവെത്തുന്നു. ആർ തർക്കമെങ്കിലും എന്ന ജർണ്ണലിസ്റ്റിന്റെ (നോവലിസ്റ്റിന്റെ) എന്ന് ചിലർ) "ഫൈനൽ ഡെഡ് നോട്ടീസ്" എന്ന "നോവലിസ്റ്റ്"നെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ടു റീയലിസ്റ്റിനായി തുടങ്ങിയ കഥ ഒടുവിൽ കാഫ്കയുടെ ഫാൻറസി കളുടെ മട്ടിൽ അവസാനിക്കുന്നു. ഈ കഥയെഴുതിയ പി. എസ്സ്. നിർമ്മലയെ എന്ന് അറിയുന്ന കൂടാ. എങ്കിലും ഇതുപതുവയസ്സിനു താഴെയുള്ള ചെൺ കുട്ടിയായിരിക്കും ഈ കഥാകാരി എന്നു ഞാൻ ഉറപ്പാക്കുന്നു. കഥയിലെ പരിപാകമില്ലായ്മ ഈ അദ്വൈതത്തിനു മാർഗ്ഗം തെളിക്കുന്നു. കാലത്തിന്റെ അക്രമത്തെക്കുറിച്ചു് ജീവനുള്ളവർക്കു് അനുകൂലമായും വ്യക്തമാക്കുവാൻ ഇങ്ങനെയൊക്കെ സാഹസപ്പെടേണ്ടതുണ്ടോ? പ്രിയപ്പെട്ട വായനക്കാർ! സ്വർണ്ണവളകളണിഞ്ഞ കൈയുയർത്തി ആ വളകളുടെ കീഴുകൂടി അവർ— വില്യനക്കാരി — കേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ വികാരത്തിന്റെ വേലിയേറ്റമുണ്ടായോ? ഉണ്ടായെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ പണം നഷ്ടപ്പെട്ടതുതന്നെ. കഥയുടെ തലക്കെട്ടും തുടക്കവും നങ്ങളെ അഹ്ളാപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ? എന്നാൽ നി-

ങ്ങളുടെ ആത്മാവും നിങ്ങൾക്കു് നഷ്ടമായി ബുദ്ധിപ്പെടുന്നു.

* * *

മഹാനാരായ അധ്യാപകർ— great teachers — എന്നു വിളിക്കാൻ തക്കവ്യയത്തിൽ യോഗ്യതയുള്ളവർ വളരെ കുറവാണു്. ഇന്നല്ല, എന്നും. എന്റെ ഗുരുനാഥനായ തന്ന ശ്രീ. സി. എ. ഗോപാലപിള്ള മഹാനായ അധ്യാപകനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു മണിക്കൂറേനേരം പഠിപ്പിച്ചിട്ടു് "നാളെ നിങ്ങൾ ഇതിനേക്കു സപാദനം തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ടുവരണം" എന്നു് ആജ്ഞാപിച്ചു. ഞാൻ എഴുതിയില്ല. എന്നും ക്ലാസ്സിലെത്തുന്ന അദ്ദേഹം ചോദിച്ചതുമില്ല. ഒരുമാനം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സാറാ ചോദിച്ചു:— "ഞാൻ അന്നു എഴുതാൻ പറഞ്ഞ ഉപന്യാസമെഴുതിയോ?" മറുപടി:— "ഇല്ല സാർ, നാളെ എഴുതിക്കൊണ്ടുവരാം." സാറാ എന്ന നോക്കി ഒന്നു ചിരിച്ചു. എന്റെ ഹൃദയം പിളരുന്നതുപോലെ തോന്നി. മുപ്പതു വർഷം കഴിഞ്ഞിട്ടും ആ ചിരി ഞാൻ കാണുന്നു. അപ്പോഴൊക്കെ അന്നത്തെ ആ വൈഷമ്യം. "തന്നെപ്പോലെ കൊള്ളത്തോളത്തെ ഒരുത്തനെ ഞാൻ വേറെ കണ്ടിട്ടില്ല" എന്നായിരുന്നു സാറിന്റെ ചിരിയുടെ അർത്ഥം.

ഞാൻ ഒരുദിവസം ഡീലക്സ് ബസ്സിൽ കോട്ടയംവഴി തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു് പോകുകയായിരുന്നു. കണ്ടക്ടർ എന്ന ഇരുത്തിയതു് ചെറുപ്പക്കാരിയായ ഒരു മദാക്കയുടെ അടുത്തായിരുന്നു. മദാക്ക സുന്ദരിയായിരുന്നെങ്കിലും അവളിൽനിന്നും ഒരു നാറ്റം പുറപ്പെട്ടിരുന്നു. ബസ്സിന്റെ വേഗംകൂടുന്നതനുസരിച്ചു് നാറ്റം കൂടിക്കൂടിവന്നു. മദാക്ക കളിക്കാത്തതു കൊണ്ടാണു് ആ ദുർഗ്ഗന്ധമെന്നു് എനിക്കു് തോന്നി. ഞാൻ വിനയഭാവമായി എഴുന്നേറ്റുനിന്നു. മദാക്ക എണെന്നോക്കി ചിരിച്ചു. ആ ചിരിയുടെ അർത്ഥം "എനിക്കു തടസ്സമാനമായി നിങ്ങൾ ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതിൽ" എന്നായിരുന്നു. ഞാൻ പകരം ചിരിച്ചു: അതിന്റെ അർത്ഥം "ഞാൻ പ്രായമുള്ളവരാണെങ്കിലും അന്യസ്ത്രീയായ നിങ്ങളുടെ അടുത്തു് ഇരിക്കുന്നതു് ശരിയല്ല" എന്നായിരുന്നു.

വായനക്കാർ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ബസ്സിൽ കയറാൻ ഓടിവരുന്ന പുരുഷന്മാർക്കു് അതിനു കഴിയുന്നതിനുമുൻപു് ബസ്സ് പോയാൽ അവർ ചിത്തവിളക്കും. സ്ത്രീകളാണെങ്കിൽ ചിരിക്കുകയേയുള്ളു. ആ ചിരിയുടെ അർത്ഥം:— "നിങ്ങളെന്നെ ബസ്സിൽ കയറാൻ സമ്മതിക്കാതെ രണ്ടു ബസ്സുകളിലും എനിക്കു മാനസികമായി ഒരു ക്ഷീണമുണ്ടല്ലോ." ചിത്തവൃത്തികളുടെ ബാഹ്യപ്രകടനങ്ങളാണു് ശാരീരിക ചേഷ്ടകൾ. സുന്ദരിയോടു സംസാരിക്കുമ്പോൾ സ്വന്തം നെഞ്ചിൽ കൈകെട്ടി നിൽക്കുന്ന പുരുഷൻ തന്റെ കാമവികാരത്തെ നിയന്ത്രിക്കുകയാണു്. അവളെക്കാണുമ്പോൾ ഔസേഴ്സിന്റെ പോക്കറ്റിൽ കൈയ്ക്കുന്ന പുരുഷൻ ഇവിടെ എഴുതാൻവയ്ക്കാത്ത കരളിലാപ്പം പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണു്. മനുഷ്യന്റെ ഈ ശാരീരികചേഷ്ടകളിലൂടെ അവന്റെ മാനസികനിലകൾ അറിയാൻ എല്ലാവരും പഠിക്കണം. പഠിക്കാത്തവർ ബുദ്ധിശൂന്യർ. അവരിൽപ്പെട്ട ഒരുത്തനെ ശ്രീ. കെ. ജെ. കുറുപ്പു് "കുഴപ്പം കടലും" എന്ന ചെറുകഥയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. (കുങ്കുമം വാരിക) പരിഷ്കാരമില്ലാത്ത വിരസനായ ഭർത്താവു്; അയാളുടെ ചെറുപ്പക്കാരിയായ ഭാര്യ. അവരുടെ പൊരുത്തക്കേടിനെ കഥാകാരൻ ശാരീരികചേഷ്ടകളിലൂടെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു. കഥ ഒരാൻറിക്ട് ചെയ്താൽ "സിൽചെസ്" അവസാനിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ആവിഷ്കരണം അസ്സലായിട്ടുണ്ടു്. യുവതി തീവണ്ടികാത്തിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു യുവാവു് എത്തുന്നു. അപ്പോഴാണു് അവളുടെ ചേഷ്ടകൾക്കു കൂടുതൽ അർത്ഥമുണ്ടാകുന്നതു്. "ആരോ വിട്ടൊരു ചുട്ട കത്തിയ ദുഃഖം", ചുട്ടുള്ളതല്ലെങ്കിൽ നിൻ താമരക്കൊത്ത കരത്തിനിതെടുത്തപ്പോൾ വിയർപ്പോലുമോ?" എന്നു് കവിതോഴിയെക്കൊണ്ടു സഖിയോടു ചോദിപ്പിക്കുന്നു. ചുട്ട കത്തുപോലെ ചുട്ട നോട്ടവുമുണ്ടു്. കഥയിലെ അനുസികനായ ഭർത്താവിന്റെ നേക്കു തുണിക്കു ചുട്ടനോട്ടം. സുന്ദരനായ യുവാവിന്റെ നേക്കു് തണുത്ത നോട്ടം.

* * *

മനോഹരമായ "ഇമേജ്" മനസ്സിൽ പ്രത്യക്ഷമായാൽ അതിനെ അതേ രീതി

സാഹിത്യത്തിൽ രണ്ടാംശങ്ങളുണ്ടു്. സമൂഹത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന അംശം, കലയെ സംബന്ധിക്കുന്ന അംശം. സമൂഹത്തിന്റെ ഘടന മാറുമ്പോൾ സാമൂഹികാംശത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം കുറഞ്ഞുപോകും. കലയുടെ അംശം ഒരിക്കലും നശിക്കില്ല. പോരാ പോരുന്നതിൽ നാളിൽ ദൂര ദൂരമുയരട്ടേ ഭാരതക്ഷാമാഭേവിയുടെ തൃപ്തതകൾ എന്ന കവിത അതിന്റെ രചനാകാലത്തു് കേരളീയരെ പുളകപ്രസരം അനുഭവിപ്പിച്ചതുപോലെ ഇന്നും അനുഭവിപ്പിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ 'പീലിപ്പൂരികുഴൽ കെട്ടഴിഞ്ഞുണ്ണിതൻ... വെളിയലുകക്കളെ പോലെ' എന്ന വരികൾ ഏതു കാലത്തും നിലനില്ക്കും.

യിൽ ആവിഷ്കരിക്കാത്ത പ്രജ്ഞാപരതംകലർത്തി അനാകർഷകതം വരുത്തിവെച്ചു് ആലേഖനം ചെയ്യുന്ന എഴുത്തുകാരുണ്ടു്. പ്രജ്ഞയുടെ സന്തതിയായ ആശയത്തെ ചേതോഹരമായ ചിത്രമാക്കുന്ന കലാകാരന്മാരുമുണ്ടു്. നോബൽ സമ്മാനം നേടിയ ജർമ്മൻ സാഹിത്യകാരൻ ഫൈൻറിക് ഫ് ബോയ്ൽ ആ രീതിയിലുള്ള കലാകാരനാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു കഥയുടെ തർജ്ജമ കലാകാരദിയിൽ കാണാം. തുറന്നുകിടക്കുന്ന ഒരു വാതിൽ വരച്ചുവെച്ചു് നിത്യതയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന കലാകാരനെപ്പോലെ ഒന്നോ രണ്ടോ വാങ്മയചിത്രങ്ങൾകൊണ്ടു് യുദ്ധത്തിന്റെ ഭയങ്കരതയെ ബോധ്യം അഭിവ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷ് തർജ്ജമ വായിക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന

കലാകൗമുദിയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണമായ "കഥ" എന്ന മാസികയിലെ "മരണമെന്ന അനുഭൂതി" വായിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ ജനിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് ആഗ്രഹിച്ചുപോയി. ജനിച്ചതുകൊണ്ടാണല്ലോ ഇതു വായിക്കേണ്ടിവന്നു. അതേ ഇതു നിന്ദമാണ്. അധർമ്മമാണ്. വാസ്തവവെച്ചമ്പി പെണ്ണുങ്ങളെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി ബലാൽസംഗം നടത്തിയിരുന്നു. അവ

“പാസ്റ്റ് പോർട്ട് വിത്ത്” സ്റ്റേഷൻ ഇംഗ്ലീഷ്” നിങ്ങൾക്കുപുതുതായിത്തോന്നാം. പാസ്റ്റോർട്ടാഫീസുകൾ ഇങ്ങനെയൊരു സംവിധാനമില്ലാത്തതല്ല. എന്നാൽ പാസ്റ്റ് പോർട്ട് ഇംഗ്ലീഷ് സംഭാഷണവും ഒരേ നാണിതീർക്കുന്ന രണ്ടുവശങ്ങളാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. വിദേശത്തുചെല്ലാൻ പാസ്റ്റോർട്ട് എത്രമാത്രം അത്യാവശ്യമാണോ അത്രമാത്രം അത്യാവശ്യമാണോ വിദേശത്തുചെന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷ് സംഭാഷണവും. ഏതുതരം ഇംഗ്ലീഷ് സംഭാഷണത്തിലും പ്രാവിണ്യം നേടാൻ

By M. Shanmugha Das, M. A.
എല്ലാ കടകളിലും കിട്ടും. തപാൽ
വഴിക്കു വില 1 രൂപ. M. O. അയ
ക്കുക.

'V' Publishers, Kottayam

പുല്ലുട്ടനവളായിരിക്കണം. അതുകൊണ്ടുവാം അമ്പൽ ബീജുവിനെ വിളിച്ചു ബലാതകാരവേഷം ച നടത്തിയിട്ട് അവനെ തെക്കിക്കൊന്നാതു. വാസു തന്നെ ആക്രമിക്കുന്നതിനാണ് അറവനെത്തടങ്ങ ബീജുവിനെ അമ്പൽ ചെറുകുക്കുണ്ടാവണം. വല്ലാത്ത സൈക്കോളജിതന്നെ. വല്ലാത്ത യുക്തതന്നെ. ബീജുവിനെ ആക്രമിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ചെറുപ്പക്കാരീ നനായായി കിടന്നുകിടന്നിരുന്നതും മറ്റും ഒരു വർണ്ണനയുണ്ട് ഇക്കഥയിൽ. തികച്ചും ജ്യോതിഷവാചകം. സെക്സ് എൻ കേട്ടാൽ ചുവപ്പുകുണ്ട സെക്സാളയെപ്പോലെ പിരണ്ടോട്ടുന്നവനല്ല ഞാൻ. ഡി. എച്ച്. ലോറൻസിന്റെയും സെലിന്റെയും ഫേർട്ടി മില്ലറുടെയും നോവലുകൾ വായിച്ചു ആഹ്ലാദിക്കുന്നവനാണ് ഈ എഴുത്തുകാരൻ. പക്ഷേ കലാഭാവമൊട്ടും കണ്ടാൽ ഞാൻ ഒട്ടും. അങ്ങനെയൊണ് ഇക്കഥകളും കാട്ടാനാതു. ഈ മാലിന്യം കലാകൗമുദിയുടെ ഒരു പ്രസാധനത്തിൽ കൂടിക്കിടന്നു ദുർഗ്ഗന്ധം വ്യാപിപ്പിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ദുഃഖം തോന്നുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇതയുമെഴുതി. എന്റെ ആഗ്രഹം ഞെക്കി എഴുതട്ടെ ഞാൻ ജനിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ!

കുമാര വാരികയിൽ പത്രാധിപർ (ശ്രീ എൻ. വി. കൃഷ്ണ) വാർത്തയറിയിക്കുന്നു എഴുതിയ മനോഹരമായ “വള്ളത്തോൾ” എന്ന കവിപ്പിൽ ഇങ്ങനെ ചില വാക്യങ്ങൾ കാണുന്നു— “ഐതിഹാസികമായ സാഹചര്യസമരത്തിന്റെ തേർത്തേളിപ്പു നിറയുകയാണ് ആ തോളിയുടെ ഉപനിഷദ്വാക്യങ്ങളായിരുന്നു ആ കവിതകൾ. പുളകപ്രസരത്തോടെയല്ലാതെ ആ കവിതകൾ വായിക്കാൻ സാധ്യമല്ല.” വള്ളത്തോൾ നിസ്തലനായ മഹാകവിയായിരുന്നു. He is a poet; therefore he is divine എന്ന് ബോദ്ധ്യമയറിക്കൊള്ളിച്ച് ബനിയറോ ക്രോച്ചെ പറഞ്ഞത് വള്ളത്തോളിനു ചേരും. പക്ഷേ പത്രാധിപരുടെ കരിപ്പിലെ ഈ വാക്യങ്ങളിൽ അടങ്ങുന്ന ആശയം അത്രകണ്ടു ശരിയോ എന്നു സംശയം. സാഹിത്യത്തിൽ രണ്ടും അങ്ങുണ്ട്. സമൂഹത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന അംശം, കലയെ സംബന്ധിക്കുന്ന

നിനാടി

—വെളിയലൂക്കുകളെ പോലെ
എന്ന വരികൾ എത്ര കാലത്തും നിമി
ഷം. Political poetry is bad poetry
എന്ന ചൊല്ലും വള്ളത്തോൾക്കവിതയെ
സ്തംഭനാചം ശരിയാണ്.

(23-ാം നമ്പർ തുടർച്ച)
 വെപ്രാളത്തിൽ, മയിൽപീലികളായ
 ഞ്ഞിന്റെ കഥതന്നെ അപ്പടി നന്നായ
 ഞ്ഞു കയ്യുന്നിസ്സുകാർ പ്രഖ്യാപി
 ച്ചു. മയിലെന്ന ഒരു പക്ഷിധർമ്മപുരി
 യിലില്ലെന്നു അവർ പറഞ്ഞു. മയിലു
 കളുടെകീഴ്ത്തന്നെ അവയ്ക്കു പീലിക
 ളില്ലെന്നു ശഠിച്ചു.

“ഈ കൂറ് ഒരത്ഭുതമെന്നു,” അവർ പറഞ്ഞു. “നിഷ്കാമകർമ്മം.”

അപ്പോഴെങ്കിലും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്ക്
ആവേശം താങ്ങാൻ മേലാതായി തീർ
ന്നിരുന്നു.

“ഇളങ്കോവടികളേ,” അവർ വിളി
ച്ചു, “ഹരഹരോ ഹരോ!” ^ ^ ^

ഉന്നതമായ കച്ചവടസാമർത്ഥ്യം നില നിൽക്കുന്നതിൽ സെക്സ് ഒരു പ്രധാന പങ്ക് വഹിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതു് ഇന്നെല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്ന ഒരു വസ്തുതയാണു്. യഥാർത്ഥത്തിൽ പൊതുബന്ധങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ ഒരു സുപ്രധാന സഹായിയായി വർത്തിക്കുന്നതു് സെക്സാണു്. “ശരിയായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ മാർജ്ജപരം ബാധിച്ച എക്സിക്യൂട്ടീവുകളെക്കൊണ്ടു് വലിയ കോൺടാക്ടുകൾക്കു് പ്ലേവയ്ക് പിടിക്കുന്നതു് അത്ര വിഷമമുള്ള കാര്യമല്ല.” ഒരു കാബറെ നർത്തകി എന്നോടു പറഞ്ഞു.

ഇതേപ്പറ്റി ശരിക്കും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതു് അവൾ തന്നെയാണു്. കാരണം ലൈംഗികോന്മാദിനിയായ അവൾ ഒരിക്കലൊരു വെറും കാബറെ നർത്തകിയായിരുന്നില്ല. ഇന്നാവട്ടെ, അവളൊരു ബിസിനസ്സ് കാരന്റെ കമ്മ്യൂഷ്യണറുമാണെന്നറിയുന്ന ഒരു യുവതിക ബിസിനസ്സ് കാരൻ, ഒരു സ്വകാര്യ കാബറേഷോയിൽ വെച്ചാണു് ഞാനവളെ കണ്ടു മുട്ടിയതു്.

ഇത്തരം സ്വകാര്യഷോകളെ ബ്ലൂഷോകളെന്നും (Blue shows) ന്യൂഡ്ഷോകളെന്നും (Nude shows) പറയാറുണ്ടു്. കമ്പനിവക അതിഥിമന്ദിരങ്ങൾ, പോഷ് ഷ് ഷോറൂമുകൾ, ഫോട്ടുകൾ സ്പീറുകൾ (suites), റെസ്റ്റോറന്റുകൾ, നർത്തകികളുടെ എക്സർട്ടേഷൻറൂമുകൾ എന്നിവിടങ്ങളിൽ വെച്ചാണു് ഈ ഷോകൾ നടത്തപ്പെടുന്നതു്.

പരിചയമുള്ളവർക്കേ അവർ പ്രവേശനമുള്ളൂ. പ്രവേശനത്തിനുള്ള ടിക്കറ്റുകൾ ദീർഘവും സങ്കീർണ്ണവുമായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെയാണു് വിതരണം ചെയ്യുന്നതു്. അതും ക്ഷണകൂട്ടങ്ങളുടെ രൂപത്തിൽ. മുഖ്യാതിഥി—King pin—ആരാണെന്നു് ആക്കും ഒരിക്കലും അറിയാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

ടിക്കറ്റിന്റെ വില പലപ്പോഴും പല നിരക്കിലായിരിക്കും. എന്നാൽ ഒരിക്കലും അതു മുൻനിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല. കുറയുകയല്ല, അഹാരവും രണ്ടുപൈയ്ക്കു് വിന്യസിച്ചോ റമോ (Rum) കാഴ്ചക്കാരനും സൗജന്യമായി ലഭിക്കും—

അവൾ നല്ല ഉയരമുള്ള ഒരു ചെറുപ്പ

ക്കാരിയായിരുന്നു. ഏതാരു പുരുഷനും കൊതിച്ചുപോകുന്ന ആകാശസൗകര്യം. വിദേശത്തു പോയിട്ടുള്ളവർ. പാലുപോലെ വെളുത്തനിറം. കതിരയുടെ കഞ്ചി രോമാപോലെ നീളമുള്ളതും തുങ്ങിക്കിടക്കുന്നതുമായ മുടി. ഒരു ദേവതയുടെ മന്ദസ്തിതല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അവൾ ധരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല.

കാമനത്തമുള്ള മുടിയും ഉന്നതസ്തനങ്ങളും അപ്സരസ്സിന്റെ മന്ദസ്തിതയും അവളെ ആത്യധികം സെക്സിയാക്കിത്തീർത്തു. അതിനാൽ മിക്കപുരുഷന്മാരും തങ്ങളോടൊപ്പം വന്ന കൂട്ടുകാരികളോടു വിഡ്ഢിത്തം പുലമ്പാൻ തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

അവളുടെ കാബറെ യഥാർത്ഥത്തിൽ അത്യാകർഷകമായിരുന്നു. സൂര്യർഹമായ ഒരു പ്രകടനം. ഒരു റൂക്കോമിഷണറാണു് അവളെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരുന്നതെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും ദിശയിലേക്കു് അവൾ തന്റെ കാലുകൾ അപ്പുർച്ചയായിട്ടെ ചലിപ്പിച്ചുള്ളൂ. എന്തായാലും ശരി, ഞാനവളുടെ കാലുകൾ ശ്രദ്ധിച്ചതേയില്ല.

കഞ്ചചുഴലവിദ്യയിൽ അവൾ പ്രവീണയായിരുന്നു—[tassel twirler]. പല വർണ്ണത്തിലും പലവിധത്തിലുടച്ച, ഏകദേശം നാലിഞ്ചുനീളമുള്ള, കഞ്ചങ്ങൾ തന്റെ ശരീരത്തിന്റെ വിവിധഭാ

ഗങ്ങളിൽ ബന്ധിച്ചിരുന്ന അവൾ ചുഴറ്റുവാൻ തുടങ്ങി. അത്രമാത്രം. കൂടുതലുമില്ല, കുറവുമില്ല, എന്നിട്ടും ഇന്ത്യയിലോ വിദേശത്തോ വെച്ചു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ള ഏറ്റവും വിചിത്രമായ കാഴ്ചകളിൽ ഒന്നായിരുന്നു, അതു്.

ഓരോ കഞ്ചും അവൾ തന്റെ ഓരോ മുഖയിലും ബന്ധിച്ചിരുന്നി. ഒരു തൂണി മല്ലിലെ തൂണുകീലംപോലെ (bobbins) അവ ചുഴറ്റപ്പെട്ടു.

അവൾ അവ വളരെ വേഗത്തിലും മന്ദഗതിയിലും ചലിപ്പിച്ചു. വിവിധദിശകളിലേക്കും ഒരേദിശയിലേക്കും അവ ചാഞ്ചാടി. കാണികൾ വായുപൊളിച്ചിരുന്നു് നിസ്സബ്ധരായി ആ പ്രകടനം വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അവളുടെ ആ അഭ്യാസപ്രകടനങ്ങൾ അവസാനിച്ചപ്പോൾ ഒരാൾ വേദിയിലൊരു പൊക്കം കുറഞ്ഞ ബഞ്ചുകൊണ്ടുവന്നിട്ടു് പൂർണ്ണനഗ്നനായ ഒരു മനുഷ്യൻ മുമ്പോട്ടുവന്നു. അവർ ബഞ്ചിന്മേൽ മലർന്നിരുന്നു. ഒന്നാമതായി പരിശീലനം ലഭിച്ച നാടുകൾക്കൊണ്ടു് അവർ “ഫ്രെഞ്ചിംഗ്” (frenching) ആരംഭിച്ചു.

ഏകദേശം അരമണിക്കൂർ നേരത്തേക്കു് വന്യമായ പ്രേമപ്രകടനങ്ങളാണു് അവർ നടത്തിയതു്. അതു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പ്രേക്ഷകർ പല്ലിളിച്ചുകൊണ്ടു് അവരെ ഹാർദ്ദമായി അഭിനന്ദിച്ചു.

പണക്കാരായ ആളുകളുടെയിടയിൽ ഇപ്പോൾ ഫാഷനായി മാറിയിട്ടുള്ള ഇത്തരം സെക്സ് ഷോകൾ [sex shows] ഒരു നവതരംഗത്തിന്റെ ആരംഭമാണു്. അത്തരം രൂപ മുതൽ അയ്യായിരം രൂപ വരെ കൊടുത്താൽ തൂണിയുറിയുകയും റൂക്കോമിഷണറും അൾട്ടീലപ്രകടനങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കൺചുമ്പിൽ വെച്ചു നടത്തുകയും ചെയ്യാൻ തയ്യാറുള്ള യുവതികളും യുവാക്കന്മാരും എത്രവേണമെന്നു് കല്പിക്കൂ.

സദാചാരനിരന്തരതകുറവുള്ള ബദ്ധ്വ്യാടിൽ കാബറെ നർത്തകികൾ മനുഷ്യജീവികളാണെന്ന കാര്യം നാം വിസ്മയിക്കരുതു്. വിലക്കെട്ടു താണതരം ജീവികളാണെന്ന കരുതി അവരെ പുച്ഛിച്ചു തള്ളുന്നതു ശരിയല്ല.

ഞാൻ അനേകം കാബറെ നർത്തകികളുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തിയട്ടുണ്ടു്. പ്ര

ത്യേക താല്പര്യമൊന്നുമുള്ളവരൊക്കെല്ല, അവരെല്ലാം ഈ തൊഴിൽ തെരഞ്ഞെടുത്തതെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി.

സാധാരണയായി ഒരു വലിയ കുടുംബം പോറേണ്ട ഭാരം ചുമലിൽ വന്നു വീണിട്ടുള്ളവരാണു് ഈ പെൺകുട്ടികളിൽ ഭൂരിഭാഗവും. വളരെക്കുറച്ചു വിദ്യാഭ്യാസംമാത്രം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അവർക്കു് വിലോ നീയമായ ശമ്പളവും, മറ്റൊരു കൂലിപ്പണവും വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. താമസവും ഭക്ഷണവും കൂടാതെ അയ്യായിരം രൂപ വരെ ഒരു നല്ല കാബറെ നർത്തകിക്കു് ലഭിക്കും. വിദ്യാഭ്യാസവും ജീവിതമാർഗ്ഗവും ഇല്ലാത്ത ഏതൊരു യുവതിയാണു് ആയിരങ്ങൾക്കു മുമ്പായി തലകുനിക്കാത്തതു്?

ഒരുത്തി തന്റെ വരുമാനംകൊണ്ടു് ആറു സഹോദരി സഹോദരന്മാരെ സ്കൂളിലെച്ചു പഠിപ്പിക്കുന്നു.

രണ്ടു പെൺകുട്ടികൾ ദിവസം മുഴുവനും ഓഫീസിൽ കത്തിയിരിക്കുന്ന പണിയെടുത്തതിനുശേഷം മാത്രം വളരെ വൈകുന്ന

കൊളാബാവാല

ഇവരെ തൂണിയുറിയ്ക്കു കാണികളെ രസിപ്പിക്കുന്നു — തങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു കഴിയുന്നവരെ പട്ടിണിക്കിടാതിരിക്കാൻ മാത്രം! മറ്റൊരു യുവതിയെ വിവാഹദിവസം തന്നെ അവളുടെ ഭർത്താവു വഞ്ചിച്ചു. ഈ തകർന്ന വിവാഹത്തിൽനിന്നും രക്ഷനേടി അവൾ വടക്കുനിയതു് കാബറെ നർത്തകിയാകാനായിരുന്നു.

മുപ്പതു മുപ്പത്തിയഞ്ചു വർഷക്കാലം ഷേക്കും കാബറെ നർത്തകികൾ ഈ തൊഴിലിന് കൊള്ള തട്ടാത്തവരാകും. മങ്ങിയ കുറേ ഫോട്ടോകളും വൃത്തികെട്ട ചമയസാഹസികളും മാത്രമേ അവർക്കു മിച്ചമുണ്ടാവുകയുള്ളൂ.

അവളെക്കുറേ കഠിനമായ ജീവിതമാണു് — പ്രയാസമേറിയതും മൃഗീയവും. ആ ജീവിതം ഒരിക്കലും, തിളങ്ങുന്നതും പകിട്ടാത്തതുമല്ല. (തുടരും)

വൈദ്യരത്നം പി. എസ്സ്. വാരിയരുടെ

ആര്യവൈദ്യശാല, കോട്ടയംക്കൽ

(കേരള) സ്ഥാപിതം 1902. PIN CODE: 676503
ഫോൺ: ഫെഡ്ഡാപ്പിസ്—31. നഴ്സിംഗ് ഫോം 44. പ്രധാനവൈദ്യൻ 25. മാനേജിംഗ് ട്രസ്റ്റി ആപ്പിസ്—61. റസി: 27.

ശാഖകൾ. മദിരാശി ഫോൺ: 666226), കോഴിക്കോട് (72155), പാലക്കാട് (5104), ആലുവ സെയിൽസ് ഡിപ്പോ (549), ഈറോഡ് (3172), തിരൂർ (231), എറണാകുളം (33026), തിരുവനന്തപുരം (62439), കണ്ണൂർ (4164), കോയമ്പത്തൂർ (24724) കൂടാതെ 200-ലധികം അംഗീകൃത ഏജൻസികളും ഡിപ്പോകളും ഗുണത്തിൽ മികച്ചുനില്ക്കുന്ന ശുദ്ധമായ ആയുർവ്വേദ മരുന്നുകളും വിദഗ്ദ്ധമായ വൈദ്യോപദേശവും, കോട്ടയ്ക്കലുള്ള ഫെഡ്ഡാപ്പിസിൽനിന്നും മറ്റു ശാഖകളിൽനിന്നും എപ്പോഴും ലഭിക്കുന്നതും, കോട്ടയ്ക്കലുള്ള പ്രധാന വൈദ്യനിൽനിന്നും എഴുത്തുകത്തുകളിൽകൂടെ വൈദ്യോപദേശം നേടാവുന്നതുമാണ്. പീഴിച്ചിൽ, നവരക്കിഴി തുടങ്ങിയ പ്രത്യേക ചികിത്സകൾ ഗോൾഡൻജൂബിലി നഴ്സിംഗ് ഫോമിൽവെച്ച് പ്രധാനവൈദ്യന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നടത്തുന്നതാണ്. നഴ്സിംഗ് ഫോമിൽ താമസസൗകര്യത്തിന് കാലേകൂട്ടി എഴുതി മറുപടി കിട്ടിയശേഷം ചികിത്സയ്ക്കായി വരേണ്ടതാണ്. പ്രധാനവൈദ്യനെത്തന്നെ കാണണമെന്നഭ്യർത്ഥിച്ചു വരുന്നവർ മുൻകൂട്ടി എഴുതി സമയം നിശ്ചയിക്കേണ്ടതാണ്.

മാനേജിംഗ് ട്രസ്റ്റി.

“ഭാഷയുടെ പ്രയോഗം—അത്യന്താധുനിക സാഹിത്യത്തിൽ” എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് അധികാരികമായ ഒരു പ്രഭാഷണം നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് കൊല്ലം ഡിഷണ കൗൺസിലർ ഇരുപത്തിരണ്ടാംതീയതി വൈകുന്നേരം ആറുമണിക്ക് പ്രൊഫസർ എം. കൃഷ്ണൻനായരെ വേദിയിൽ സ്വീകരിച്ചിരുന്നതും. ഡിഷണയുടെ പ്രസിഡൻറായ ശ്രീ. വി. ബി. സി. നായർ യോഗത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷതവഹിച്ചു.

മലയാള നിരൂപണരംഗത്തും ശ്രീ. എം. കൃഷ്ണൻനായരുടെ സ്ഥാനമെന്തെന്ന് വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ടാണ് വി. ബി. സി. നായർ തന്റെ ഉപക്രമപ്രസംഗമാരംഭിച്ചത്. “എം. പി. പോൾ, മാരാർ, മുണ്ടശ്ശേരി എന്നിവരുടെ പേരുകൾ കഴിഞ്ഞാൽ നമ്മുടെ നാവിലാഭ്യംവരുന്ന പേര് എം. കൃഷ്ണൻനായരുടേതാണ്. സുകുമാർ അഴീക്കോടോ എന്ന ചിലർ ചോദിച്ചേക്കാം. “ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ് വിമർശിക്കപ്പെടുന്നു” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ

“ഭാഷയുടെ പ്രയോഗം അത്യന്താധുനിക സാഹിത്യത്തിൽ” എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ഡിഷണയുടെ കഴിഞ്ഞ സാഹിത്യ സായാഹ്നത്തിൽ പ്രൊ. എം. കൃഷ്ണൻനായർ ചെയ്ത പ്രഭാഷണത്തിന്റെ പ്രസക്തഭാഗങ്ങൾ ഈ അവലോകനത്തിൽ വായിക്കാം.

ഷിയും വിനിയോഗിക്കാമെന്ന് അദ്ദേഹം വാഗ്ദാനം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ആ വിലപ്പെട്ട വാഗ്ദാനം അമൂല്യമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളായിത്തീരട്ടെ എന്നു നമുക്കായിക്കാം. എന്ത പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അദ്ധ്യക്ഷൻ തന്റെ ഉപക്രമപ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചു. സമ്പന്നമായ സന്ധ്യയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് പ്രൊഫസർ എം. കൃഷ്ണൻ

അത്യന്താധുനികർ എന്തുകൊണ്ട് നമ്മെ രേഖപ്പെടുത്തുകയോക്കുന്നതിലേക്കു നയിക്കുന്നില്ല

ന്റെ മരണത്തോടെ നിരൂപകനായ അഴീക്കോടും മരിച്ചു. അങ്ങിനെയല്ല എന്നാണെങ്കിലും തെളിയിക്കാമെങ്കിൽ ആ പേരുകൾ ഉൾപ്പെടുത്താം. സാഹിത്യോപരഹലം എന്ന പംക്തിയുടെ പ്രാധാന്യം എന്തെന്ന് വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം തുടർന്നു. “കോളമിസ്റ്റ് എന്ന വാക്കിന് വിദേശങ്ങളിൽ വളരെ വ്യാപകമായ അർത്ഥമാണുള്ളത്. കോളമിസ്റ്റുകൾക്ക് അവിടെയുള്ള സ്ഥാനവും സമൂഹത്തിലെ ഉയർന്ന എല്ലാവരേക്കാളുമുപരിയാണ് മലയാള പത്രപ്രവർത്തനംഗത്തും കോളമിസ്റ്റ് എന്ന വാക്കിന് അർത്ഥമുണ്ടായത് ശ്രീ. എം. കൃഷ്ണൻനായരുടെ സാഹിത്യ വാരഫലം എന്ന പംക്തിയോടെയാണ്. ജോലിയിൽനിന്നും വിരമിക്കുന്നതോടെ അവശേഷിക്കുന്ന സമയം സാഹിത്യനിരൂപണരംഗത്തും അന്റെ ശേഷിയും ശേഖര്യം

നായർ തന്റെ ദീർഘമായ പ്രസംഗം ആരംഭിച്ചു. “ഇത്തരമൊരു മഹാസമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിന് എന്തെങ്കിലും ചുമത്തി നന്ദി. ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്ന ശ്രീ. വി. ബി. സി. നായർ ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിക്കുകയും വിവരമുള്ള ഒരു സന്ധ്യയെ ലഭിക്കുകയും ചെയ്തതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞു രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിയുമെന്ന് എന്നിങ്ങനെ നന്നല്ല വിജ്ഞാനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ എന്തെങ്കിലും വ്യക്തമായ എന്തെങ്കിലും കഥകൾ ഉണ്ടാകണം. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെയൊരു പ്രഭാഷണം നടത്താൻ എന്നിങ്ങനെ സന്തോഷമുണ്ട്. അത്യന്താധുനിക സാഹിത്യകാരന്റെ പദപ്രയോഗരീതിയാണ് ഇന്നത്തെ പ്രശ്നം.”

ഫെർമ്മർ ഫെസ്റ്റ എന്ന പ്രശസ്തനായ ആസ്ത്രിയൻ കഥാകൃത്തിന്റെ ട്രാജിക്

എന്ന കഥ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം അത്യന്താധുനികതയെക്കുറിച്ച് വിവരിച്ചത്. ഒരു ചിഹ്നമായി നല്ലതു വർഷമായി കമ്പോസിറർജോലിയിലേർപ്പെട്ടിരുന്ന യോഹന്നാസ് എന്നൊരാളായുള്ള പദപ്രയോഗ ചർച്ചയും ഒട്ടവിൽ ഒരു സബ് എഡിറ്ററുടെയോർ മരണമടയുകയുണ്ടായ യോഹന്നാസിനെക്കുറിച്ചുള്ള കഥയാണിത്. കഥ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പ്രൊഫസർ പ്രഭാഷണം തുടർന്നു.

“ഭാഷയിൽ വന്ന മാറ്റമെന്നോ ഇത്? അതിനനുസരിച്ചുള്ള വളർച്ചയുണ്ടാവണം. ഭാഷയ്ക്കു പരിവർത്തനമുണ്ടായി. ചിന്താപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും പരിവർത്തനമുണ്ടാകുന്നു. ബ്രിട്ടീഷുകാരനായ മഹേറീസ് മർഡോ എഴുതിയ പുസ്തകത്തിൽ ഭാഷയ്ക്കുവന്ന മാറ്റത്തെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. പ്രതിലേഖകരികളായ ആളുകളാണ് ഭാഷയ്ക്കുതിരേ ശബ്ദമുയർത്തുന്നതെന്നദ്ദേഹം പറയുന്നു. അത്യന്താധുനികസാഹിത്യം ആരംഭിച്ചിട്ട് എത്രയും നൂറുകൊല്ലമായിട്ടുണ്ടാവും. കേരളത്തിൽ ഇരുപത്തിയഞ്ചുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞിരിക്കും. പുസ്തകം അച്ചടിച്ചുവരുന്നതള താമസമാവാം ഇതിനു കാരണം. ഇരുപത്-ഇരുപത്തിയഞ്ചുവർഷം കഴിഞ്ഞു പാശ്ചാത്യ സാഹിത്യ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ഇങ്ങോട്ടുവരു. ടോൾസ്റ്റോയി വിശ്വപ്രശസ്ത സാഹിത്യകാരനാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തെ പ്രിയോകൺവൻഷൻ എന്നും പാസ്റ്ററുകൺവൻഷൻ എന്നും രണ്ടായി തിരിക്കാം. പ്രിയോ കൺവൻഷൻ ലാഭം വാർ ആൻറ് പീസ് അദ്ദേഹമെഴുതിയത്. മാക്സിം ഗോർക്കിയുടെ “മദർ” എന്ന നോവൽ വായിച്ചിട്ടാണോ റഷ്യയിൽ പരിവർത്തനമുണ്ടായത്? ടോൾസ്റ്റോയി ഉണ്ടാക്കിയ മാറ്റം ഗോർക്കിക്കുണ്ടാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഭാഷയുടെ പ്രയോഗംകൊണ്ട് നമ്മുടെ സാഹിത്യകാരന്മാർ നമ്മെ അലുലാലാലായ ഒരു ലോകത്തിലേക്കുനയിക്കുന്നു. മാർലോ പോണ്ടിയും സാർത്ത്രും ഒരുമിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചു. പക്ഷേ സാർത്ത്രീന്റെ ഭാഷയോടു യോജിക്കാൻ കഴിയാത്തത് അദ്ദേഹത്തെ പിരിച്ചുവിട്ടു. ലോകത്തിലെ അത്യന്തമുണ്ടാക്കുന്ന വാർ ആൻറ് പീസിനെ വെല്ലാൻ

ഓരോ ഗ്രന്ഥമുണ്ടെന്നു ചോദിച്ചാൽ “ഡോക്ടർ ഷിവാഗോ” ആണെന്നു ഞാൻ പറയും. കഥയെന്നപറയുന്നത് വെള്ളക്കുടലാണല്ല. അതിലെ കറുത്ത അക്ഷരങ്ങളല്ല. കഥാകൃത്തു് അല്ലെങ്കിൽ കവി സൃഷ്ടിച്ചുവെച്ചിരുന്ന വാക്കുകളിലൂടെ പുതിയതൊരു ലോകത്തിലേക്കു വായനക്കാരൻ കടക്കുന്നു. സി. വി. രാമൻപിള്ളയുടെ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ വായിക്കുന്നയാൾ വന്നതെക്കുറിച്ചു വായിച്ചുകഴിഞ്ഞുവോഴേയ്ക്കും അതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവിനെപ്പോലും മറക്കുന്നു. അരവിന്ദലോഷ് മഹത്തായ കാവ്യമാണ് മഹായണമെന്നു പറയുന്നു. വ്യാസന്റെ മഹാഭാരതവും മഹത്തായ കാവ്യമാണ്. ആലക്കുടി എണ്ണാനു വാക്കു് അത്യന്താധുനികകവിതയിൽ കണ്ടു. അങ്ങനെയൊരു വാക്കില്ല. ഷേക്സ്പിയർ വിശ്വേശ്വരനായ നാടകങ്ങൾ ലോകത്തിനു സംഭാവനചെയ്തു. വാല്മീകിക്കും വ്യാസനും പോലും അദ്ദേഹത്തെ വെല്ലാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്ന് അരവിന്ദലോഷ് പറയുന്നു. റോമിയോ ആൻറ് ജൂലിയറ്റ് ഷേക്സ്പിയർ അഡോളസൻറ് പീരിഡിൽ എഴുതിയതാണത്രേ. റോമിയോ ടിബാൾട്ടിനെ കൊന്നശേഷം രാത്രി ജൂലിയറ്റ്മായി കഴിയുന്നു. നാടകമുത്തലിനു വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ് റോമിയോ. പോകാനൊരുങ്ങിയപ്പോൾ ഒരു വാനമ്പാടി ശബ്ദിക്കുന്നു. ഈ ഭാഗത്തെ വിവരിക്കുന്ന കവിത വായിച്ചിട്ട് ഷേക്സ്പിയർ മഹാനായ കവിയാണെന്നു പ്രമുഖരായവർ പറയുന്നു. മാക്സ്ബത്തും അഡോളസൻറ് സ്കൂളിൽ കാട്ടുന്നു. ഒരുതരംഗം മഹാനായ തരംഗത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ഈ തരംഗങ്ങൾ നമുക്കുചുറ്റും അനവധി തരംഗങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അവിടെയാണ് സൃഷ്ടിയുടെ ഗുണം നമുക്കുവന്നത്.

ടി. എസ്. ഇലിയറ്റിലേക്കു വത്ര, അദ്ദേഹത്തെയാകും ആധുനികനെന്നോ അത്യന്താധുനികനെന്നോ പറയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രചനയും അത്ര മഹത്തരമാണ്. മാർലോ പോണ്ടി പറയുന്നതുപോലെ നാം കടലാസ്സു കാണുന്നില്ല അക്ഷരങ്ങൾ കാണുന്നില്ല. പുതിയൊരു ലോകമാണു നാം കാണുന്നത്. മലയാള കവികളിൽ ഞാനേറ്ററവും കൂടുതൽ ബഹുമാനിക്കുന്നത് കമാരനാശാനെന്നാണ്. മഹാകവിത്ര

ധീഷണയുടെ സാഹിത്യസായാഹ്നത്തിൽ എം. കൃഷ്ണനായർ പ്രസംഗിക്കുന്നു. സമീപത്തു് പ്രസിഡൻറ് വി. ബി. സി. നായർ

യത്തിൽ കമാരനാശാൻ. വള്ളത്തോളിനെക്കുറിച്ച് ബഹുമാനക്കുറവുണ്ടെന്നല്ല. ഉദാത്തമായ ഒരു ശൈലി കമാരനാശാനുണ്ട്. പലപ്പോഴും ആശാന്റെ കവിത വായിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ മറന്നുപോകുന്നു. കഥാപാത്രങ്ങളെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ മണ്ടുതരം ഭാവനകളുണ്ട്. കേവലമായ ഭാവനയും ആപേക്ഷികമായ ഭാവനയും. കഥാപാത്രങ്ങളുമായി ലയിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ അതു കേവലമായ ഭാവനയാണ്. ഷേക്സ്പിയറിന്റെ ഭാവന പ്രകടിപ്പിച്ച കവികൾ നമുക്കു കറവാണം. ചുരുക്കം വാക്കുകളിൽ വലിയ ആശയം പ്രകടമാക്കാൻ കഴിയണം. സി. വി. രാമൻപിള്ളയ്ക്കു പലപ്പോഴുമതു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. “കേശവാ” എന്നു വിളിക്കുമ്പോൾ “അടിയൻ” എന്നു പറയുന്നു. ആ റോവാക്കിൽ ആശയം മുഴുവനായി. കമാരനാ

ശാന്റെ കവിതകൾ വായിച്ചാസുപദിക്കുമ്പോൾ മലയാളഭാഷ പഠിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതെന്തുഭാഗ്യം എന്നു പലപ്പോഴും എനിക്കു തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. വള്ളത്തോളിലും ഈ ഭാവന പലപ്പോഴും ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവർ റൊമാൻറിക് കവികളാണ്. റൊമാൻറിസിസം എന്നു പറഞ്ഞു പൂച്ചി ചുക്തയരുത്.

“വലംകാൽകൊണ്ടിടം കാൽ ചൊറിഞ്ഞേൻ, ഇടംകാൽകൊണ്ടു വലംകാൽ ചൊറിഞ്ഞേൻ” എന്നെഴുതുന്ന അത്യന്താധുനിക കവികൾ എന്താണ് നമ്മെ അലുലാലാലായ ലോകത്തിലേക്കു നയിക്കാത്തത്? അതു ചോദിച്ചാൽ അത്യന്താധുനികതയെക്കുറിച്ച് യാതൊരു വിവരവുമില്ലാത്തവൻ എന്നു പൂച്ചിക്കും.

മഹാകവി ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പിനെക്കുറിച്ച് എനിക്കു ബഹുമാനമാണ്. "ഏഴിലും പാലപ്പൂവിൻ തൂണും തുളസുന്നുണ്ഡ്..." എന്ന് വരികൾ വായിക്കുമ്പോൾ ജി. സങ്കല്പിച്ച രാത്രി നാം നേരിൽ കണ്ടു പോകുന്നു. ജി.ജി.മാത്രമേ അതിനു കഴിയൂ. പദപ്രയോഗത്തിന്റെ വൈവിധ്യംകൊണ്ട് നാം കവിത കാണുന്നില്ല. പൂരം കാണുന്നില്ല. വരിയും കാണുന്നില്ല. കവിയെപ്പോലും നാം വിസ്മയപ്പെടുന്നു. വാക്കുകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രവഞ്ചമാണത്. വാക്കുകളെ വേണ്ടരീതിയിൽ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നാം മറസിക്കുന്നു. (ഫഞ്ചുകു വിധായ റിംബോയും പുതിയ വാക്കുകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. പുതിയ വാക്കുകൾ ഘടിപ്പിച്ചു ചങ്ങമ്പുഴ കവിതയെഴുതുമായിരുന്നു. ആലവാലം എന്ന വാക്കു കിട്ടിയപ്പോഴും പൊന്നാലവാലമേ — എന്ന കവിതയെഴുതിയവനാണു ചങ്ങമ്പുഴ. കാമോത്സുകമായ അല്ലെങ്കിൽ ശൃംഗാരപരമായ വരികൾ ചങ്ങമ്പുഴയെഴുതിയിട്ടുള്ളതു് രസകരംതന്നെ. അന്തർനേത്രങ്ങൾകൊണ്ടു കാണുകയും നമ്മെ കാണിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനാണു കവി. "പാതകം കൊലപാതകം വാഴക്കൊലപാതകം, പാതകം തകം എന്നു പ്രയോഗിക്കുന്നതല്ല കവിത ചങ്ങമ്പുഴ മനസ്സർപ്പം, കരുതിക്കൂട്ടി പല പദങ്ങളും കവിതയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അത് അർത്ഥമുള്ളതാക്കിയിരുന്നു.

കവിത കണ്ണുകൊണ്ടുള്ള കാണലാണെന്നു ചങ്ങമ്പുഴ കാണാൻ സന്ദർശനം. ഇടപ്പള്ളി രാഘവൻപിള്ള ഹ്രസ്വകാവ്യനാണ്. കണ്ടാൽ കവിയാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പക്ഷേ, ചങ്ങമ്പുഴ കവിയാണെന്നു പറയും. ഇടപ്പള്ളി ജീവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഒരു മഹാകവിയായിത്തീരുന്ന എന്ന് ഉള്ളൂർപോലും സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. വാക്കുകൾ പ്രയോഗിച്ചിട്ട് അതൊരു ചിത്രമുളവാക്കാലാണ്. ആ രീതി അത്യന്താധുനികതയല്ല. വാക്കുകളും മറ്റും ശരിയായി യുക്തികൊണ്ടു നിയന്ത്രിക്കുകയും എങ്ങനെയുള്ള വാക്കുകൾ തെരഞ്ഞെടുക്കണമെന്നു നശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് നല്ല കവിതയുടെ ലക്ഷണം. അത് അത്യന്താധുനികകവിതകൾക്കില്ല. അത്യന്താധുനികകവിതകൾ ജീർണ്ണിച്ചുപോകുന്നത് അതുകൊണ്ടാണെന്നു ഞാൻ പറയുന്നു.

ചങ്ങമ്പുഴ മധുരങ്ങളായ പദങ്ങളുപയോഗിച്ചുകൊണ്ടല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകൾ മനോഹരങ്ങളായതു്. കൂതിര ഓടിപ്പോകുമ്പോൾ കളമ്പടി പോലെയുള്ള ചലനമുണ്ടാക്കിയാൽ പോരാ കവിതയിൽ. അത് ആന്തരികമായ ലയമുണ്ടാക്കണം. വാക്കുകളെ യുക്തിയുടെ നിയന്ത്രണത്തിനു വിധേയമാക്കാതെ വ്യാപരിക്കാൻ അനുവദിക്കരുത്. ആധുനികകവിത വായിക്കുന്ന അർത്ഥത്തിൽ മുമ്പുപറഞ്ഞ പോലെയുള്ള ലോകത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കാൻ നമ്മെ അനുവദിക്കുന്നില്ല. അത്യന്താധുനികതവിതകളുടെ പരാജയകാരണമാണ്."

ഉദാഹരണങ്ങളും നിരവധി കാവ്യശകലങ്ങളും യുക്തിപൂർവ്വം മനോഹരമായി പാടിക്കേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് പ്രൊഫസർ എം. കൃഷ്ണൻനായർ തന്റെ നിങ്ങളഭാഷണമവസാനിപ്പിച്ചതു്. തുടർന്നുള്ള ചർച്ചയിൽ പങ്കെടുത്ത ഡോക്ടർ പി. കെ. സുകുമാരൻ ഡി. ആൻറണി എന്നിവരുടെ വാദമുഖങ്ങൾക്കു മറുപടിയായി പ്രൊഫസർ എം. കൃഷ്ണൻനായർ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.

"കാറൽമാർക്സ് ദാസ് കാപ്പിററൽ എന്ന ഗ്രന്ഥം മാത്രമല്ല എഴുതിയതെന്ന് എല്ലാവർക്കുമാറായാം. ഉപരിപലനെയ്താഴത്തെ ഘടനയോടുള്ള ബന്ധം തീരെവിട്ടു പോകുമെന്ന് മാർക്സ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹമതു സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ജൂലിയസ് സിസറിലെ "ലെൻഡ്" മീ യുവർ ഇയേഴ്സ്" എന്നു തുടങ്ങുന്ന മാർക്സ് ആൻറണിയുടെ പ്രസംഗം മാർക്സ് പലപ്പോഴും എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. മാർക്സ് തന്റെയും എഞ്ചൽസിന്റെ അഭിപ്രായം തന്നെയാണ് ലെൻഡ്. ഡോക്ടർ സുകുമാരന്റെ അഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ നൂറുശതമാനവും യോജിക്കുന്നു. സാഹിത്യത്തിലെ ആശയം ഇന്നുതന്നെ കണ്ടല്ല ആളുകൾ വായിക്കുന്നത്. ആശയങ്ങൾ നിവേശിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ അതിനെ വാങ്മയചിത്രങ്ങളാക്കിയാൽ ആർക്കും മനസ്സിലാക്കുവാനായിട്ടുണ്ടു് ഭംഗിയാണു് സാഹിത്യത്തിനു കരുത്തു നൽകുന്നതെന്ന് ഡോക്ടർ പറഞ്ഞതിനോടു ഞാൻ യോജിക്കുന്നു. വിപ്ലവകരമായ ആശയത്തോടെ എഴുതി

ധിഷണയുടെ സമ്പന്നമായ സദസ്സിന്റെ ഒരു ഭാഗം.

യിട്ടുള്ള ഒ. എൻ. വി. യുടെയും മറ്റും നല്ല കവിതകളോടും എന്നിങ്ങു യോജിപ്പുണ്ടു്. വയലാറിന്റെയും മനോഹരമായ അത്യന്താധുനികമായ കവിതകളുണ്ടു്. കവിതയിലെ പദപ്രയോഗങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞതു് കഥയോ നോവലോ തള്ളിയതല്ല. മി. ആൻറണി തെറ്റായി ചർച്ചചെയ്താണു്. പാശ്ചാത്യസാഹിത്യത്തോളം നമ്മുടെ സാഹിത്യം പുരോഗമിച്ചിട്ടില്ല എന്നാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. മഹത്തായകൃതികളെന്തെ മഹനീയം എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാവൂ. വിമർശനത്തിന്റെ ആഘാതമേറ്റാലും തകൻ പോകാത്തതായിരിക്കണം മഹനീയകൃതികൾ. ഒ. വി. വിജയന്റെ "ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസം" മനോഹരമാണെന്നു ഞാൻ പറയുമ്പോൾ അതു് ലിയോടോൾസ്റ്റോയുടെ

"വാർ ആൻറ് പീസ്" പോലെയോ "അന്നാകരനീ" പോലെയോ മഹത്തായതാണെന്നർത്ഥമില്ല. പക്ഷേ, ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസം അത്യന്തം സുന്ദരമാണു്. "ഭാഷയുടെ പ്രയോഗം അത്യന്താധുനിക സാഹിത്യത്തിൽ" എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ച അവിയെവസാനിച്ചു. ശ്രീ എം. ജി. കെ. നായർ ധിഷണയ്ക്കു വേണ്ടി അതിഥികൾക്കും സദസ്യർക്കും നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തിയതോടെ ധിഷണയുടെ ഈ മാസത്തെ സാഹിത്യസന്യാഹനത്തിന്തീർത്തുപോയി.

തയ്യാറാക്കിയതു്
വി. എസ്. നായർ

ഭരണ. എന്നെ കാത്തിരിക്കുന്ന ആ യാഥാർത്ഥ്യം എന്നെ തെളിക്കുമ്പോൾ പോലും ഞാനൊക്കെ ചിരിക്കുമായിരുന്നു. പഴയതു പോലെ വാതോരാതെ സംസാരിക്കുമായിരുന്നു. എന്റെ മുഖം വാടിയാൽ വേദനിക്കുന്ന നിന്റെ മനസ്സ് എന്നിക്കരിയായല്ലോ? അപ്പോഴൊക്കെ എന്നെ ശ്രദ്ധിച്ചു കിടക്കുന്ന നിന്റെ കണ്ണുകൾ നിറയുന്നത് ഞാനറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (ആരോടും ചോദിക്കാതെ എല്ലാം മനസ്സിലാക്കിയ ബുദ്ധിമാനായിരുന്നുല്ലോ നീ) ആ നിമിഷങ്ങളിലൊക്കെ എന്റെ കൈപ്പത്തി, ശക്തിക്കു യിച്ച നിന്റെ കൈകൾക്കുള്ളിലുണ്ടെന്നത് ഞാനറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വീട്ടുകോട്ടക്കാനിപ്പുമില്ലാത്ത എന്തോ മുറുകിപ്പിടിക്കുന്ന ഒരു കട്ടിയുടെ മുഖഭാവമായിരുന്നു അന്ന് നിനക്കു—

ഉറക്കം നഷ്ടപ്പെട്ട രാത്രികളിലൊക്കെ

ശാന്തനായിക്കിടന്നുറങ്ങുന്ന നിന്റെ മുഖം അമൺവെളിച്ചത്തിൽ ഞാൻ നോക്കിയിരിക്കുമ്പോൾ “ഫ്യൂഡേസ്” മോർ എന്ന ഡോക്ടറുടെ വാക്കുകൾ എന്നെ തെളിക്കുന്നത് നീ അറിഞ്ഞിരിക്കാനിടയില്ല. എങ്കിലും ചിലപ്പോഴൊക്കെ നീയെന്നെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. “എന്തുവന്നാലും സ്വയം നഷ്ടപ്പെടുത്തരുത്, വിഡ്ഢിത്തമോണം.” പക്ഷേ അതു പറയുമ്പോൾ നിന്റെ കണ്ണുകൾ ഒരിക്കലും എന്റെ മുഖത്തു തറച്ചുനിന്നിട്ടില്ല. വിട്ടുതെയിലേക്കു നോക്കി, സ്വയം മന്ത്രിക്കുന്നമട്ടിലേ നീയതു പറയുമായിരുന്നുള്ളൂ.

ഒരു വിളിവിളയ്ക്കൽ സായാഹ്നം. എന്റെ കൈകളിലെ നിന്റെ പിടുത്തം അയഞ്ഞയഞ്ഞുവരുന്നത് ഞാനനുഭവിച്ച സായാഹ്നം— ഞാൻ നോക്കിനില്ക്കെ അവസാനത്തെ ശ്വാസവും കൊത്തിവെച്ചു

പാത്തന്റെ അമ്പലത്തിൽ പൂജാകർമ്മം മുഖേന അത്ഭുതഫലം

തൊഴിൽ, വ്യവസായം, വ്യവഹാരം ഉദ്യോഗം, വിവാഹം, ശത്രുദോഷങ്ങൾ, ഭൂതപ്രേതപിശാചുബാധ തുടങ്ങി അസാധ്യമെന്ന നാം കരുതുന്ന “പല കാര്യസാധ്യതകൾക്കും” ഈ അമ്പലപൂജാകർമ്മം അത്ഭുതഫലം ചെയ്യുന്നു.

കേരളത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തുനിന്നും മാത്രമല്ല അയൽ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നുപോലും “ജാതിമത” വ്യത്യാസം കൂടാതെ അവരുടെ പല കാര്യങ്ങളും സാധിച്ചു സംതൃപ്തരായി കഴിയുന്നു. തലമുറകളിലൂടെ കർമ്മസിദ്ധി ലഭിച്ച ശ്രീ. കെ. കെ. ഷൺമുഖനാണ് മഠാധിപതി. അനേകരണങ്ങൾ ഉള്ളതിനാൽ നേരിട്ടുവരുന്നവർ ശുശ്രൂഷ വന്നശേഷം തൃപ്തയാർ—പാലയ്ക്കൽവഴിയുള്ള ബസ്സിൽ കയറി 1 രൂപ 20 പൈസ ടിക്കറ്റോടു് പെരിങ്ങാട്ടുകര മുന്നുകൂടിയ വഴിയിൽ ഇറങ്ങി വടക്കോട്ടുള്ള റോഡിൽ ഒരു ഫർലോങ്ങ് നടന്നുചെന്നാൽ അമ്പലത്തിലേക്കുള്ള വഴിത്തിരിവിൽ ബോർഡു കാണാം. അതുകൊണ്ടു പഞ്ചായത്തുറോഡിൽക്കൂടി വന്നാൽ അമ്പലക്കിഴക്കേനടുയിൽ ഭീമാകാരമായ ആൽവൃക്ഷവും പടിഞ്ഞാറുവലിയ പാലമരവും കാണാം. ഈ അമ്പലമാഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി വാർത്ത (പരസ്യമല്ല) “എക്സ്പ്രസ്സ്” പത്രത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതാണ്. കത്തുകൾ അയക്കുന്നവർ മുപടിക്കു സ്റ്റാമ്പ് അയക്കണം.

മഠാധിപതി: K. K. ഷൺമുഖൻ, S. C. S. മഠം,
P. O. കിഴക്കുംമുറി 680565. (Via. പെരിങ്ങാട്ടുകര, തൃശ്ശൂർ, കേരളം.)

ച്ചു പറന്നുകുന്ന ആ കഴുകൻ, പോകുന്ന പ്രാക്കിൽ ക്രൂരതയോടെ ആ കൂത്തുമുത്ത നഖങ്ങൾ എന്റെ ആത്മാവിലാഴ്ത്തുന്നത് നീ അറിഞ്ഞില്ലേ? ആ മുറിവിൽ നിന്ന് ഇപ്പോഴും നിറുത്താത്ത രക്തപ്രവാഹമാണ്. ഈ നൂറിപ്പത്തുരണ്ടെ ദിവസത്തിലും.

നോക്കൂ. ഇവിടെ യാതൊന്നും എനിക്കു ചെയ്യാനില്ല. ചെയ്യാൻ വരുന്ന പരയുന്നതാണ് ശരി. ഞാനത്രയ്ക്കു തളിർന്നിരിക്കുന്നു. പത്തു പുസ്തകവുതന്നെ മുറിയിലുട്ടു പുട്ടിയാൽ മുന്നാം ദിവസമേ ഞാൻ പുറത്തുവരൂ എന്നു വീമ്പടിക്കാറുള്ള എനിക്ക് എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് നിനക്കെങ്കിലും മനസ്സിലാകും. പറക്കാത്തതിന് ഹാൻഡ് കെസ്റ്റുകൾ നോക്കാത്തതിന്, നന്നായി പേപ്പർ പ്രിന്റർ ചെയ്യാത്തതിന് അദ്ധ്യാപകരെന്ന് ശാസിക്കുമ്പോൾ ഉള്ളിൽ ഉയർന്നുപൊങ്ങുന്ന വേദനയെ ഞാനൊരു ചിരിക്കാണ്ട് മായ്ച്ചു കളയാറുണ്ട്. നിനക്കറിയാമല്ലോ സഹതാപത്തിന്റെ കട്ടത്തൊണ്ടുകളോടു എനിക്കു കടുത്തവെറുപ്പാണെന്ന്, ഇന്നും ഈ പരിസരം എന്നെ ഭേദനിപ്പിക്കുമ്പോൾ, പാതയിലെ കൂത്തകല്ലുകൾ എന്റെ നന്മത്തു പാദങ്ങളെ നോവിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ വിശദമായി നിനക്കുഴരാറുണ്ട്. അങ്ങനെ പോസ്റ്ററുചെയ്യാത്ത എത്ര കത്തുകൾ എന്റെ ഈ മേശവലിപ്പിലുണ്ടെന്നോ?

എന്റെ മനസ്സ്, അതിന്റെ അനാഥത്വം, വേദന, ഏകാന്തത ഒക്കെ നിനക്കറിയില്ലേ? പറയൂ. ഞാനെന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതു്?

ഈയിടെ ഞാൻ ചെയ്യാറുള്ളതെന്തെന്ന് പറഞ്ഞാൽ ദേഷ്യപ്പെടുമോ? പണ്ടൊരിക്കൽ കടപ്പുറത്തെ ആ കൊച്ചുക്കുളത്തിനുള്ളിൽ നാം കണ്ട ആ ദേവിയെ ഓർക്കുമ്പോഴോ? (അവരുടെമുഖപ്പായപോലും ഞാൻ മറന്നുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു) അവരോടു് ഇവിടെയിരുന്നോ? പ്രാർത്ഥിക്കാറുണ്ടോ? എന്തെന്നോ? സ്വപ്നമുതൽക്കു എന്നു വരും. എന്റെ എല്ലാ പ്രാർത്ഥനകളെയും പോലെ ഇതും അവർ ചെവിക്കൊള്ളാതിരുന്നാലോ?

എങ്കിൽ നോക്കിക്കോളൂ! ഒരുദിവസം ഞാൻ ഈ കൂടിന്റെ അഴി

കൾ കാണുകയും മുറിച്ചു സ്വതന്ത്രതയ്ക്കു പറന്നുവരും. അങ്ങനെവരുന്ന എന്നെ കാണുമ്പോഴത്തെ നിന്റെ മുഖഭാവം എനിക്കു ഹാക്കൻ കഴിയുന്നതു്. ചുണ്ടുകൾ കൂട്ടിപ്പിടിച്ച്, കണ്ണുകൾ ചുവപ്പിച്ച് അങ്ങനെ ദേഷ്യത്തിൽ— എന്നാലും എനിക്കറിയാം കുറച്ചുകഴിയുമ്പോൾ ആ ദേഷ്യമൊക്കെ മാറുമെന്ന്! കുറാബോധം നിറഞ്ഞ എന്റെ മുഖം നിന്റെ കോപത്തിന്റെ തുരുത്തുകളെ അലിയിക്കുമെന്ന് ഞാനത്രയെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ്ക്കിരുന്നു— നോക്കൂ, എങ്കിൽ ഇനി ഞാനെന്റെ കണ്ണിപ്പല്ലുകൾകൊണ്ടു് ഈ ഇരുമ്പഴികളെ ക്ഷണമുണ്ടാക്കി എനിക്കറിയാം ഒരുദിവസം അതു മുറിക്കുകയുണ്ടാകും. അന്ന്—

എത്ര പെട്ടെന്നാണ് ഈ മനസ്സ്

(16 ൽ നിന്നും തുടർച്ച)
യുനോക്കി ഞാൻ നിന്നു. പെട്ടെന്നു് വളവുകിരിഞ്ഞു് രണ്ടുപേർ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഒരു കടക്കിഴിൾ നടന്നുവന്ന അവർ എന്തോ തമാശപറഞ്ഞു് ഉറക്കെ ചിരിക്കുന്ന ബായിരുന്നു.

അടുത്തത്തിയപ്പോൾ ഞാനമ്പരന്നു. എന്റെ സംശയത്തിന്റെ മറുപടിയെന്നോണം നീമ്മി പെട്ടെങ്കെച്ചിരിച്ചു. തുറന്ന ചിരി. അവർക്കു് കടപിടിച്ചിരുന്ന അയാളും ഒപ്പം ചിരിച്ചു.

അയാൾ അപ്പോഴും ധരിച്ചിരുന്നതു് നേരിയ പച്ചനിറമുള്ള ഷർട്ടായിരുന്നു. നീട്ടിവളർത്തിയ മുടി പാററയുടെ ചിറകുകൾപോലെ ചുറ്റിനും കിടന്നു. ആദ്യത്തെ അമ്പരപ്പു് മാഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ വിളിച്ചു.

“നീമ്മി, നീ അപ്പോൾ—”
അവർ വെളക്കെ ചിരിച്ചു. അയാളുടെ കറുത്ത കണ്ണുക്കളിലൂടെ കൂർത്ത നോട്ടം അപകൃത തഴുകിനീങ്ങുന്നതും, ആകെ തുളഞ്ഞ ഒരു പുപോലെ അപകൃത മുഖം വികസിക്കുന്നതും കണ്ടു. ഞാനത്ഭുതപ്പെട്ടു.

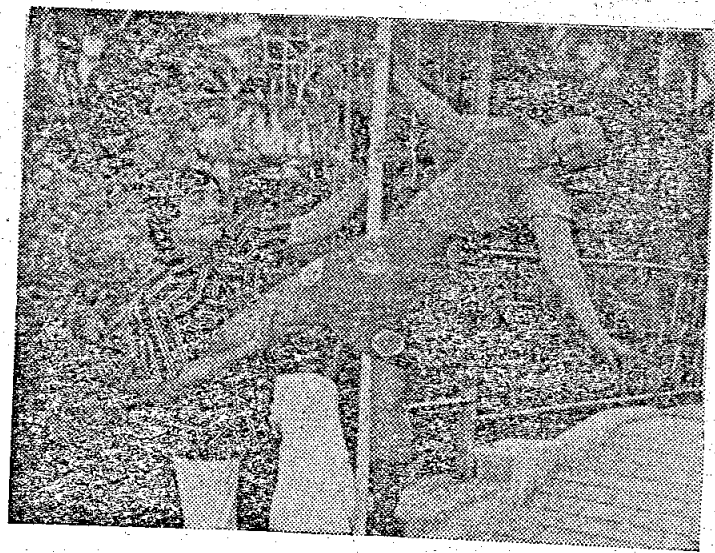
മുന്നവർഷത്തെ ശത്രുത—
എത്ര പെട്ടെന്നാണ് ഈ മനസ്സ്—

നവമ്പർ 18 മുതൽ
കേരളത്തിലെ പ്രമുഖകേന്ദ്രങ്ങളിൽ

സുപ്രിയ അവതരിപ്പിക്കുന്ന മനോജ് മുഖി മേക്കേഴ്സ്

രതിമന്ദിരം

നിർമ്മാണം - M.A.റഹിമാൻ
സംവിധാനം - ശശികുമാർ

അഭിനേതാക്കൾ:
നസീർ, തിക്കറിശ്ശി, അടൂർഭാസി, ശങ്കരാടി, ജയൻ, സണ്ണി, ജയഭാരതി
ശ്രീലത, സുകുമാരി, മീന, മുതൽപേർ അഭിനയിക്കുന്നു

A Jolly Release

സിനിമ

ഭക്തത്തിലെ വിവിധ ഭാഷകളിലായി ഇതുവരെ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള അധികൃതങ്ങളുടെ നിരയിൽ ആദ്യസ്ഥാനത്തിന് തന്നെ അർഹതയേറുന്ന സുഗുണാസ്ക്രിൻ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ആദ്യപാഠമെന്ന പരയുന്നതിൽ അപാകതയില്ല. മലയാളനാടിന്റെ വിലയേറിയ പേജുകൾ ഇത്തരമൊരു തരംതാണ ചിത്രത്തെക്കുറിച്ച് നിരൂപണമഴിതി നിറയുന്നതു് ശരിയല്ലെന്നിഷ്ട ബോദ്ധ്യമുണ്ട്. പ്രസിദ്ധനടനായ അടൂർഭാസി ആദ്യമായി സംവിധാനം ചെയ്യുന്ന ചിത്രം എന്ന ലേബലാണ് ആദ്യപാഠം കാണാനെന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു്. എനിക്ക് പററിയ അബദ്ധം മറു കാണികൾക്ക് പ്രത്യേകിച്ചു മലയാളനാടിന്റെ വാഴനക്കാക്കു് ഉണ്ടാവാനിരിക്കട്ടെ എന്ന വികാരമാണ് ഇതേക്കുറിച്ച് ഏതാനും വരികളെഴുതാൻ എന്നെ നിർബന്ധിതനാക്കിയതു്.

ചെയ്ത ആദ്യചിത്രം, പ്രശസ്തനും പ്രഗത്ഭനുമായ അടൂർഭാസിയുടെ ആദ്യചിത്രവുമായി താരതമ്യം ചെയ്ത നോക്കിയാൽ (ഈ താരതമ്യം പോലും വിജയനിർമ്മല എന്ന സംവിധായികയ്ക്ക് ക്ഷണമായിരിക്കില്ലേ?) അത്യന്തകരമായ വിജയമായിരുന്നുവെന്നു പറയാം. ദശവർഷങ്ങളോളം ചലച്ചിത്രരംഗവുമായി അടുത്ത ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നാൽപ്പോലും സിനിമയെക്കുറിച്ച് അടിസ്ഥാനപരമായി ആദ്യപാഠങ്ങൾ ഭംഗിയായി മനസ്സിലാക്കിയാൽ മാത്രമേ സംവിധായകന്റെ കപ്പായമണിയാൻ കഴിയൂ എന്ന് ആദ്യപാഠം നമ്മെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുന്നു. ഒരു നടനെന്ന നിലയിൽ മലയാളചലച്ചിത്രവേദിയിൽ അടൂർഭാസിക്കുള്ള

ആദ്യപാഠം

[പിയപ്പെട്ട അടൂർ ഭാസി, സംവിധാനം ഒരു കലയാണു് അതു് ബോദ്ധ്യമുള്ളവർക്കു് വിട്ടുകൊടുക്കു

ലോകചലച്ചിത്രവേദിയുടെ സമഗ്രമായ ചരിത്രം പരിശോധിക്കാമെങ്കിൽ താരങ്ങൾ സംവിധായകരായി മാറിയ അനേകം കഥകൾ നമുക്കു കാണാൻ കഴിയും. അവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും വിജയം നേടിയിട്ടേയുള്ളൂ. ഇന്ത്യയിലെ ചരിത്രമെഴുത്തുകാരിയായ പരാജയമടഞ്ഞവർക്കെവിടെലിജ്ഞാവുന്നവരാണ്. മലയാളഭാഷയിൽ ഷീല യക്ഷഗാനത്തിലൂടെ നമ്മെ അമ്പരപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്തവെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിശയോക്തിയാവില്ലല്ലോ ജേസി നാകേനടനെന്ന നിലയിൽ പ്രഗത്ഭനായിരുന്നെങ്കിലും, സിനിമാനടനായി പരാജയമായിരുന്നു. പക്ഷേ, സംവിധാനരംഗത്തു് തന്റെതായ വ്യക്തിമുദ്രകൾ പതിപ്പിക്കുവാനദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. നടിയായ വിജയനിർമ്മല സംവിധാനം

സ്ഥാനം ചെറുതല്ല. ഇതിനകം ഭാസിക്കു് അർഹിക്കുന്ന അംഗീകാരവും പ്രശസ്തിയും ലഭിക്കുകയു ചെയ്തു. തനിക്കു കിട്ടിയ അതിരുകവിഞ്ഞ അംഗീകാരവും പ്രശസ്തിയും, ദീർഘമായി സെററുകളായുള്ള പരിചയവുമായിരിക്കാം ഒരു ചിത്രം സംവിധാനം ചെയ്യാമെന്ന വ്യാമോഹത്തിനു് ഭാസി അടിപ്പെട്ടതു്. പ്രേക്ഷകരുടെ പ്രിയപ്പെട്ട ഹാസ്യനടൻ ആദ്യമായി സംവിധാനം ചെയ്യുന്ന ചിത്രം — ഈ പരസ്യം തങ്ങളുടെ സേഫ് വീർപ്പിക്കുമെന്ന് നിർമ്മാതാക്കളും കരുതി. ഈ രണ്ടു് വിശ്വാസങ്ങളും അന്വേതകരണ ഭയനിയമായ

മംഗലശ്ശേരി

കാഴ്ചയാണ് നിങ്ങൾ ആദ്യപാഠത്തിലൂടെ കാണാതെ.

ഭാസിയുടെ ഈ തട്ടെപ്പാളിപ്പൻ കഥ കേട്ടതിനുശേഷം ആദ്യസംവിധാനകർമ്മത്തിന് ഇത്രയൊന്നുവെട്ടെ കഥയെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ഭാസിയുടെ കഷ്ടകാലത്തെല്ലാതെ എത്ര പറയട്ടെ. മുവിക്യാമറയ്ക്കുമുന്നിൽ പൂഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പ്രേക്ഷകരോട് എതാനും വാക്കുകൾ ഭാസി പറയുന്നതോടെയാണ് ചിത്രമാരംഭിക്കുന്നത്. പഴഞ്ചന്തയ്ക്കു അത്തരമൊരു രംഗം കണ്ടപ്പോൾതന്നെ "ഗണപതയ്ക്കു കറിച്ചു പട്ടികൊണ്ടുപോയി" എന്ന ചൊല്ലോത്തുപോയി തുടർന്നോട് കഥയാരംഭിക്കുകയാണ്. കഥയെന്താണെന്നു, ചോദിച്ചാലും വിഷമില്ല. സംവിധായകനോട് തമാശക്കുപോലും ആരുമു് ചോദിക്കുകയു് ഉത്സാഹപൂർവ്വമായി കോലാഹലങ്ങൾ കിടയിൽ പോസ്റ്റുമാൻഗോപാലൻ ചൊള്ളലോട് മരിക്കുന്നതുവരെയുള്ള രംഗങ്ങൾ ചിരിപ്പിക്കുന്നതല്ലെങ്കിൽ അത്ഭുതമായി നമ്മെ ചിരിപ്പിക്കുന്ന അടൂർഭാസി സംവിധാനംചെയ്ത അതുവരെയുള്ള രംഗങ്ങൾ പലരെയും അസാധാരണക്കാര്യം കരയാത്തവർ കൂടിവിട്ടിട്ടു് തങ്ങളുടെ അസാധാരണയെ ഭജിക്കുകയും ചെയ്തു. രാജൻ ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ കോടിപരനായ, മാറുന്നതുമുതലുള്ള കഥ മുത്തുകൾക്കുമുകളിലും ലജ്ജിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിലാണ്. പ്രസവിച്ചു് എതാനും മാസങ്ങൾ മാത്രമായ ഒരു കുഞ്ഞിനെയുമെടുത്തുകൊണ്ടു് വില്ലനും കഥാസാഹസികനുംകൂടി നടത്തുന്ന എംജിആർ മോഡൽ സ്റ്റുഡിയുടെ ചിത്രാവസാനിക്കുമ്പോൾ ക്ഷമയുടെ നെല്ലിപ്പലകകളെ പ്രേക്ഷകർ കസാലകളും മറ്റും കത്തികിട്ടുന്നവെങ്കിൽ കോടതി അറയ്ക്ക് നിരപാധികം മാപ്പനൽക്കുകയും, അവരുടെ വിലയേറിയ മണമണിക്കൂർ എന്നെക്കുമായി നഷ്ടപ്പെട്ടതിനെ നിർമ്മാതാക്കളോടും പ്രത്യേകിച്ചും സംവിധായകനോടും നഷ്ടപരിഹാരം നൽകാനാവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തവനെ കേട്ടാൽക്കൂടി മുക്കത്തു വിടരുത്വമുണ്ടു ആവശ്യമില്ല.

എറ്റവും വികൃതവും വികലവുമാണു വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന ചിത്രങ്ങൾപോലും ചില അംശങ്ങളിലെങ്കിലും നമ്മെ ആനന്ദിപ്പിക്കുവാൻ ആദ്യപാഠത്തിലെ എത്ര

വിഭാഗങ്ങളെ പരിശോധിച്ചാലും ഒരു ചലച്ചിത്രമെന്നവിശേഷിപ്പിക്കാനാവില്ല. അഭിനയത്തിന്റെകാര്യത്തിൽപ്പോലും പ്രശസ്തരും പ്രഗത്ഭരായ താരങ്ങൾ ഈ ചിത്രത്തിൽ കോമാളിവേഷം ചെയ്യുകയാണ്. കഥയുടേയും തിരക്കഥയുടേയും സംവിധാനത്തിന്റേയും അപകടകളാണ് അവർ ആ തൊപ്പിയണിയാൻ നിർബന്ധിതരാകുന്നത്. കഴിവുള്ള പ്രശസ്തരായ താരങ്ങളെ കുറംപറഞ്ഞിട്ടെന്തുകാര്യം?

തിരക്കഥ രചയിതാവും സംഭാഷണ രചയിതാവുമെന്നനിലയിൽ എസ്. എൽ. പുരം നമ്മുടെ പ്രശസ്തർ പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെട്ടവർ. പക്ഷേ, ആദ്യപാഠത്തിൽ അദ്ദേഹവും കരങ്ങളിലൂടെ കേൾക്കുന്ന ഇത്ര മോശപ്പെട്ട സംഭാഷണം മലയാളത്തിലൊരു ചിത്രത്തിലും കേൾക്കാനാവില്ല. മണിമന്ത്, വജ്രാനന്ദൻ, വെങ്കിടേശൻ, മുത്തു എന്നിവരെയും കുറംപറഞ്ഞിട്ടെന്തുകാര്യം? സാധാരണ ഒരു തട്ടെപ്പാളിപ്പൻ ചിത്രത്തിൽ കാണാവുന്നതിലും അധികം രണ്ടുതോടെ എല്ലാ രംഗങ്ങളും ഇതിലുണ്ട്. ഒരു പക്ഷേ, സംവിധായകന്റെ മറവുകൊണ്ടുവാം കളിസിൽപാത്രം വിട്ടുപോയതു്. ഇതുവരെ ഇൻഡ്യൻഭാഷകളിൽ നിർമ്മിച്ച ഏറ്റവും മോശപ്പെട്ട ചിത്രങ്ങളിലെ ഏറ്റവും അറുപ്പു ചെറുപ്പുണ്ടാക്കുന്ന ക്ഷമയുടെ അതികൂടെ ഭേദിക്കുന്ന രംഗങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു് ഒരു ചിത്രമുണ്ടാക്കാൻ ആരെങ്കിലും കരുതുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു ശ്രമം നടത്തിയാൽക്കൂടി ആദ്യപാഠത്തെ കടത്തിവെട്ടാൻ അവർക്കു കഴിയുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

മലയാള പലച്ചിത്രപ്രേക്ഷകർ കഴുകുളാണെന്നു് തീർത്തു് ബോദ്ധ്യമുള്ളവരാണ് ആദ്യപാഠത്തിന്റെ നിർമ്മാതാക്കളും സംവിധായകനും. അല്ലെങ്കിൽ ഇത്രയധികം അധമമായ ഒരു ചലച്ചിത്രാഭാസം നിർമ്മിക്കാനവർ മുതിരുമായിരുന്നില്ല. ഒരു ശ്രമിച്ചു് ഈ ചിത്ര തീയറ്റിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ പ്രേക്ഷകർ അനുവദിച്ചാൽ, അവർ അടുത്ത ചിത്രത്തിൽ നിങ്ങൾ കഴുകുളനായാണെന്നു സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ചിരിച്ചുകൊണ്ടു് പോകാൻവിട്ടുതരും. ഇത്തരം ചിത്രങ്ങളെ, തീയറ്ററൽ നിന്നും ബഹിഷ്കരിക്കാൻ കാണികൾ മുൻകൈ എടുത്തു് ആദ്യത്തെ മാതൃക

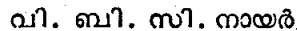
ആദ്യപാഠത്തിൽ കഥാപാത്രങ്ങൾ ശ്രീദേവിയും

കാണിക്കുമോ? പ്രിയപ്പെട്ട അടൂർഭാസി താങ്കൾ മലയാളികളുടെ പ്രിയങ്കരനായ നടനാണ്. പ്രതിഭാധനനായ താങ്കളെ ഞങ്ങൾ ആദരിക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷേ, സംവിധായകന്റെ വേഷമണിഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഈ സാഹസത്തിലൂടെ ഞങ്ങളെ ഇങ്ങനെ വിഡ്ഢിയാക്കിയതു് കഷ്ടമായിപ്പോയി. പ്രശസ്തിയും അംഗീകാരവുമുള്ളതുകൊണ്ടു് എത്ര ഉറയ്ക്കു് ആധിപത്യമുറപ്പിക്കാമെന്നതിനു് ഈ ആദ്യപാഠം താങ്കൾക്കു് ആദ്യത്തെ അവസാനത്തെയും അനുഭവമായിരിക്കട്ടെ. താങ്കളുടെ ജോലി അഭിനയിക്കുന്നതാണ്. അതിനായി താങ്കൾ അവിശേഷിക്കുന്ന സമയം മാറ്റിവെക്കുക അതിരടിക്കുന്ന ഇത്തരം സാഹസത്തിനു മേലാൽ ഇറങ്ങിത്തരികെത്തു് എന്ന അപേക്ഷമാത്രമാണു് പാവപ്പെട്ട ഞങ്ങൾ, പ്രേക്ഷകങ്ങളു്. മലയാളസിനിമയിലെ എല്ലാ വിഡ്ഢിത്തങ്ങൾക്കും എല്ലാ

ആഭാസങ്ങൾക്കും എല്ലാ കോമാളിത്തങ്ങൾക്കും ഞങ്ങൾവേണമല്ലോ സാക്ഷ്യം വഹിക്കാൻ. പ്രിയപ്പെട്ട ഭാസി, ഇത്രയധികം സമീപകളും ക്ഷമിക്കുകയുചെയ്ത ഞങ്ങളെ ഇനിയെങ്കിലും സംവിധായകനായി രൂപംമാറി വഞ്ചിക്കാതിരിക്കുക.

പെൻഡ്രന്റു്

നവചൈതന്യയുടെ ബാനറിൽ തൃശൂരിലെ കലാഭാരതി ഫിലിം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടു് വിദ്യാർത്ഥികൾ നിർമ്മിക്കുന്ന ചിത്രമാണു് പെൻഡ്രന്റു്. ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടു് വിദ്യാർത്ഥികളായ ജയമോഹൻ, കൃഷ്ണകുമാർ, ദിൻകർ, എബ്രഹാംജാസു്, കമൻ, ജിമ്മി, ജോണി, ബാസുറാജി, സുരനാഥയന്ത്, സേതുമാധവൻ, പി. ബി. രാജൻ, അനിത വത്സല, നളിനി, ബിന്ദു എന്നിവർ അഭിനയിക്കുന്ന ഈ ചിത്രത്തിന്റെ തിരക്കഥയും സംവിധാനവും സാഗർ നിർവ്വഹിക്കുന്നു. അഖിലേന്ത്യാ മോശയഗ്രാമണം നടത്തുന്നു. രാജഗോപാലാണു് എഡിറ്ററും നിർവ്വഹിക്കുന്നതു്.

62

ബ്രിട്ടനിൽ “സെൽഫ് സെസ്റ്റൽഡ്” സ്കൗട്ടുകൾ എന്നറിയപ്പെടുന്ന മേരിമില്ലിംഗ് ട്രോപ്പാണ് ആദ്യത്തെ സ്ത്രീ. ലൈംഗികോത്തേജമുണ്ടാക്കുന്ന ഗുളികകൾ കിട്ടുകയും, യുദ്ധരക്തം കൃത്രിമയോനില് ഉണ്ടാക്കിയ പില്ലുകയാണ് ഈ ലൈംഗികബോംബിന്റെ ജോലി; മരണകോളാത്തമം വില്ലനാവാകുക ലണ്ടനിലുണ്ട്. പക്ഷേ യുവതീയുവാക്കൾ മേരിമില്ലിംഗ് ന്റെ കയ്യിൽനിന്നും വാങ്ങാൻ കൂടുതൽ താല്പര്യം കാണിക്കുന്നു. അതിന്റെ കാരണമാണത്രെ വമോടൊക്കെ മേരി മാദകമായി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറയുന്നതിങ്ങനെയാണ്. “എന്റെ മാദകമേനിയും മധുരമായ പുഞ്ചിരിയുമാണ് അതിനു കാരണം. എന്നെപ്പോലെ ഇത്ര മനോഹരമായി മരണാരുപെൻകട്ടിട് ചിരിക്കാൻ കഴിവുണ്ടെങ്കിൽ എന്റെ ബിസ്സിനസ്സ് പൊളിഞ്ഞു തരണം”

“ഇത്തരം മരണകളുടെ ഗുണവും ദോഷവും മനസ്സുകളാണ് നിശ്ചയിക്കുന്നത്. സെക്സ് ഗുളികകൾ വിനാശിനികൊണ്ടാണ് നിർമ്മിക്കുന്നത്. ഒരു കപ്പി നല്ല

ഒരു മലയാളവർത്തനം ആഴ്ചതോറും നൂററി
യുറുപത് രൂപ വിലയുള്ള ഈ ക്രിം ഒരു

